

TRADUS ÎN 51 DE ȚĂRI, VÂNDUT ÎN 3.000.0000 EXEMPLARE
#1 BESTSELLER ÎN NEW YORK TIMES

tu îl vrei, el nu te vrea

Scrisă de un consultant și o scenaristă
ai serialului *TOTUL DESPRE SEX*

*Adevărul gol-golul
despre cum gândesc bărbații*

greg behrendt
și
liz tuccillo

Câștigătoare
QUILL BOOK
AWARDS

tu îl vrei,
el nu
te vrea

*Adevărul gol-golul
despre cum gândesc bărbații*

Traducere din limba engleză de
Cristina Daniela Godun

greg behrendt
și
liz tuccillo

EDITURA KONDYL

Această carte este dedicată doamnelor drăguțe de
pretutindeni, ale căror istorii ne-au servit drept model
de inspirație. Să sperăm că nu va fi nevoie
să mai scriem încă una.

Romanian language copyright © 2005 by Editura Kondyli

Copyright © 2004 by Greg Behrendt and Liz Tuccillo

Published by arrangement with Simon Spotlight Entertainment,
an imprint of Simon & Schuster Children's Publishing Division

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or
transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical,
including photocopying, recording or by any information storage
and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

Copyright © 2005 Editura Kondyli pentru prima și a doua ediție în limba română.

Copyright © 2007 Editura Kondyli pentru a treia ediție în limba română.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kondyli.

Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nici
o formă și prin nici un fel de mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin
fotocopiere și înregistrare magnetică, sau introdusă în orice sistem de
stocare și redare a informației, fără permisiunea în scris a editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BEHRENDT, GREG

Tu îl vrei, el nu te vrea : adevărul gol-golui despre
cum gândesc bărbații / Greg Behrendt & Liz Tuccillo ;
trad.: Cristina Daniela Godun. – Ed. a 3-a. — București :
Kondyli, 2007

ISBN 978-973-87335-7-2

I. Tuccillo, Liz

II. Godun, Cristina (trad.)

159.922.1

mulțumiri

Există câteva persoane fără de care această carte n-ar fi fost să fie. În primul și în primul rând, trebuie să mulțumim tuturor colegilor extrem de talentați din echipa de scenariști ai serialului *Totul despre Sex*. Aceștia sunt: Cindy Chupack, Jenny Bicks, Amy B. Harris, Julia Sweeney, Julie Rottenberg, Elisa Zuritsky (care au scris împreună acel uluitor episod ce a lansat în lume mesajul „tu îl vrei, el nu te vrea”) și, bineînțeles, genialului nostru lider, Michael Patrick King. Toate gândurile noastre de iubire și recunoștință se îndreaptă către ei, pentru ajutorul, generozitatea și umorul lor supraomenesc.

Vrem să mulțumim tuturor celor care au încurajat ideea acestei cărți trăsnite chiar de la bun început. Aceștia sunt John Melfi, Sarah Condon, Richard Oren precum și toți cei de la HBO care ne-au dat o mână de ajutor. Multe mulțumiri prietenului și super agentului nostru Grec Cravic de la ICM, care ne-a ridicat mingea la fileu, și lui Julie James, care a știut să facă la timp mutările necesare. Adânca noastră recunoștință se îndreaptă și către agentul nostru literar, Andy Barzvi, care a fost prima persoană căreia i-a căzut cu tronc această carte, reușind după aceea s-o vândă precum pâinea caldă. Multe mulțumiri și editorului nostru, Patrick Price, întotdeauna un învâțat și un mare domn.

Mulțumim bărbaților și femeilor care ne-au completat chestionarele, ne-au împărtășit poveștile lor, ne-au pus întrebări și ne-au permis să fim onești. Mulțumim prietenilor și familiilor noastre pentru încurajările lor entuziaste, în special lui Shirley Tucillo și lui Kristen Behrendt.

Și în sfârșit, dar nu în ultimul rând, trebuie să-i mulțumim Amiei Ruotola Behrendt, a cărei colaborare, pasiune, umor, talent, dragoste și exemplu extraordinar de senzualitate au dat forță acestei cărți.

notă adresată cititorilor

Poveștile pe care le veți citi în această carte sunt exemple grăitoare și nu se bazează pe evenimente sau personaje reale. Indiferent de părerile unora sau altora, acestea nu sunt în nici un caz încercări transparente de a ne bate joc în mod public de prieteni, dușmani, „foști” sau „foste.”

(Cu toate acestea, n-o să vă ascundem că ideea ne-a trecut prin cap.)

—Greg și Liz

cuprins

	Introducerea lui Liz.....	9
	Introducerea lui Greg.....	12
	Toate vă întâlniți cu unul și același tip.....	15
1	Nu te vrea dacă nu te invită în oraș.....	17
2	Nu te vrea dacă nu te sună.....	32
3	Nu te vrea dacă nu ieșiți în doi.....	46
4	Nu te vrea dacă nu se culcă cu tine.....	58
5	Nu te vrea dacă se culcă cu alta.....	71
6	Nu te vrea dacă vrea să fie cu tine numai când e beat.....	82
7	Nu te vrea dacă nu are de gând să te ia de nevestă.....	91
8	Nu te vrea dacă se desparte de tine.....	105
9	Nu te vrea dacă dă bir cu fugiții.....	121
10	Nu te vrea dacă e însurat (sau alte variațiuni aberante pe tema indisponibilității).....	132
11	Nu te vrea dacă se poartă ca un porc insensibil, ca un super ciudat sau dacă te umilește.....	144
12	Nu da crezare acestor povești.....	164
13	Și acum, ce-ți rămâne de făcut?.....	165
14	Întrebări și răspunsuri cu Greg.....	170
15	Încheierea lui Greg.....	174
16	Încheierea lui Liz.....	177

Introducerea lui Liz

Ziua începuse ca oricare alta. Lucram cu toții în biroul scenariștilor de la *Totul despre Sex*, discutând, venind cu idei; viețile noastre amoroase se împleteau cu cele fictive pe care tocmai le cream. Și, ca în oricare altă zi, una din tipele din echipă ne-a cerut să comentăm comportamentul unui individ pe care îl plăcea. Tipul îi dădea semnale contradictorii, o confuza. Bucuroase să ne băgăm în seamă, am început să despicăm toate semnele și semnalele acțiunilor personajului cu pricina. Și fix ca în oricare altă zi, după o groază de analize și dezbateri, am sfârșit prin a declara că ea e o tipă *super* și că el trebuie să fie speriat, că n-a mai întâlnit nici o femeie la fel de mișto ca ea, că e intimidat și, ca atare, trebuie să îi acorde ceva timp. Numai că tocmai în aceea zi se afla cu noi în birou un consultant de sex masculin—cineva care vine de două ori pe săptămână să-și spună părerea în legătură cu subiectele, având în același timp o neprețuită perspectivă macho: Greg Behrendt. În ziua respectivă, Greg a ascultat cu mare atenție atât cele povestite cât și reacțiile noastre, după care i-a zis tipei în chestiune: „Auzi, se pare că nu te vrea.” Am fost toate șocate, oripilate, amuzate, îngrozite și, mai mult decât orice, intrigate. Ne-am prins imediat că probabil gura tipului adevăr grăia. Un adevăr la care nu ne gândiserăm, în sutele de ani de întâlniri pe care le aveam *noi toate* la un loc. Sau pe care nu ne gândiserăm să-l formulăm cu voce tare. Și totuși, spusele

tipului păreau să aibă sens în cazul de față—aveau ele însă sens și în privința noastră? Ne-am apucat de îndată, fiecare pe rând, să-i înșirăm istoriile noastre despre mesajele contradictorii ale bărbaților, iar Greg, Buddha cel atotștiutor, a ascultat povești după povești. Normal că aveam scuze pentru fiecare din tipii implicați, de la degete rupte care nu puteau forma numărul de telefon până la copilărie nefericită. În final, una câte una, cădeau răpuse de glonțul de argint al lui Greg. După eforturi sisifice, Greg ne-a lăcut să ne dăm seama că, dacă unui tip (întreg la minte) îi ești într-adevăr pe plac, păi atunci nu-i mai stă absolut nimic în cale. Iar dacă nu-i întreg la minte, atunci de ce să ne mai batem capul? În plus, avea și argumente solide: ani întregi de experiență practică, și ca băiat rău și ca băiat bun, până când s-a îndrăgostit cu adevărat și a luat de nevastă o femeie extraordinară.

Tot biroul a fost cuprins de o bruscă revelație colectivă, și mai ales eu. De ani de zile mă plângeam de bărbați și de semnalele lor contradictorii; iar acum, îmi dădeam seama că nu fuseseră deloc contradictorii. Eu eram cea confuzată, nu ei. Adevărul gol-golui era că toți acești bărbați nu m-au vrut cu adevărat.

La prima vedere, ar fi părut că toată chestia asta va sfârși prin a ne demoraliza, că ne va da pur și simplu gata. Ba dimpotrivă. Știința înseamnă putere și, mai presus de orice, ne face să câștigăm timp. Mi-am dat seama că începând din acea zi o să scap de zilele întregi de așteptare lângă telefon, de nenumăratele ore de conversații obsesive cu prietenele, de toate acele ceasuri în care speram că semnalele lui contradictorii însemnau de fapt „Te iubesc și vreau să fiu cu tine.” Greg ne-a amintit că eram toate frumoase, deștepte și cu simțul umorului, și că aveam lucruri mai

bune de făcut decât să tot analizăm de ce nu ne sună cutare tip. Ca să-l citez pe Greg, „n-ar trebui să ne mai irosim farmecul.”

E cam greu. Suntem învățați ca în viață să privim partea bună a lucrurilor. Să fim optimiste. Nu și în cazul ăsta. În cazul ăsta trebuie să privim partea proastă a lucrurilor. Să ne pregătim că vom fi respinse. Ca regulă și nu ca excepție. E o senzație extrem de eliberatoare. Și totuși, știm că nu e o idee simplă. Fiindcă asta este ceea ce facem noi: întâlnim pe cineva, ne pierdem capul, apoi respectivul face ceva ce ne dezamăgește mai întâi ușor. Apoi continuă să facă lucruri care ne dezamăgesc. Și apoi tot noi îi găsim scuze vreme de câteva săptămâni sau chiar luni, fiindcă ultimul lucru pe care am vrea să-l credem despre acest tip minunat, care ne-a făcut să ne pierdem mințile, este ce pramatie e de fapt. Încercăm să găsim o explicație pentru comportamentul lor, orice fel de explicație, indiferent de cât de ridicolă ar fi ea, alta decât acea unică explicație care este adevărul: Nu mă vrea cu adevărat.

Tocmai de aceea am și inclus întrebări ale femeilor, luate din situații reale. Acestea reprezintă scuzele pe care le găsim noi, toate, bărbaților din cauza cărora ne complacem în anumite situații mai mult decât ar trebui. Așa că citește, savurează și învață, să sperăm, din confuziile altor femei. Și, mai presus de orice, dacă tipul cu care te întâlnești nu pare să fie foarte interesat sau dacă simți nevoia să înțelegi ce se petrece cu el, te rog să iei în considerare glorioasa idee că e posibil ca el să nu te vrea cu adevărat. Așa că trezește-te și caută-ți pe cineva care să te vrea.

Introducerea lui Greg

Așadar, stăteam în biroul scenariștilor de la *Totul despre Sex*, meditănd la norocul de a fi eu singurul tip hetero din echipa de scriitori predominant feminină (de fapt, ronțaiam un biscuit), când scenaristele au început să vorbească despre bărbații cu care se întâlneau. E o chestie normală pentru că face parte din procesul de creație al unui show care explorează relații amoroase. Este de-a dreptul fascinant să le ascuți. Acum știu că sună sarcastic, dar vorbesc serios.

Deci, în ziua cu pricina, una din tipe spune răspicat: „Greg, ești bărbat.” Foarte perspicace din partea ei, ce să-ți spun, chiar sunt bărbat. După care începe: „Deci mă tot văd cu tipul ăsta ... adică, cel puțin așa cred.” Deja știu răspunsul. „Știi, am fost la un film și a fost grozav. Adică, nu m-a ținut de mână, dar nu-i nici o problemă, nu-mi place să mă țin de mână...” Și p’asta o știu. „...după care m-a sărutat în parcare. Așa că l-am întrebat dacă vrea să vină la mine, numai că avea o întâlnire importantă a doua zi dimineață și n-a venit.” Hai, pe bune, nu mai spune? Știi și tu răspunsul!

Așa că am întrebat-o: „Ți-a mai dat vreun semn de viață?”

„Păi tocmai asta e, toate astea s-au întâmplat acum vreo săptămână...” Hai că TREBUIE să știi răspunsul. „...iar azi îmi trimite un e-mail și mă ia cu «De ce n-ai mai dat nici un semn de viață?»”

Mă uitam la ea trăsnit, în timp ce răspunsul practic îmi țâșnea

din ochi. (Of, doamnele mele, ce mă mai enervați câteodată!) Uitați-vă la fata asta frumoasă, talentată, super-inteligentă, care mai e și scenaristă la un show de televiziune faimos pentru observații incisive despre bărbați, o fată care probabil că ar putea alege cam orice tip care îi iese în cale. Superstarul ăsta de femeie e confuzată de o situație care pentru mine e cât se poate de limpede. Confuzată nu-i totuși cuvântul potrivit, că e prea deșteaptă pentru asta. E plină de speranță, nu confuzată, numai că situația în sine e fără speranță, așa ca i-am spus răspicat: „Nu te vrea.”

Și pe onoarea mea, asta e o veste bună. Fiindcă timpul pierdut cu persoana nepotrivită e pierdut și gata. Și pe urmă, când mergi mai departe și găsești persoana potrivită, crede-mă, n-o să mai vrei să-ți fi petrecut mai multă vreme cu Nesuferitul de Pierde-Vară sau cu Iubițelul Care-Uită-Să-Mai-Sune.

Uite care-i treaba, eu nu sunt doctor, nici în vis, nici în realitate. Dar sunt un expert care trebuie ascultat dintr-un motiv cât se poate de important: sunt bărbat. Un bărbat care a avut un număr suficient de relații și care e dispus să-și dezvăluie adevăratul nivel de implicare. Și, pentru că sunt bărbat, știu cum gândește, simte și acționează un bărbat și e responsabilitatea mea să-ți comunic cine suntem de fapt. Am obosit să văd tipe super, implicate în relații de doi bani.

Uite cum stă treaba ... când un bărbat e interesat de persoana ta, ți-o arată. Dă telefoane, apare pe nepusă masă, vrea să-ți cunoască prietenii, nu-și poate ține nici ochii și nici mâinile departe de tine și dacă îl inviți la tine pentru sex, va fi mai mult decât bucuros să accepte. Nu contează dacă a doua zi de dimineață la orele 0400 (asta înseamnă 4 dimineața, doamnele mele!) își începe slujba ca președinte al Statelor Unite. Vine și gata!

Bărbații nu sunt ființe complicate, deși nouă ne place să credem că așa stau lucrurile, altfel spus „Trec printr-o perioadă cumplit de aglomerată. Am o groază de chestii pe cap.” Suntem mânați de sex, chiar dacă am vrea să pretindem că nu-i așa. „Ce? Nu, continuă, te-ascultam.” Iar faza cea mai patetică (și cea mai jenantă) e că mai degrabă ne-am lăsa un braț smuls pe fereastra autobuzului decât să spunem singuri: „Nu ești tu aceea.” Suntem perfect convinși că o să ne ucidem sau o să vă sinucidem sau și una și alta—sau chiar mai rău—că o să plângem și o să țipăm la noi. Suntem jalnici. Cu toate astea, chiar dacă nu v-o spunem, în mod ABSOLUT sigur v-o arătăm tot timpul. Dacă un tip nu te sună când zice că o s-o facă, sau nu vrea să vină la tine la sfârșitul unei întâlniri, atunci știi deja răspunsul. Nu-i mai căuta scuze, faptele grăiesc fiorosul adevăr: Nu te vrea.

Mergi mai departe, soro! Diminuează-ți pierderile și nu-ți mai irosi timpul. De ce să rămâi într-un cerc vicios al întâlnirilor când poți să te îndrepti către un teritoriu ce va fi fără îndoială mult mai bun? Nu asta vrei să auzi? Bine. Uite și răspunsul pe care îl cauți: „Mai rabdă și tu, draguță, nu-i chiar așa nenorocit cum crede lumea. Dacă ai răbdare și îți ții gura, dacă suni exact atunci când trebuie și îi anticipezi lăsoanele, dacă nu ai nici un fel de așteptări de comunicare sau legate de dorințe tale sexuale, atunci poți să-l păstrezi!” Dar te rog, atunci să nu fii surprinsă când te va părăsi sau dacă va continua să te târască într-o relație complet nesatisfăcătoare.

Am tot auzit din astea și ne e lehamite. Tocmai de aceea ești acum în posesia acestei cărți. Știi că meriți să ai o relație minunată. Așa că pune mâna pe un marker și dă-i drumul. Liz ți a spus vorba mea: Nu-ți mai irosi farmecul!

pe urmă a tot stat după fundul lui până când au început un soi de relație? După care el a înșelat-o, dar ea știa în adâncul sufletului ei că, dacă îl va ierta și va avea așteptări aproape egale cu zero și va fi foarte drăguță cu el, până la urmă vor fi împreună? Iar el s-a îmbătat la nuntă și au trăit nefecici până la adânci bătrâneți într-o relație oribilă, construită pe principii de rahat? Nu v-aduceți aminte? Ei bine, și asta pentru că astfel de filme nu se fac, fiindcă dragostea e cu totul și cu totul altfel. Oamenii sunt inspirați să întreprindă lucruri extraordinare pentru a găsi și a rămâne cu persoana iubită. Se fac filme mari despre povești dintr-astea și fiecare relație pe care o admirați mustește de măreția pe care v-o doriți și voi în propriile relații. Și, cu cât vă acordați mai mare importanță, cu atât cresc șansele de a o obține. Așa că citiți aceste scuze, distrați-vă, după care ... puneți-le pe toate în cui. Meritați mai mult!

nu te vrea dacă nu te invită în oraș

Pentru că dacă ți place, crede-mă, o să te invite

Am auzit asta de la multe femei: „Greg, bărbații conduc lumea.” Uau! Asta ne face să părem al naibii de capabili. Atunci, să-mi spuneți voi mie, de ce ne credeți incapabili să facem o chestie atât de simplă precum ridicarea receptorului pentru a vă suna și a vă invita în oraș? Câteodată vi se pare că suntem „prea timizi” sau că „tocmai am ieșit dintr-o chestie.” Permiteți-mi să vă reamintesc. Bărbaților li se pare extrem de satisfăcător să obțină ceea ce-și doresc. (În special după o zi dificilă de condus mapamondul.) Dacă vă vrem, o să vă găsim. Dacă vă închipuiți că nu i-ați dat suficient timp să vă remarce, atunci gândiți-vă la timpul de care ați avut nevoie să-l remarcați voi pe el și împărțiți-l la doi.

Începeți acum să citiți această carte, care vă va schimba întreaga viață. Am aranjat poveștile pe care le-am auzit și întrebările pe care ni le-ați adresat sub forma simplă de întrebări și

răspunsuri. Dacă aveți noroc, o să citiți următoarele întrebări și o să le înțelegeți adevăratul sens. Justificări găsite de femei pentru situațiile nesatisfăcătoare în care se află. Dacă n-aveți atâtă noroc, am inclus și câteva titluri ajutătoare care să vă elucideze misterul comportamentului lor.

Justificarea „Poate nu vrea să stricăm prietenia”

Dragă Greg,

Sunt foarte dezamăgită. Am un prieten cu care am o relație platonicească de vreo zece ani. Stă într-un alt oraș și nu de mult a fost aici cu afaceri, așa că ne-am întâlnit să luăm cina. Din senin, am avut senzația că suntem la o întâlnire amoroasă. Mi-a spus cât de bine arăt. Mai mult, în timp ce mă scana din cap până-n picioare, mi-a zis: „Deci, care-i treaba, îți exersezi lookul de manechin acum?” (Flirta, nu-i așa?) Am fost amândoi de părere că ar trebui să ne întâlnim din nou, cât mai curând. Ei bine, Greg, sunt dezamăgită, pentru că au trecut două săptămâni și nu m-a sunat. Pot să-l sun eu? Probabil că are emoții, fiindcă prietenia se transformă în iubire. Aș putea oare să-l impulsionez? Nu de asta există prietenii?

Jodi

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Fată Prietenoasă,

Două săptămâni înseamnă două săptămâni, numai dacă nu cumva e vorba de zece ani și două săptămâni. Exact atât de

mult timp a trecut de când a hotărât el dacă vrea sau nu să se întâlnească cu tine. Dacă să-l sune și să-l impulsionezi? Sigur, fă cum vrei, dar gândește-te că impulsul pe care l-ai dat să-ai putea să nu fie în direcția pe care ți-o dorești. Locuiește în alt oraș și au trecut deja două săptămâni, așa că orice flirt petrecut în acea seară și-a pierdut din intensitate a doua zi, altminteri te-ar fi sunat deja sau, mai probabil, ar fi acționat chiar în seara respectivă. Și dacă cina sau întâlnirea voastră i-a părut și lui într-adevăr altfel, a avut timp să se gândească și să decidă oare nu te vrea. Și-au mai trecut și două săptămâni, așa că mi se pare că avem deja răspunsul. Uite care e adevărul: Bărbații n-au nici o problemă să strice prietenile, dacă asta înseamnă sex, fie că e vorba de o „prietenie senzuală” sau de o relație adevărată. Găsește-ți pe cineva care are același cod poștal și care să fie mișcat profund de conversațiile tale savante și de lookul tău de manechin.

Urăsc să-ți spun asta, dar justificarea „Nu vreau să stricăm prietenia” e vrăjeală. Funcționează așa de bine pentru că pare atât de înțeleaptă. Sexul *poate* să distrugă o prietenie. Din păcate, în întreaga istorie a omenirii, scuza asta nu a fost niciodată folosită de cineva pentru care să aibă însemnătate. Pentru că dacă suntem într-adevăr atrași de cineva, nu ne putem abține, vrem mai mult. Dacă suntem prieteni cu o persoană care ne și atrage în același timp, o să vrem să împingem lucrurile mai departe. Și te rog, nu-mi spune că e doar „speriat.” Singurul lucru care îl sperie cu adevărat—și spun asta cu mult drag—e cât de „ne-atras” este de fapt de tine.

Justificarea „Poate îl intimidez”

Dragă Greg,

Mi-a căzut cu tronc grădinarul. Îmi aranja plantele în ghivece pe verandă. Era foarte cald, l-am zărit fără cămașă, la bustul gol. Arăta trăsnet; iar acum m-a trăs-nit pe mine amorul. Am adus niște beri și am început să vorbim. Cred că vrea să mă invite în oraș, dar probabil că e speriat, doar e angajatul meu. Pot să-l invit eu, în situația dată?

Cherie

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Grădina Mea Secretă,

È perfect capabil să te invite în oraș. N-ai văzut în viața ta un film porno? Să sperăm că o la înaintea băiatului care livrează pizza. Acum serios vorbind, dacă nu s-a prins cum stau lucrurile după faza cu berea, atunci să știi că n-are nici o legătură cu statutul tău de mare doamnă. È timpul să iei o pauză și să accepți vestea cea rea: Nu te vrea.

Repet, lăsând la o parte toate Regulile privind Hărțuirea Sexuală și Circularele de Companie, un bărbat va invita în oraș o femeie mai mare în funcție decât el, dacă aceasta îl interesează. Recunosc că e posibil să aibă nevoie de ceva mai multă încurajare. S-ar putea ca Ghiță Șoarecele de Birou sau Florică de la Dezinsecție să trebuiască să fie ghidonați către castronul cu posmagi, dar să nu care cumva să îi ajutați să-i mănânce. Încă o

dată, doamnele mele, un mic semn din ochi și un zâmbet sunt arhisuficiente.

P.S.: De ce ți s-a pus pata tocmai pe tipul de la dezinsecție?
Glumesc, e băiat de treabă.

Justificarea „Poate vrea să o ia mai încet”

Dragă Greg,

E vorba despre un tip care mă sună tot timpul. E proaspăt divorțat, membru al Alcoolicilor Anonimi, și cu care am reluat recent legătura, ne-am dat o groază de telefoane, după care am ieșit în oraș de două ori într-o săptămână și a fost super. N-am flirtat, nu ne-am sărutat sau chestii dintr-astea, dar a fost fain. N-a mai încetat să mă sune de atunci, dar nici măcar o aluzie să ne mai vedem. E ca și cum s-ar fi speriat sau așa ceva. Eu aș înțelege dacă, din pricina divorțului/problemelor cu băutura/noului început, nu vrea să grăbească lucrurile. Dar mă tot sună să discutăm de la suflet la suflet. Ce naiba să mă fac cu tipul ăsta?

Jen

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Discuție De La Suflet La Suflet,

Din păcate, faptul că nu vrea să te vadă în carne și oase e un obstacol uriaș în calea întâlnirilor amoroase. Cât despre recentul divorț, abținută, un nou început, ce să-ți spun?! Bla-bla-bla. Mi-e cald, adorm! Când mă trezesc îți pot spune: prietenul

tău își ia viața în mâini. Tu, în schimb, tot nu vei ieși la întâlnire cu el, pentru că în ciuda tuturor scuzelor pe care i le găsești, el tot nu te va invita să ieșiți. Acum, dacă ești o persoană care gustă cât de cât plăcerea de a vorbi la telefon, vorbește mai departe! Doar că, în momentul de față, se pare că tipul nu te vrea. Păstrează relația de prietenie, dacă asta vrei și tu, dar îndreaptă-ți înclinațiile romantice către un pretendent la căsătorie mai potrivit.

Dacă un tip te place cu adevărat, numai că din motive personale trebuie să ia lucrurile mai încet, o să îți-o comunice imediat N-o să te lase să ghicești, fiindcă va vrea să se asigure că n-o să te simți frustrată, riscând astfel să te piardă.

Justificarea „Dar mi-a dat numărul lui de telefon”

Dragă Greg,

Săptămâna asta am întâlnit un tip foarte drăguț într-un bar. Mi-a dat numărul lui de telefon și m-a rugat să-l sun când am timp. M-am gândit „ce chestie faină”, că m-a lăsat pe mine să fiu stăpână pe situație. Pot să-l sun, nu?

Lauren

Draga mea Disperată După Control,

Oare chiar te-a făcut stăpână pe situație sau ți-a pus în brațe pietrolul? Comportamentul lui nu e decât o șmecherie: pare că ți-ar fi cedat controlul, când de fapt decizia de a ieși sau nu în oraș cu tine îl aparține exclusiv. Sau de a te suna înapoi. Mal bine-l suni pe Copperfield și-l spui să dispară.

„Sună-mă.” „Dă-mi un email.” „Zi-i lui Vali că trebuie să ieșim odată cu toți în oraș.” Nu-l lăsa să te vrăjească să îl scoți tu pe el în oraș. Dacă un bărbat te vrea cu adevărat, va face tot ce e nevoie. Probabil că sună de modă veche, dar când pe bărbați îi interesează o femeie, o invită în oraș.

Justificarea „Probabil că a uitat să-și amintească de mine”

Dragă Greg,

Okay, Greg. Fii atent la chestia asta. Am fost la o conferință în interes de serviciu, unde am întâlnit un tip care lucrează la o altă filială a firmei noastre. Ne-am plăcut imediat. Jur că era cât pe ce să-mi ceară numărul de telefon, când s-a întâmplat marea pană de curent din 2003, și în toată harababura n-am apucat să îi dau numărul de telefon. Mă gândesc că pana de curent din 2003 e o scuză destul de bună ca să-l sun eu pe el, nu? La urma urmei, e de bun simț să văd ce mai face, nu-i așa? Dacă nu-l sum, o să se întristeze, gândindu-se că nu mă interesează.

Judy

Dragă Pană De Curent,

Urbea a rămas fără curent. Nu ei. Zici că lucreați la filiale diferite ale aceleiași companii. Cu siguranță că nu l-ar cădea o mână să se uite prin lista de angajați sau să arunce o privire pe listele de email ale companiei ca să te găsească. Și nici măcar nu e nevoie să fie la fel de creativ ca tine... Îmi închipui că are o mamă, o soră sau o prietenă care să-l îndrume în direcția potrivită, dacă ar fi într-adevăr interesat.

P.S.: Să-ți fie rușine că te folosești de o asemenea catastrofă urbană ca să-l dai telefon unul tip.

Ai încredere Ai făcut impresie. Las-o așa. Dacă te place, o să-și amintească de tine și după tsunami, inundație sau înfrângerea echipei Rex Sox. Dacă nu, e pierdere de vreme. Și știi de ce? Pentru că ești o tipă grozavă. (Acum, vezi să nu ți se urce la cap.)

Justificarea „N-am chef de joculețe”

Dragă Greg,

Știu că nu dă bine să suni bărbații, dar eu fac asta tot timpul, fiindcă nu-mi pasă. Nu mă țin de joculețe. Fac ce vreau. Am sunat o groază de tipî. De ce crezi că nu putem să-i sunăm ca să-i invităm în oraș?

Nikki

Dragă Nikki,

Pentru că nu ne place. Pur și simplu. OK, fie, unora poate le place, dar asta fiindcă sunt leneși. Și cui îi place să se cupleze cu Domnul Tândală? E cât se poate de simplu. N-am făcut eu regulile și s-ar putea nici să nu fiu de acord cu ele. Numai că în realitate, regulile astea ne-au fost de ajutor de la începutul timpurilor. Te rog, Nikki, nu mi-o lua în nume de rău. Nu susțin ideea ca femeile să se întoarcă în epoca de piatră. Consider doar că n-ar strica să fi ceva mai realistă în ceea ce privește capacitatea voastră de a schimba impulsurile preistorice care guvernează natura umană.

Sau poate tu ești cea aleasă.

Bărbaților, în cele mai multe cazuri, le place să alerge după fuste. Ne place să nu fim siguri dacă o să le prindem. Ne simțim recompensați, dacă reușim. Mai ales când alergarea este lungă. Știm că a avut loc revoluția sexuală. (O adorăm.) Știm că sunt femei capabile să conducă guverne și corporații multinaționale, și în același timp să crească copii extraordinari—uneori le fac pe toate deodată. Dar toate astea nu-i fac pe bărbați diferiți.

E AȘA DE SIMPLU

Închipuiește-ți că în acest moment Țopăi în dreapta și-n stânga, agitându-mi pumnul către cer. Sunt în genunchi, implorându-te. Strig următoarele: „Rogu-te, dacă poți avea încredere într-un singur lucru înșirat de mine în cartea asta, atunci consideră-l pe următorul: *«Când vine vorba de bărbați, ia-ne așa cum suntem, și nu cum ai vrea tu să fim.»*” Știu că e un concept groaznic de enervant—că bărbaților le place să vâneze, iar femeile trebuie să se lase vâdate. Știu. E un afront. E frustrant. Dar, din păcate, e adevărat. Părerea mea e că, dacă ții morțiș să ai inițiativa, dacă trebuie să ții tu frâiele, dacă trebuie să faci tu nouă din zece invitații, păi atunci e clar că nu te vrea. (Ca să nu mai zic, doamnele mele, că mai avem și pretenția să credeți că sunteți una din cele nouă Muze!) Strig oare suficient de tare? Tu, vulpița sexy care citește această carte, meriți să fii tu cea invitată!

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Ei bine, e foarte clar. Cu alte cuvinte, ne îndemnați să stăm cu brațele încrucișate, așteptând? Nu știu alții cum sunt, dar mie chestia asta mi se pare strigătoare la cer. Educația pe care am primit-o m-a făcut să fiu sigură că munca susținută și planurile iscusite reprezintă cheia împlinirii tuturor viselor. Mi-am petrecut viața punând toate astea în practică. Am muncit din greu ca să ajung unde am ajuns în carieră—am fost, aș putea spune, chiar agresivă în privința asta. Am dat telefoane, m-am întâlnit cu lume, am cerut favoruri. Am făcut primul pas. În ceea ce privește

această situație, Greg ne spune să nu facem nimic. Bărbații aleg. Iar noi n-avem decât să ne îmbrăcăm frumos, să ne coafăm, să dăm din gene și să ne rugăm *să fim alese*. Păi, mai bine mi-ar strânge cineva corsetul în dușmănie, ca să leșin în fața vreunuia care să mă tragă din fața trăsorii gata să mă strivească. Ca să fiu sigură că atrag atenția.

Pe bune, în vremurile noastre, cel mai greu lucru pe care îl puteți cere majorității femeilor și în special mie, e să nu facă nimic. Nouă ne place să punem țara la cale, să dăm telefoane, să avem un plan. Și vorbesc despre treburi mai serioase decât felul cum ne stă părul. Am o bănuială că multora dintre femeile care au o viață socială nu li se aruncă bărbații pur și simplu la picioare în fiecare zi a săptămânii. Câteodată trece o grămadă de timp fără să fim invitate în oraș. Așa încât, atunci când dăm peste un tip cu care există șansa unei relații, e și mai greu să stăm cu brațele încrucișate. Pentru că s-ar putea ca șansa cu pricina să nu se mai ivească așa de curând.

Dar ghici ghicitoarea mea: A mers cu stilul meu? Dezastru. N-a funcționat deloc. Niciodată n-am avut o relație reușită cu un tip pe care l-am curtat eu. Cu siguranță că există și o groază de povești care infirmă regula. În cazul meu, upii respectivi au sfârșit fie întorcându-se la fostele prietene, fie având nevoie de timp doar pentru ei, fie plecând din oraș cu afaceri. De cele mai multe ori nici nu se ajunge atât de departe. Nici măcar nu mă mai sună înapoi. Și, vă zic drept, fazele astea nu mi-au dat în nici un caz senzația că eu sunt cea care deține controlul.

Dar de când am început să adopt filosofia lui Greg pe înțelesul tuturor („tu îl vrei, el nu te vrea”), mă simt în mod surprinzător mai puternică. Pentru că dacă bărbații ne invită în oraș,

dacă bărbați se străduiesc să ne atragă atenția, atunci de fapt noi suntem cele care deținem controlul. Nu există nici un fel de intrigă de țesut, nici un plan iscusit. Și mi se pare ceva extraordinar să știu că tot ce am eu de făcut este să fiu cât se poate de fericită cu viața mea, să mă simt cât se poate de bine în pielea mea și să duc o viață cât se poate de plină, astfel încât să nu simt niciodată că aștept, de fapt, un tip care să mă invite în oraș. Și, mai important decât orice, e bine să ne amintim, noi toate, că nu e nevoie să complotăm și să urzim, sau să ne milogim de cineva să ne invite în oraș, și asta pentru că suntem fantastice!

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Greg

Într-o seară eram într-un bar și flirtam cu barmanița. I-am cerut numărul de telefon. Mi-a zis: „Nu-mi dau numărul de telefon, pentru că bărbații spun că mă sună, dar rareori sfârșesc prin a o face.” După care a continuat: „Mă cheamă Lindsey Adams și dacă vrei să mă suni, găsește-mi numărul de telefon.” Chestie pe care am și făcut-o. Chiar a doua zi. Aveți habar câte Lindsey Adams sunt în cartea de telefon a unui oraș atât de mare? Hai să zicem că am stat de vorbă cu vreo opt sau nouă până am dat de a mea.

Un actor cu care lucram a întâlnit o tipă în timp ce avea o reprezentare într-un avion. A pierdut-o din ochi în cam zece minute. Și cu toate astea, pentru că îl cucerise în asemenea măsură, a reușit să dea de ea în armată, iar acum sunt căsătoriți.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Leslie, 29 de ani

Greg! M-am prins. Am întâlnit un tip la o petrecere. Am început să vorbim numai noi singuri, într-un colț. M-a întrebat dacă am pe cineva și a părut încântat să afle că sunt singură. De fiecare dată când ne despărțeam ca să stăm de vorbă cu altcineva sau ca să luăm băuturi, nu mă pierdea din ochi. A fost super. Eram foarte fericită și nu mă puteam opri din flirtat, pentru că sentimentul ăla de „Doamne, incredibil, am cunoscut pe cineva!” nu-mi dădea pace. Nu mi-a cerut numărul de telefon, dar aveam o groază de cunoștințe comune așa că mi-am imaginat că doar face pe nebunul. Ei bine, nu m-a sunat! Și mai știi ceva? În mod normal i-aș fi sunat pe toți prietenii noștri comuni, aș fi vânat informații ca să îmi dau seama ce s-a întâmplat și, eventual, chiar aș fi încercat să aranjez o altă întâlnire. În schimb, o să-mi iau pur și simplu gândul de la asta. Cui îi pasă care-i treaba? Dacă nu vrea să se întâlnească cu mine, eu de ce să devin obsedată de el? Mai bine ies în seara asta în oraș, că poate întâlnesc pe altcineva.

Am organizat un sondaj câmpănit de neștiințific printre toți prietenii noștri de sex masculin (între douăzeci și șase și patruzeci și cinci de ani) aflați în relații de lungă durată. Nici una dintre aceste relații n-a început din inițiativa partenerelor nr. Una din ele și chiar a spus că dacă ea l-ar fi invitat în oraș, „Ar fi căzcut laolaltă distracția.”

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ O scuză este un refuz politicos. Bărbaților nu le este teamă să „strice prietenia.”
 - ✓ Nu te lăsa păcălită în a face primul pas. Dacă te place cu adevărat, totul o să vină din partea lui.
 - ✓ Așa cum tu îl poți găsi pe el, tot așa și el te poate găsi pe tine. Dacă vrea, o să te găsească.
 - ✓ Dacă ție îți place să câști, asta nu înseamnă că lui îi place să danseze. Unele tradiții sunt ancestrale și perene pe bună dreptate.
 - ✓ „Hai să ne vedem la cutare sau cutare petrecere/bar/prieteni” nu e o întâlnire. Nici dacă locuiți la New York.
 - ✓ Bărbații nu uită cât de mult te plac. Așa că pune receptorul înapoi în furcă.
 - ✓ Meriți să fii scoasă în oraș.
-

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Manualul nu e manual fără un caiet de exerciții, nu? Capitolele noastre vor fi atât de îndrăznețe și înțelepte, încât avem de gând să ne asigurăm că rețineți maximum din genialitatea lor. Așa că, tuturor celor care doresc să iasă din butoiul cu melancolie și să se cufunde în cutia cu carioci, noi le spunem: luați și bucurați-vă.

Cu drag,

Greg și Liz

Mai tineți minte că la școală v-au învățat să nu mângâiați manualele? La naiba cu regula asta! Puneți mâna pe pix și înșirați cinci motive din pricina cărora sunteți absolut convinse că trebuie să-i dați un telefon.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Puneți cartea deoparte și așteptați o oră. Sau măcar zece minute. După care puneți-vă această întrebare: Sunt oare patetică? Vorbesc ca una din acele persoane care nu au încredere în propria senzualitate? Da, fără îndoială. Așa că, luați mâna de pe butoanele telefonului, nu stați în casă și duceți-vă să vă distrați.

P.S.: Tocmai ați făcut un *exercițiu* referitor la un tip care nici măcar n-a meritat să primească un telefon din partea voastră. De ce oare ați vrea să continuați legătura cu *această* persoană?

nu te vrea dacă nu te sună

Bărbații știu să folosească telefonul

Da, sigur, bărbații spun că sunt ocupați. Mai spun că n-au avut nici o clipă de răgaz într-o zi cumplit de încărcată să pună mâna pe telefon să sune. Așa o nebunie a fost! Aiurea! Odată cu apariția celularelor cu butoane de formare rapidă a numerelor e aproape imposibil să nu te poată suna. Câteodată mi se întâmplă să sun persoane cu telefonul în buzunarul pantalonilor, fără ca măcar să-mi dau seama. Am vrea noi să vă facem să gândiți altminteri, dar bărbații sunt exact ca și voi. Luăm o pauză de la rutina de zi cu zi ca să stăm de vorbă cu cineva care ne place. Asta ne face fericiți. Și ne place să fim fericiți. La fel ca și vouă. Dacă mie mi-ar plăcea cineva cu adevărat, atunci acea persoană ar fi raza de soare a unei zile oribil de încărcate. Și acea zi n-ar fi totuși chiar atât de încărcată, încât să nu-mi fac timp să-i dau un telefon

Justificarea „Dar călătorește atât de mult”

Dragă Greg,

Recent am început să mă văd cu un tip foarte drăguț. E tandru, e afectuos, e atent. Numai că, de ceva vreme relația noastră e mai mult de la distanță, din pricina serviciului său. Prima problemă e că nu mă sună atunci când îmi promite că o s-o facă. De fapt, nu prea mă mai sună deloc. Trece și câte o săptămână, și pe urmă tot eu sunt cea care îl sună, după care mă sună el patru sau cinci zile mai târziu. Dar când mă prinde la telefon, e numai lapte și miere, „scumpo” în jos, „puișor” în sus, și „mi-e foarte dor de tine” și „când oare te mai văd”? Oare pur și simplu nu mă mai vrea, sau pot să pun totul pe seama distanței care strică totul?

Gina

DE LA BIROUL LUI GREG

Hei, Distanță Care Strică Totul!

Singura distanță care mă pune pe mine pe gânduri e lungă distanță dintre tine și realitate. (Okay, asta a fost o răutate.) Exemplu? În a doua propoziție zici: „E tandru, e afectuos, e atent.” Dar câteva propoziții mai târziu tot tu zici: „Nu mă sună atunci când îmi promite că o s-o facă. De fapt, nu prea mă mai sună deloc.” Asta nu e nici afecțiune, nici atenție. Și nici tandrețe. E o alarmă fioros de zgomotoasă, care avertizează: „Nu te vrea.” O să mă întrebi: Păi, atunci de ce e drăguț cu mine când mă sună? Pentru că bărbații sunt niște lași care mai degrabă ar aștepta până la sfârșitul timpurilor decât să dea

vești proaste. Ca idee, un tip care te place, vrea să-și petreacă timpul cu tine. Și se va mulțumi să dea cinci telefoane pe zi doar dacă nu se poate urca în avion să vină să te vadă.

Nu vă lăsați îmbătate cu apă rece de texte ca „scumpo” sau „pușor”. Dulcegăriu de nimic. Lui îi este mult mai ușor să se folosească de ele decât să zică pur și simplu: „Nu te vreau.” Și nu uitați că faptele vorbesc mai limpede decât scuzele de genul „Nu am semnal la telefon în locul în care mă aflu acum.”

Justificarea „Are atât de multe pe cap”

Dragă Greg,

De Anul Nou, un tip cu care mă întâlnisem de câteva ori și de care eram foarte încântată, a întârziat la întâlnire. L-am sunat, și el, plin de scuze, mi-a spus că trebuie să plece din oraș ca să aibă grijă de maică-sa. Pe urmă a uitat complet să mă mai sune. Sunt extrem de confuză. Maică-sa e foarte bolnavă, dar cu toate astea n-a fost vorba de o super urgență; n-a trebuit decât să meargă cu mașina până la Connecticut. Greg, chiar îl plac pe tipul ăsta. Te rog, spune-mi că o mamă bolnavă e o scuză suficient de bună ca să-l iert și să cred că încă mă mai vrea.

Bobbie

Dragă An Nou,

Ah, da, lată o scuză jalnică deghizată în mama cea bolnavă. Pentru că totuși, orice-ar fi, ceea ce îți spune el de fapt e: „Nu-mi stă gândul la tine.” Căci dacă l-ar fi stat, te-ar fi sunat să-ți spună cât de rău îi pare că nu poate petrece ziua cu tine. Dacă a avut timp să-și facă bagajele și să călătorească, a avut timp să te și sune, numai că a ales să n-o facă. (Tu-l spui „a uitat să”, eu îl spun „a ales să.”) Când placi pe cineva, persoana nu-ți lese pur și simplu din minte. Mai ales de Anul Nou. Știi că ar putea părea o justificare bună pentru el, numai că, din păcate, am impresia că pentru tine Anul Nou a început cu un pahar mare de „nu te vreau.” Așa că, alungă-ți mahmureala și găsește-ți pe cineva care nu uită să te sune.

Iată care este marea întrebare: „E în regulă ca un tip să uite să mă sune?” Iar eu vă zic „Nu.” Exceptând dezastrea majore—cineva a trebuit dus de urgență la spital, l-au dat afară de la serviciu, i-au zgâriat Ferrari-ul cu cheia (glumesc)—nu se poate să uite să dea un telefon. Dacă mie îmi place cineva, nu-mi iese din cap—niciodată. Oare nu-ți dorești un bărbat care uită mai degrabă de toate celelalte lucruri din viața sa înainte de a uita de tine?

Justificarea „Spune lucruri pe care de fapt nu vrea să le spună”

Dragă Greg,

Mă întâlnesc cu un tip care termină conversațiile zicând că o să mă sune la un anumit moment dat. De genul, „O să te sun în weekend.” Sau „Îți dau mâine un telefon.” Sau, dacă trebuie să preia un apel pe cealaltă linie, promite: „Te sun înapoi în câteva minute.” Și pe urmă nu mă mai sună. În cele din urmă îmi dă un telefon, dar niciodată când mi-a spus că o s-o facă. E oare ceva care să mă pună pe gânduri sau ar trebui să ignor ce-mi spune când ne încheiem convorbirea la telefon?

Annie

DE LA BIKOU' LUI GREG

Dragă Apel În Așteptare,

Da, ar trebui să te pună pe gânduri. Și anume chiar gândul că „nu te vrea.” Uite cum vine treaba. Majoritatea tipilor o să spună că, după părerea lor, femeile vor mai degrabă să audă ceva la sfârșitul unei întâlniri sau a unei convorbiri decât să nu audă absolut nimic. Unii tipi mint de îngheață apele, alții chiar sunt sinceri. Uite cum poți să faci diferența: *Poți fi sigură că sunt sinceri când fac într-adevăr ce au spus că vor face.* Uite încă ceva la care merită să te gândești: Cine sună atunci când zice că o va face, pune de fapt prima cărămidă la construcția casei iubirii și a încrederii. Dacă nu poate să pună nici măcar nenorocita asta de cărămidă, păi atunci, draguță, n-ai să ai în viața ta o casă. Și e ai naibii de frig afară.

Suntem o adunătură de oameni indolenți. Spunem lucruri pe care nu le gândim. Facem promisiuni pe care nu le ținem. „O să te sun.” „Hai să ne vedem.” Când știm bine că n-o să se întâmple. La Bursa Interacțiunilor Umane cuvintele noastre și-au pierdut aproape în întregime valoarea. Și vârtejul continuă, fiindcă nici măcar nu mai avem pretenția ca oamenii să se țină de cuvânt; de fapt, poate chiar ne este jenă să-l confruntăm pe mincinosul nenorocit care a zis că va face ceva și n-a făcut. Așa că, dacă tipul cu care te vezi nu sună atunci când spune că o va face, de ce-ar fi așa o mare scofală? Păi este, că ar trebui să te vezi cu cineva care măcar se ține de cuvânt.

Justificarea „Poate că doar suntem diferiți”

Dragă Greg,

Locuiesc împreună cu prietenul meu, căruia nu-i place să vorbească la telefon. Așadar când pleacă din oraș nu mă sună nici măcar să mă anunțe că a ajuns cu bine la destinație. Nu mă sună și gata. Pleacă din oraș destul de des cu afaceri. Ne certăm tot timpul din cauza asta. Câteodată am impresia că avem personalități diferite și că va trebui să accept acest compromis. Dar pe urmă mă gândesc că, dacă ești interesat de cineva cu adevărat, atunci vrei să suni și să stai de vorbă cu persoana respectivă când ești departe. Sunt eu nebună?

Rachel

Dragă Nu Ești Nebună,

Exceptând cazul în care trăiești cu un spion, acest comportament este inacceptabil. Și eu călătoresc cu afaceri și îmi sun doamna de trel, patru ori pe zi. Cu toate acestea, se întâmplă uneori ca, din pricina diferențelor de fus orar, să nu reușim să ne găsim. Însă și eu și ea lăsăm întotdeauna un mesaj. Trebuie să recunosc că din punctul meu de vedere, ca bărbat, nu mi-a plăcut niciodată să fiu cioălit să sun, chestie pe care nevastă-mea n-o face de altfel niciodată, și de ala o și sun atât de des. N-avem nici un fel de reguli în legătură cu sunatul, dar ne placem și ne iubim atât de tare, încât vrem să ne auzim zilnic, dacă nu din oră în oră. Sincer să fiu, sunt convins că libertatea e importantă într-o relație. Dorul e semn al unei relații sănătoase. Faptul că nu-ți respectă nevoia de a avea o oarecare legătură cu el pe timpul cât e plecat, nu e. Indiferent de repulsia pe care o are față de vorbitul la telefon, ar trebui să țină la tine și să te respecte suficient de mult cât să poată să o depășească, fie și numai pentru că știe că asta te face fericită.

Da, se pare că e vorba doar de o mașinărie care transmite unde prin cabluri; o mașinărie care vine sub diferite forme, ca de exemplu: fără fir, celular, portabil, cu disc; adevărul adevărat e că această mașinărie capătă noi semnificații supreme în simbolistica relațiilor. Un telefon e doar un simplu telefon sau e, de fapt, atotputernica reprezentare a cât de mult ține el la tine? Adevărul e probabil undeva la mijloc. Un om de caracter știe amănuntul ăsta și își va folosi aparatul de comunicare în mod corespunzător. Emailurile nu intră în discuție

Justificarea „Dar el e o persoană foarte importantă”

Dragă Greg,

Ești un mare fraier. Tipul cu care mă văd în momentul de față (și pe care apropo, dragă Greg, eu l-am agățat) e o persoană foarte importantă și super ocupată. E regizor de videoclipuri muzicale, călătorește, are filmări lungi și o grămadă de responsabilități. Câteodată, când lucrează, nu aud de el zile în șir. E foarte ocupat, Greg! Unii tipi sunt super, super ocupați! N-ai avut niciodată zile super, super încărcate? Am învățat să mă împac cu ideea și să nu-l cicălesc, deoarece știu că asta este prețul pe care îl plătesc pentru a avea o relație cu un tip de mare succes, foarte sexy și ocupat. De ce îndemni femeile să fie posesive?

Nikki

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Nikki,

Mă bucur să primesc din nou vești de la tine. Într-un fel. Fii atentă, Nikki. Extrem de ocupat e un alt fel de a spune că „nu te vrea.” Foarte important e o altă metodă de a zice „nu ești importantă.” Senzațional! „Ai pus mâna” pe cineva despre care până și tu crezi că nu e de nasul tău. Prea ocupat și important ca să te invite în oraș sau să te sune—ce mai partidă! Felicitări pentru această pseudo-relație! Cred că te simți extraordinar de bine știind că ai numărul băgat în memoria telefonului acestui tip super sexy și super important, chiar dacă nu-l folosește

niciodată ca să te sune. Cu siguranță că ești ținta invidiei tuturor acelor femei cu care se întâlnește el de fapt.

Sunt pe cale să emit o regulă extremă, severă și general valabilă pentru toate relațiile: cuvântul „ocupat” e un mare rahat și e folosit în mare parte de ticăloși. Într-o relație, cuvântul „ocupat” e ca o Armă de Distrugere în Masă. Pare o scuză bună, când de fapt, pe măsură ce îi descoperi dedesubturile, tot ce se ascunde în spatele ei e un individ căruia nu-i pasă suficient, încât să dea un telefon. Nu uitați: Bărbații nu sunt niciodată atât de ocupați, încât să n-aiă timp să obțină ceea ce își doresc.

E AȘA DE SIMPLU

Din păcate, doamnele mele, n-am cum să fiu cu voi tot timpul, combătând toate scuzele proaste și, ca atare, pe toți indivizii de proastă calitate care vă ies în cale. Ceea ce pot face însă, e să vă fac un portret a ceea ce nu veți vedea niciodată la un bărbat care vă place cu adevărat: n-o să vă vedeți niciodată pe voi, uitându-vă obsesiv la telefon, implorându-l să sune. N-o să vă vedeți niciodată distrugând o seară cu prietenii pentru că sunați să vă verificați mesajeria din cinsprezece în cinsprezece secunde. N-o să vă vedeți niciodată detestându-vă pentru că l-ați sunat atunci când știți prea bine că nu trebuie s-o faceți. Iată însă ceea ce veți vedea în schimb: pe voi însevă, tratate atât de bine, încât tot cercul ăsta cu telefoanele nu va fi deloc necesar. Veți fi prea ocupate să fiți adorate.

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Suntem deștepte. Ne prindem. Știm că bărbații ar trebui să fie atenți și grijulii și protectori. Pentru numele lui Dumnezeu, nu suntem *idioate*. Știm că ar trebui să ne sune atunci când spun că o vor face, pentru a ne arăta că se gândesc la noi. Mare scofală!

Dar nu știu cum se face, tocmai atunci când am impresia că lecția mi-e adânc înrădăcinată în creier, întâlnesc un individ care se folosește de scuze aproape perfecte pentru a-și ascunde impos-tura. Familia i se destramă pe bune și el e cel care trebuie să aibă grijă de toți. Chiar se mută, fără să fi avut dinainte habar de cât de greu urmează să-i fie. *Sută în mie* că are pe cap acel mare proiect de serviciu și, ca atare, va fi indisponibil pentru o perioadă, deși în mod sigur sigur sigur îi place de mine. Iar eu îl plac al naibii de mult, astfel încât sunt dispusă să am răbdare, să-i acord nițel credit și să aștept să văd ce aduce viitorul.

Rațional vorbind, știu perfect la ce trebuie să mă aștept de la o relație. La naiba, doar scriu o carte despre asta! Dar când sunt pusă în situația de a primi mai puțin decât atât (câteodată chiar mult mai puțin), mi-e greu să știu când să tai răul de la rădăcină și să merg mai departe. Uită să mă sune într-o seară—și ce să fac, să-i dau papucii pentru atât? Uită de trei ori la rând să mă sune—asta e momentul în care îi fac vânt? Nu-i ușor să găsești pe cineva care să-ți placă și să te incite. Mai ales că întotdeauna îți place să crezi că toți bărbații care îți ies în cale sunt onești și buni și îți vor doar binele. Iar când vezi primul licăr de potențial comportament necuviincios, în primul și-n primul rând sper să nu fie ceea ce crezi că este. Și vrei să fii sigură că nu exagerezi, pedepsindu-l pe nedrept pentru greșeala altuia. Odată intrate în jocul relațiilor, începem să trăim într-o lume complicată și plină

de capcane, și pe bune că nu pot să-l sun mereu pe Greg să-l întreb ce am de făcut.

Așa că acum încerc doar să observ care e momentul în care comportamentul unui tip începe să mă facă să mă simt prost—când încep să simt că mă face să sufăr. Un mic puseu de dezamăgire pentru că n-a sunat la timp? Ei, nu-i nici o problemă; hai să vedem ce se întâmplă mai departe. Un permanent sentiment de nesiguranță pentru că nu e o persoană pe care să te bazezi? Nu e bine. Lacrimi? Nu e bine deloc. Când întâlnești pe cineva care îți place și cu care începi să te vezi ar trebui să te simți bine, în nici un caz rău. Asta e o regulă mereu valabilă, indiferent de circumstanțe (sau de scuze). Nu e simplu. Dar hai să încercăm să nu uităm că următorul tip incredibil pe care îl întâlnim și care se folosește de scuze extrem de bune, nu e decât încă una dintre acele persoane care ne face să suferim.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Liz

Când lucram împreună cu Greg la această carte la New York, am observat că își suna adeseori soția doar ca să-i spună că nu are timp să vorbească în momentul respectiv, că se gândește însă la ea și că o s-o sune mai târziu. N-a părut cel mai dificil lucru din lume, dar cu siguranță a fost drăguț din partea lui.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Traci, 25 de ani

Greg, m-am prins! M-am întâlnit cu tipul ăsta de două ori. La a doua întâlnire m-am culcat cu el. A zis că mă sună a doua zi (marți) și nu m-a căutat decât în weekend. Când m-a sunat i-am spus că e prea târziu. A fost

șocat, dar pe bune că nu mai am timp de fleacuri dintr-
astea. A fost prima dată când am făcut așa ceva și m-am
simțit extraordinar!

100% din bărbații incluși în acest sondaj de opinie au declarat că
n-au fost niciodată atât de ocupați, încât să nu i dea telefon unei
femei pe care o plăceau cu adevărat. Ca să-l cităm pe unul dintre acești
oameni de bine: „Un bărbat trebuie să-și aibă propriile priorități.”

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Dacă nu te sună, asta înseamnă că nu-i stă mintea la tine.
- ✓ Dacă îți creează așteptări și nu se ține de cuvânt când e vorba de lucruri mărunte, n-o să se țină nici de cele mari. Nu scăpa asta din vedere și dă-ți seama că n-are nici o problemă să te dezamăgească.
- ✓ Nu merită să fii cu cineva care nu face ceea ce spune că va face.
- ✓ Dacă alege să nu facă cel mai mic efort ca să te liniștească și să-ți readucă pacea după încă o ceartă, atunci nu-ți respectă nici sentimentele și nici nevoile.
- ✓ „Ocupat” e sinonim cu „Ticălos”. „Ticălos” e încă un nume al tipului cu care te întâlnești.
- ✓ Meriți să primești un amărât de telefon!

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Tuturor ne plac testele grilă. Iată unul care sperăm să-ți fie de ajutor:

Un tip, cu care te-ai întâlnit și cu care te-ai și culcat, n-a dat un telefon de două săptămâni. Ce alegi:

- a. tragi imediat concluzia că e probabil foarte ocupat, a pierdut numărul de telefon, a fost lovit în cap și acum suferă de amnezie temporară și ca atare trebuie să îl suni?
- b. renunți la serviciu, stai acasă, contactezi centrala ca să fii sigură că telefonul funcționează și pe urmă nu te mai miști de lângă aparat?
- c. înțelegi că nu te vrea cu adevărat și mergi mai departe?

Bravo! Ai ales C. Știam noi că e ușor—dar nu-1 așa că e grozav să faci alegerea potrivită?

nu te vrea dacă nu ieșiți în doi

*„Ieșirile” cu gașca nu înseamnă
că sunteți un cuplu*

Of, sunt atât de multe variațiuni pe tema întâlnirilor amoroase, mai ales în fazele incipiente ale relației. Atât de multe zone gri și obscure de confuzie, mister și întrebări nerostite. Tipii se dau în vânt după perioada asta pentru că tocmai atunci pot să se prefacă fără probleme că nu aveți o relație în adevăratul sens al cuvântului. Și se mai pot preface că nu prea li se poate pune în cârcă responsabilitatea sentimentelor tale. Dacă scoți pe cineva în oraș, la o întâlnire autentică, atunci invitația se face în mod oficial: Aș vrea să ne vedem între patru ochi ca să îmi dau seama dacă relația e de viitor sau nu (sau măcar să mă prefac că te ascult, în timp ce, de fapt, mă tot întreb dacă porți sau nu chiloți tanga). În cazul în care ai nevoie de indicii suplimentare: de regulă, treaba implică o ieșire în public, o masă și niscaiva țineri de mână.

Justificarea „Tocmai a ieșit dintr-o altă relație”

Dragă Greg,

Sunt foarte, foarte îndrăgostită. Vreau să-ți spun asta de la bun început. M-am culcat cu un prieten foarte, foarte bun de-al meu, care tocmai a ieșit dintr-un mariaj oribil. Pentru că e în mijlocul acestui teribil proces de despărțire, nu-și dorește pe cap nici un fel de pretenții sau așteptări și a fost cât se poate de clar în privința asta. Pe scurt, vrea să vină și să plece după bunul plac. Am început să ne vedem și să avem o relație de aproape șase luni. E foarte greu să n-am nici un cuvânt de spus cu privire la când sau cât de des ne vedem. Și mi-e și mai greu să concep că n-aș mai fi cu el. Nu-mi place să mă aflu în poziția asta ingrată, dar mă gândesc că, dacă mai am răbdare, până la urmă va fi al meu. Numai că deocamdată mi-e foarte greu. Ce pot să fac?

Lisa

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Foarte Foarte

Hai să vorbim un pic despre foarte bunul tău prieten Johnny și prietenia voastră cea de aur. Normal că lui situația îi convine de minune. Pentru că l-ai fost o prietenă apropiată pe tot parcursul fatidicului mariaj, o să meargă pe cartea „prieteniei” cu tine. Nu se simte responsabil decât pentru așteptările minimale pe care le-ai putea avea de la el ca de la un prieten și nu pentru unele mai substanțiale pe care le presupune rolul de partener. La urma urmei, tu, ca o bună „amică” ce-i ești, doar n-ai să-l mai

supul la alte presiuni emoționale, în timp ce el trece prin „extrem de traumatizanta despărțire.” A pus mâna pe cea mai tare relație: o super prietenă care-i oferă toate avantajele unei partenere cu care se vede sau nu, după cum îl vine cheful. O fi el unul dintre cei mai apropiați prieteni ai tăi, dar îmi pare rău să-ți spun: ca partener, nu te vrea cu adevărat.

Atenție la cuvântul „prieten(ă).” Poate fi folosit de bărbați—sau de femeile care îi iubesc pe aceștia—ca scuză pentru comportamente dintre cele mai neprietenești. Personal, când îmi aleg prietenii, îmi place să-i am în vedere pe cei care nu mă vor face să adorm plângând.

Justificarea „Dar noi chiar avem o relație”

Dragă Greg,

Mă văd cu tipul ăsta de trei luni. Petrecem cam patru sau cinci nopți împreună pe săptămână. Mergem împreună la evenimente. Se ține de cuvânt când zice că mă sună și nu îmi trage țepe. Ne simțim super. De curând însă, m-a informat că nu vrea să fie partenerul nimănui și că nu e pregătit pentru o relație serioasă. Numai că eu știu că nu se vede cu nimeni altcineva. Cred că e pur și simplu speriat de statutul de „partener.” Greg, aud mereu că femeile ar trebui să se ia după comportamentul bărbaților și nu după vorbele lor. Deci, asta nu înseamnă că ar trebui să nu-l bag în seamă și să am încredere în faptul că el vrea să-și petreacă tot timpul cu mine și că indiferent de ce spune, adevărul e că e interesat de persoana mea?

Keisha

Dragă Neascultătoare,

Am căutat expresia „Nu vreau să fiu partenerul tău” în Dicționarul Relațiilor de Cuplu, ca să fiu sigur că nu greșesc, deși eram mai mult decât sigur. Are încă aceeași semnificație: „Nu vreau să fiu partenerul tău.” Incredibil. Și auzi asta de la un tip care-și petrece patru, cinci nopți pe săptămână cu tine. Cu siguranță că doare. E bine de știut că non-partenerul tău e liber să trăiască în lumea ta, fără angajamente ferme. N-am prea înțeles însă ce primești tu în schimb. Dacă chiar vrei să-l dai acestui tip care afirmă sus și tare că nu e partenerul tău, tot timpul liber de care dispui, atunci n-ai decât. Mă gândeam totuși că poate ai fi putut să găsești pe cineva care să nu-ți arunce direct în față un „nu te vreau.”

Bărbații, ca și femeile, vor să se simtă protejați emoțional atunci când o relație începe să devină serioasă. Și, ca să fie siguri că ce-i în mână nu-i minciună, își fac publice intențiile. Nu se sfiesc să spună „Sunt iubitul tău” sau „Mi-ar plăcea să fiu iubitul tău” sau „Dacă ai de gând să o rupi cu tipul ăla care nu-ți e iubit, aș vrea să fiu eu iubitul tău.” Un tip care te place o să te vrea numai pentru el. Și cum ar putea oare să nu te vrea, așa superfemeie cum ești?

Justificarea „E mai bine decât nimic”

Dragă Greg,

Mă văd cu tipul ăsta de șase luni. Ne întâlnim cam la interval de două săptămâni. Ne simțim bine, facem dragoste, e foarte plăcut. M-am gândit că, dacă las lucrurile

în voia lor, o să începem să ne vedem mai des. În schimb, am rămas în faza o dată la două săptămâni. Mi-e tare drag de el și mă gândesc că tot e mai bine decât nimic. Nu se știe niciodată, poate că situația se va schimba când mă aștept mai puțin. Mai știu că e foarte ocupat și probabil asta e tot timpul pe care îl are disponibil pentru o relație. Așa că, probabil că ar trebui să mă simt onorată că îmi acordă atât cât poate și să încerc să cred că de fapt vrea să fie cu mine. Nu-i așa?

Lydia

DE LA BIROU LUI GREG

Dragă Mai Bine Decât Nimic

Pe bune? Ceea ce primești acum e mai bine decât nimic? Mă gândeam că mult e mai bine decât puțin. Sau, măcar ceva cât de cât. Ți-ai pierdut cumva uzul rațiunii? De ce să te simți onorată că primești firimituri din timpul lui? Faptul că e ocupat nu-l face mai prețios. „Ocupat” nu înseamnă „mai bun.” Din punctul meu de vedere, orice tip care poate aștepta două săptămâni ca să se întâlnească cu tine, nu te vrea cu adevărat.

Of, cât de ușor vă este vouă, femeilor, să uitați la ce se reduce de fapt totul! Permiteți-mi să vă reamintesc e vorba despre un tip care vă dorește, vă sună, vă face să vă simțiți sexy și dorite din toate punctele de vedere. Vrea să vă vadă din ce în ce mai des, pentru că de fiecare dată când vă întâlniți sfârșește prin a vă plăcea și a vă iubi tot mai mult. Cunosc. Faptul că vă vedeți cu cineva o dată la două săptămâni sau chiar lunar și că primiți un

pic de iubire și afecțiune vă ajută să treceți peste o zi, o săptămână sau o lună—dar vă ajută oare să treceți prin viață?

Justificarea „E mereu plecat din oraș”

Dragă Greg,

Mă văd cu tipul ăsta de vreo două luni. Pleacă des din oraș, așa că avem o relație ocazională. Numai că atunci când apucăm să petrecem ceva timp împreună și eu îmi fac curaj să abordez o discuție serioasă despre direcția în care se îndreaptă relația noastră, el trebuie să plece din nou. Mi se pare stupid să-i vorbesc despre noi când el e pe cale să plece iar din oraș. La fel de stupid mi se pare și momentul când se întoarce și când nu ne-am văzut de ceva timp. Mi-e foarte greu să vorbesc despre acest subiect. Ne simțim atât de bine împreună, încât nu vreau să dau totul peste cap cu o discuție despre „relații.”

Marissa

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Călătoreo În Timp,

Îți dezvălui un secret despre tipii care călătoresc: abia așteaptă să plece. Se dau în vânt după punctele de localitate oferite de liniile aeriene și după ieșirile de urgență. Nu-i ușor să nimeriști o țintă în mișcare. Există modalități de a călători și de a avea în același timp o relație și există modalități de a călători și de a te asigura că te ții departe de o relație. Însă știi sigur cum stai când tipul respectiv îți spune mereu cât de nefericit e că

trebuie să place și să fie din nou departe de tine. Dacă nu faci niciun efort să te asiguri că nu-ți găsești pe altcineva în perioada cât e plecat, atunci cu siguranță că te-ai îmbarcat în cursa cu direcția „nu te vrea.” Așa că pune-ți centura.

Ai tot dreptul să știi cum stau lucrurile între tine și persoana cu care împarți patul. Și cu cât ești mai convinsă că meriți chestia asta (și încă mult mai mult), cu atât vei fi mai capabilă să pui întrebările acelea mari, astfel încât să nu pară patetice și dramatice. Pe cuvântul meu

E AȘA DE SIMPLU

De acum înainte, începând chiar din momentul ăsta, în timp ce citești ce-am scris, ia-ți un angajament solemn cu privire la toate relațiile tale viitoare: gata cu tristețea, amărăciunea, necunoscutul și nerostitul. Și, pe cât posibil, încearcă să-ți dai seama câte parale face persoana în cauză, de preferat înainte de a ajunge în pat cu el.

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Urăsc să vorbesc despre propriile-mi sentimente. Detest să vorbesc despre „relația” mea. Sunt conștientă că sunt femeie și se presupune că femeile sunt foarte emotive, însă nu-i cazul meu. Nu pot să sufăr sentimentalismele. Și, în special, nu pot să sufăr să întreb un tip încotro se îndreaptă relația noastră și ce simte el față de mine. Brrr! Ar trebui să fie o chestie naturală, simplă și evidentă.

Ca atare, dacă trebuie să mă apuc să analizez, să planific și să elaborez o groază de modalități ca să îmi dau seama în ce situație mă aflu, înseamnă că situația respectivă e de fapt nasoală. La naiba!

Dar stați așa! Începutul unei noi relații e înfiorător. Suntem toate suficient de mature ca să fi trecut sau să fi fost martore la consecințele unei relații distruse. Și mai știm și că, dacă a existat un început într-o relație, a existat, de asemenea, și un sfârșit, de vreme ce suntem în continuare în căutarea unei relații. Iar sfârșitul e întotdeauna neplăcut.

Ca atare, oamenii, inclusiv femeile, recurg la tot soiul de vicleșuguri și diversivități ca să încerce să nu bage de seamă faptul că s-ar putea să intre într-o relație. E o manifestare meșteșugită, dar de înțeles a naturii noastre umane. Și ce dacă începutul sau momentele imediat următoare sunt un pic vagi? Cine vrea să fie nebuna care trebuie să știe neapărat cum stau lucrurile din momentul în care se întâlnește cu un tip? Dimpotrivă, vrem să fim tipa cool care știe să se distreze fără să forțeze nota. Așa am vrut eu mereu să fiu. Și așa am și fost.

Adevărul e că până și o tipă cool se alege cu inima frântă. Și ea reacționează la modul în care este tratată. Și ea speră că el va suna, se întreabă când oare îl va vedea din nou și dacă el e încântat de timpul pe care îl petrec împreună. Urăsc chestia asta.

Poate că totul se reduce la mine, pentru că pe măsură ce am înaintat în vârstă mi-am schimbat prioritățile. Numai că acum nu-mi mai convine să am o „pseudo-relație.” Nu-mi mai convine să mă văd „oarecum” cu cineva. Nu vreau să-mi dedic energia încercând să elimin sentimentele ca să par neimplicată. Vreau să fiu implicată. Vreau să mă culc cu cineva pe care să știu că o să-l văd din nou, pentru că deja mi-a demonstrat că e de încredere și

de cuvânt—și că mă vrea cu adevărat. Normal că la început trebuie să ai grijă cât de mult suflet pui. Numai că grija asta nu urmărește să îi facă *pe ei* să se simtă mai bine; ești conștientă că până la urmă ești o ființă delicată și prețioasă, care trebuie să fie grijulie și atentă cum își împarte afecțiunea. Asta e ceea ce fac eu acum. Și nu-mi merge rău deloc.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Greg

Prietenul meu Mike a plăcut-o pe prietena mea Laura. După repetiția formației, a invitat-o în oraș și acum sunt căsătoriți. Prietenul meu Russell s-a tot văzut cu tipa asta Amy și acum sunt căsătoriți. Prietenul meu Jeff a întâlnit o fată în alt oraș și pe urmă s-a dus s-o viziteze următorul weekend și a continuat să o viziteze până când s-au mutat împreună. E chiar atât de simplu. *Aproape întotdeauna e atât de simplu.*

GREG, M-AM PRINS! Scrie Corinna, 35 de ani

Mă întâlneam deja cu tipul ăsta de câteva luni, când mi-am dat brusc seama că nu părea tocmai interesat de mine. Altădată, m-aș fi străduit mai tare, i-aș fi căutat scuze sau chiar l-aș fi provocat la o discuție. În schimb, am preferat să fac un mic experiment. Am presupus că nu-l interesez și nu l-am mai sunat. Așa cum am bănuît, n-am mai primit nici un telefon de la el! Nu-mi vine să cred cât timp am putut câștiga doar recunoscând că eu depuneam tot efortul și că eu eram cea care dorea mai mult!

100% din tipii pe care i-am inclus în sondajul de opinii au declarat că „frica de intimitate” nu îi a ajutat să înceapă o relație. Un tip chiar a dorit să precizeze că: „frica de intimitate e un bădăn.” Alt tip m-a spus: „Asta le spunem tipelor pe care nu le mai vrem.”

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Bărbații vă spun ceea ce simt chiar și atunci când voi refuzați să îi ascultați sau să îi credeți. „Nu vreau să fiu într-o relație serioasă”, înseamnă de fapt „Nu vreau să fiu într-o relație serioasă cu tine” sau „Nu sunt sigur că tu ești persoana potrivită” (Scuze.)
- ✓ Mai bine decât nimic nu e suficient!
- ✓ Dacă nu știi încotro se întreprinde relația, e OK să tragi pe dreapta și să întrebi.
- ✓ Amărâtă? Nu-i a bună.
- ✓ Există un tip undeva care va vrea să dea sfoară-n țară că sunteți împreună. Gata cu smiorcăielile, du-te să-l găsești.

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Ne e foarte ușor să dăm sfaturi și, să vă spun drept, ne și place. Am învățat câte ceva și despre noi, pe parcurs. (Liz, cel puțin.) De ce să nu încerci? E grozav să fii convins că știi mai mult decât alții.

Dragă fată drăguță care ai cumpărat această carte (Da, despre tine e vorba),

Am început să mă văd cu tipul ăsta acum câteva luni. Cu toate astea, n-am avut nici o întâlnire pe bune până acum. Tot timpul mă roagă să ne vedem într-un bar sau în casa unui prieten. Nu pare să vrea să petreacă timp numai cu mine, cu excepția momentelor când facem sex. Îmi place să mă culc cu el—oare nu pot să fac asta până apucă să mă cunoască mai bine și să-și dea seama că mă vrea cu adevărat?

Răspuns:

Dacă ai răspuns corect la întrebare (ceea ce înseamnă că i-ai recomandat acestei tipe drăguțe să-și dea papucii Greierului Trubadur și să facă mai bine să-și găsească un bărbat în stare să-i întindă o felie de pizza, dacă nu altceva), atunci fii convinsă că ai suficient creier să tranșezi aceste situații; ai această informație în tine, și probabil că ai avut-o întotdeauna. E mult mai ușor însă să îți dai seama când nu e vorba despre tine. Iar acum, că ți-am reamintit, poți să-ți folosești înțelepciunea redescoperită în folosul propriu.

nu te vrea dacă nu se culcă cu tine

*Când un bărbat te place, vrea să te atingă.
Fără excepție.*

Doamnele mele, cu siguranță că de-a lungul întregii voastre vieți sociale veți întâlni, și chiar ați și întâlnit deja, o groază de bărbați. Nu-mi vine ușor să vă spun cele ce urmează, însă pur și simplu o parte dintre acești bărbați nu vor fi atrași de voi. Sunt convins că sunteți „bune”, dar așa stau lucrurile. (Sunt tipi care până și despre Cindy Crawford zic: „Nu pricep ce găsesc unii la ea.”) Nici unul dintre bărbații care nu vor fi atrași de voi *n-o să vă servească adevărul în față*. În schimb, o să vă toarne o infinitate de gogomănu ... că sunt speriați, răniți, obosiți, loviți, bolnavi și iar speriați. Adevărul însă e simplu, brutal și ascuțit ca o sonerie: Nu este atras de voi și nu vrea să vă rănească sentimentele. Dacă l-ați fi interesat, i-ar fi fost aproape imposibil să-și țină lăbuțele acasă. Ofi, cât de simplu e totul! Dacă un bărbat nu încearcă să te dezbrace, păi atunci nu te vrea.

Justificarea „Se teme să nu fie din nou rănit”

Dragă Greg,

Tipul ăsta mi-a fost iubit acum zece ani. M-am întâlnit cu el din întâmplare, pe stradă, după ce nu-l mai văzusem de ani de zile și am reînceput „oarecum” relația, deși nu e prea clar ce se petrece între noi. Nici nu mă sărută și nici nu se dă la mine. Numai că Greg, mergem să dansăm salsa, o luăm din bar în bar, stăm în oraș până târziu, și vorbim și dansăm și râdem și flirtăm. Îmi tot spune cât de bine arăt și cât de super încântat e că ne vedem. Într-o seară chiar mi-a zis că mă iubește și că speră c-o să fiu mereu prezentă în viața lui. Toți prietenii îmi spun că îi e doar teamă să nu fie din nou rănit și că trebuie să mă țin de relația asta. E un tip tare de treabă. Nu-i așa că mă vrea cu adevărat, dar îi e teamă? Am dansat salsa, Greg, până la patru dimineața. Salsa. Dă-mi un sfat, te rog.

Nicole

DE LA BIROUL LUI GREG

Ciao Salsa,

Eu sunt bărbat. Dacă îmi plăci, te sărut. După care mă gândesc cum arăți cu și fără ohioțel. Sunt bărbat. Așa funcționează chestia. Fără „dacă”, fără „dar” și cu siguranță fără „poate.” E speriat? Normal că e speriat să nu-ți rănească sentimentele. De-ala n-a clarificat relația. E posibil să vrea să câștige ceva timp în speranța că va dobândi sentimente mai profunde pentru tine. Dacă un tip îți spune că te iubește și că speră să nu

rupeți niciodată legătura, mai bine ți-ar scrie ceva în oaietul de amintiri. Te iubește ca prietenă. Dacă ar fi îndrăgostit de tine, nu s-ar putea abține să nu înceapă o legătură romantică indiferent de temerile sau experiențele personale. Eu zic să mergi mai departe. Și-o să întâlnești pe cineva care să-ți merite mult mai mult afecțiunea și mișcărilor sexy de salaa.

Sunt multe motivele pentru care un bărbat să nu vrea să facă pasul următor dintre „prietenie” și „relație.” Chiar nu contează care sunt acelea sau dacă ți se par justificate. Adevărul adevărat e că atunci când te imaginează într-o ipostază intimă (și crede-mă că ne imaginăm treburi din astea), se oprește și își zice: „Nu ” Așa că nu mai pierde vremea gândindu-te la asta, ci spunându-ți: „El pierde.”

Justificarea „Mă vrea atât de mult încât nu mă mai dorește”

Dragă Greg,

Mă văd cu tipul ăsta de o lună. Ne-am culcat împreună și a fost drăguț. Tocmai când se părea că lucrurile evoluează, am încetat să mai avem relații sexuale. Am rămas la el peste noapte de patru ori până acum și am sfârșit dormind împreună. Au fost câteva momente de tandrețe și cam atât. E ciudat, dar pur și simplu nu mai facem dragoste deloc. E umilitor să-l întreb ce se întâmplă, așa încât o să presupun că e din cauză că vrea foarte tare să fie cu mine și chestia asta îl cam sperie.

Sally

Dragă Momente De Tandrete,

O lună? O lună întreagă, zici?! Ți bați joc de mine? Păi, cam asta ar fi durată după care un tip se simte suficient de confortabil să aducă în discuție jocurile erotice, pozițiile, loțiunile parfumate și sexul anal. O lună? N-ar trebui să-l obosească decât gândurile la cum să se mai dezlănțuie cu tine. Și tot n-ar fi obosit, nici măcar după o lună. Ar trebui să ai tupeu să-l întrebi ce se întâmplă—comunicarea nu-i niciodată o idee proastă. Bănulesc însă că deja cunoști răspunsul: eu zic să-ți vezi de treaba ta și să vedem cum explică faptul că nu mai vrea să se oulce cu așa o bucățică. Și dacă n-o face, păi atunci știi care e părerea noastră.

Aaa, și uite așa începe marea dezbatere a „fricii de intimitate.” Există oare așa ceva? O groază de oameni sunt în terapie din pricina acestui „beteșug” căruia i se mai dedică și nenumărate cărți și care mai servește drept scuză pentru multe faze de mare jenă. (Am făcut chiar un sondaj pe această temă câteva pagini mai înainte.) Bineînțeles că o grămadă de oameni au fost răniți cândva în trecutul lor și, ca atare, au căpătat o anume frică de intimitate. Numai că, ghici ghicitoarea mea? Dacă un tip te vrea cu adevărat, nimic n-o să-l oprească să fie cu tine—nici măcar frica de intimitate. Chiar dacă e nevoie să facă oarece tratament în caz că are vreo problemă serioasă, dar nu te va ține în ceață.

Justificarea „Dar e încă atât de bine”

Dragă Greg,

Mă văd cu un tip care mi-a spus chiar de la prima întâlnire că nu poate fi monogam. Nu crede în monogamie. Și totuși, m-am culcat cu el. După care mi-am dat seama că n-ar fi bine să mă mai văd cu el și i-am spus că nu mai putem ieși împreună. După care mi s-a făcut dor de el. Așa că acum am intrat într-o chestie ciudată și petrecem oarecare timp împreună, mergem în oraș și sfârșim prin mici „escapade nocturne.” Uneori rămân la el peste noapte și nu facem decât să ne giugiulim. E așa de plăcut, Greg. Pregătim cina, ne uităm la televizor, râdem. E foarte drăguț și mă simt atât de apropiată de el. Nu încercă să se dea la mine, ci doar ne bucurăm fiecare de compania celuilalt. Știu că n-ar trebui să mă aștept la mai mult, dar mă simt ca și cum aș fi iubita lui și niciodată nu se știe încotro s-ar putea îndrepta o astfel de relație. E atât de frumos când rămân peste noapte și mă trezesc alături de el! E oare ceva în neregulă aici?

Pat

Dragă Petrecere În Pijama,

DE LA BIRCHIE LAI GREG

Ia să vedem. Nu ți-a fost suficient de greu să auzi că persoana cu care te vezi nu dorește să fie monogamă. După care, ți-ai mai răsucit nițel cuțitul în rană, continuând să-l tot vezi în timp ce el poate că se culca și cu altele. Iar acum te crezi iubita lui, deși nu primești nici unul dintre beneficiile de rigoare. Nici măcar sex. Faci cumva experimente bizare cu propriile-ți sentimente?

Draga mea Madame Curie, să nu care cumva să mă înțelegi greșit—știi prea bine că e plăcut să te bucuri de companie și să te trezești alături de cineva care îți place cu adevărat. Animalele de casă sunt foarte bune pentru așa ceva. Dumnezeu ni le-a dat ca să înțelegem că nu trebuie să plecăm steagul doar pentru că ne simțim singuri. Cu siguranță că te cunoști suficient de bine ca să îți dai seama că nu-ți convine să-ți împarți bărbatul, și apropo ... nici nu trebuie să îți convingă! Meriți un iubit numai al tău, cu care să te simți suficient de în siguranță pentru a te culca cu el.

Una dintre ideile tradiționale e că femeile pun restricție la sex atunci când vor putere. Se pare că și bărbații pot juca jocul ăsta. De ce să cumperi tot tortul când poți să-ți iei doar o felie? E așa de simplu! Dacă un tip e fericit să stea alături de tine în pat, mâncând biscuiți și vizionând filme vechi, și nu e nici homosexual, păi atunci nu te vrea și gata.

Justificarea „Justificărilor”

Dragă Greg,

Iubitul pe care îl am de un an și jumătate nu pare atras de mine. Nu vrea să facem dragoste foarte des, poate doar o dată la două săptămâni. De multe ori, eu am inițiativa. Când îl întreb care-i problema îmi spune că e foarte stresat din pricina serviciului și că e de fapt foarte atras de mine. Înainte îmi zicea că e din pricina morții mamei lui, care l-a deprimat teribil. Dar dacă stau să mă gândesc bine, așa a fost de la început. Poate

doar în primele două săptămâni să fi simțit că relația e fierbinte, după care nu prea a mai părut să mă dorească fizic. Îl iubesc și, în toate celelalte privințe, relația e extrem de sănătoasă și plină de iubire. Numai că eu acum îmi petrec zilele simțindu-mă frustrată și neatrăgătoare. Prietenii îmi spun că ar trebui să cred ce aud de la el. Doar că încep să cred că nu mă prea dorește, cel puțin fizic.

Dara

Dragă Atracție Fizică,

DE LA BIROUL TUI GREG

Dacă vreau să fiu cu cineva, atunci vreau să fiu până la capăt. Și de mai multe ori. De câte ori se poate. Așadar, când ne cuplăm cu cineva ou care vrem să petrecem foarte mult timp, poate chiar restul vieții, în general alegem persoane cărora le plac aceleași lucruri ca și nouă. Inclusiv, dacă nu în mod special, sexul. N-ai decât să-i accepți toate scuzele, dar până la urmă tot va trebui să te întrebi—oare asta-i relația pe care ți-o dorești? Oare așa vrei să fie tot restul vieții tale sexuale? Poate te vrea, poate nu te vrea, tu întreabă-te un singur lucru—vrei să te simți ca acum în vecii vecilor?

Despre sex, egiptenii au pictat oale, yoghinii au scris cărți și evreii au făcut legi religioase. Cu toții sunt convinși că este cel mai puternic ingredient pentru o relație sănătoasă. Sexul este una din cele mai mari bucurii ale vieții. Și ultima persoană care ar trebui să te priveze de această bucurie este persoana cu care ai o relație.

E AȘA DE SIMPLU

Învăță lecția, trăiește-o și iubește-o: realitatea este că dacă un bărbat te place, atunci vrea să facă dragoste cu tine. Evident că lucrurile o să se mai domolească într-o relație de lungă durată, dar chiar și atunci e o plăcere, o bucurie și dreptul tău de a avea o viață sexuală fantastică.

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Ei bine, da. E vorba despre sex. Despre discuții despre sex. Despre întrebări legate de sex. Despre nevoia de sex. Dumnezeu! E chiar amuzant. Nu știu alții cum sunt, dar eu prefer să cred, și fără nici o excepție, că un bărbat e prea speriat, prea stresat, prea trist, prea spiritual, prea furios, prea gras, prea nebun, prea îndrăgostit de fosta lui prietenă, prea sensibil, prea lovit de insolație, prea îndrăgostit de maică-sa, prea psihopat, prea *orice*, decât să afle că, de fapt, nu prea e atras de mine. Sau decât să afle că nu vrea să se culce cu mine, pentru că dacă s-ar culca, atunci ar însemna că avem o relație și de fapt, nu mă place chiar așa de mult. E super confuzant pentru că vorbim despre sex (ce jenant!) amestecat cu sentimente (ba chiar terifiant!) amestecat cu propriile noastre complexe (de-a dreptul de coșmar!). Și, în cazul relațiilor de lungă durată, lumea spune mereu că sexul oricum se duce, așa că oare are importanță dacă se duce nițel mai curând decât ai fi vrut? Oare nu sunt celelalte aspecte mult mai importante, ca de exemplu compatibilitatea și faptul că el e o persoană bună și probabil un tată exemplar?

Pentru că e o problemă atât de complexă psihologic, iar discuțiile pe această temă sunt atât de dureroase, aș fi aproape în

stare să mă mulțumesc cu o relație cu un tip căruia îi place doar să dormim împreună sau cu un iubit cu apetit sexual scăzut. De vreme ce îi place compania mea, aş fi în stare să dorm fără să crănesc lângă un tip care să nu mă mai dorească sexual. Sau să mă văd cu un tip care să vrea să fie cu mine fără să fie interesat să mă vadă goală. Aş putea chiar să supravieţuiesc într-o căsnicie cu un om minunat, care mi-e mai mult prieten decât soţ.

Dacă n-aş cunoaşte atât de multe cupluri fericite.

Şi nu mă refer la acele cupluri pe care le vedeţi pe stradă pupându-se în disperare. Cine ştie cum sunt în intimitate. Vorbesc despre prieteni de-ai mei, pe care îi cunosc foarte bine, care se descurcă cu serviciul, cariera, intimitatea şi chiar şi copiii, astfel încât să aibă o relație sexy şi iubitoare. Aş putea să mă mulțumesc cu puțin dacă aş fi genul acela de persoană care, văzând astfel de cupluri, își zice: „*Ce mare scofală?*” Numai că nu sunt genul acela de persoană. Sunt genul care se uită la ei şi își zice: „*Fir-ar să fie. Asta e ceea ce vreau.*” E foarte nasol. Asta înseamnă că trebuie să fiu tipa aceea care pune bărbaților întrebări din acelea terifiante, şi mai rău, care o rupe cu un tip dacă se întâmplă ca acesta să nu vrea suficient sex sau deloc. Tot ce pot să spun e că sufăr de beteşugul credulității, care mă îndeamnă să fiu convinsă că pot avea un bărbat minunat care să fie super îndrăgostit şi atras de mine. Şi mai cred că odată ce pasiunea dispare, cum e şi firesc, putem amândoi încerca să menținem vie sălbatică atracție dintre noi. Dacă suferi la rândul tău de acest beteşug, pâi atunci fă bine şi trage perna de sub capul lui Moş Ene Pe La Gene şi ia-i laptele şi biscuiții. Merită mai mult decât o petrecere în pijama.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Greg

Nu mă întreba de unde știu, pentru că n-o să-ți spun, dar pot să te asigur că, după ani de zile împreună, copiii, boli, bătrânețe, stress provocat de serviciu și enervanta rutină de fiecare zi (a se citi: viață), părinții mei, care au peste șaptezeci de ani, încă fac sex. Și dacă părinții mei pot, puteți și voi (a se citi: tu și prietenul tău).

GREG, M-AM PRINS! Scrie Dorrie, 32 de ani

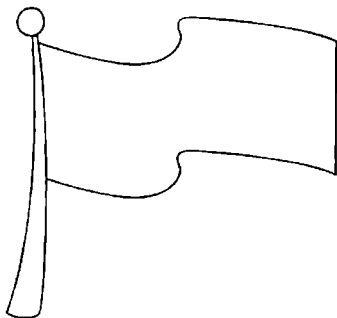
Aveam o relație cu un tip pe care îl întâlnisem printr-un proiect de serviciu. Trebuia să petrecem mult timp împreună și a fost chiar foarte romantic să ajung să-l cunosc și să lucrez cu el. După ce proiectul s-a încheiat, am continuat să ne vedem, să ieșim împreună și să ne sărutăm de noapte bună. Chestia asta a durat cam două luni. Niciodată n-a făcut pasul următor. Numai că între timp i-am cunoscut familia, am fost la petreceri importante de serviciu împreună și am făcut planuri. Era ca și cum am fi fost într-o relație serioasă doar că fără sex. Știam că nu mai avusese o legătură de multă vreme, așa că m-am gândit că nu vrea să se grăbească. După care Greg, cam după a treia lună, mi-am dat seama că începuse să se simtă intim cu mine fără să fie de fapt intim. Mi-am făcut deci curaj și l-am întrebat dacă așa avea de gând să continue, iar el a început să se bâlbâie și să balmăjească ceva în legătură cu relațiile, cât de terifiante sunt și alte tâmpenii. Mi-am luat tâlpășița și încă repede, pentru că mi-am dat seama că indiferent cât de drăguț era cu mine și cât de intimi pretindeam noi că suntem, de fapt el nu mă vroia cu adevărat, iar eu îmi doream mai mult.

Gravizați înăi pei nouăzeci de carpați inclusi în sondaj (ei, a fost făcut pe mîinai), însă toți au pînău înainte rîvninși) au raspuns fără ezitare că n-au vrut niciodată cu acevărul o femeie, dacă n-au cîm să se culce cu ea. Unu din ei chiar a scris: „Ce?! Pardon?! Și care-i sensul?!”

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Oamenii spun cine sunt tot timpul. Dacă un tip zice că nu poate fi monogam, ar trebui să-l crezi.
- ✓ A avea pe cineva e minunat, dar a avea pe cineva cu care să faci și sex e de-a dreptul formidabil. Privește adevărul în față, sau mai bine zis acceptă că amicul e doar amic, și găsește-ți un tip care să nu poată să-și țină mâinile departe de tine.
- ✓ Încrederea în tine odată pierdută e mai greu de găsit decât un alt iubit. Așa că ordonează-ți prioritățile după cum se cuvine.
- ✓ Dacă ai de gând să îți petreci nopțile doar în tandrețuri, mai bine cumpără-ți un cățeluș.
- ✓ Există cineva acolo, în lume, care vrea să se culce cu tine, supergagico!

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Ia un creion roșu aprins. Colorează steagul de mai sus. Tocmai ai făcut un steag mare și roșu.

Foarte bine, pentru că tocmai asta e un bărbat care nu vrea să se culce cu tine. Acum lasă creionul din mână și mergi de-ți găsește niscaiva dragoste de calitate

nu te vrea dacă se culcă cu alta

*Nu va exista niciodată o justificare
potrivită pentru faptul că te înșală*

Dacă te înșală, dă-l pe nenorocit afară! Glumesc. Știu că lucrurile nu sunt atât de simple. Trebuie să recunosc că e un subiect foarte complicat. Unii m-ar putea contrazice. „E doar sex, așa că ce contează?” Alții ar zice că nu merită să dai cu piciorul unei relații importante doar din pricina unei singure scăpări. Toate astea ar putea fi adevărate. Numai că eu știu una și bună: Indiferent de problemele care ar putea apărea într-o relație, nimic nu justifică faptul că el s-a culcat cu altcineva. Nu te întreba cu ce ai greșit. Nu încerca să împarți vina. Iar dacă îți spune că pur și simplu „s-a întâmplat”, te rog să ții minte că înșelatul nu e în nici un caz o „simplă întâmplare.” Sau un accident, ca de pildă „Oh, am alunecat și am aterizat într-o relație sexuală cu altcineva.” Totul a fost planificat și executat, știind prea bine că ar putea să genereze o ruptură între voi. Ține minte. Dacă se culcă cu alta fără să știi

sau fără să-l fi încurajat chiar tu, nu numai că se comportă ca un bărbat care nu te vrea, dar mai ales ca un bărbat pe care nici măcar nu-l mai interesezi prea mult.

Justificarea „N-are nici o scuză și o știe”

Dragă Greg,

Locuiesc cu prietenul meu de un an de zile. Tocmai am aflat că luna trecută s-a culcat de două ori cu cineva de la serviciu. (Tipa mi-a zis la o petrecere!) L-am pus în fața faptelor și a mărturisit. Mi-am luat bagajele și m-am mutat la o prietenă. Acum mă sună tot timpul și mă imploră să îl iert și să-i dau încă o șansă. Îmi zice că nu știe de ce-a făcut-o și îmi promite că n-o s-o mai facă niciodată. Se simte groaznic. Ce să fac?

Fiona

DE LA PIROUL LUI GREG

Dragă Luna Treoută,

Hai să vedem. S-a culcat cu alta în timp ce locuați împreună, și tu ai aflat doar pentru că ea ți-a zis. Sună a loz câștigător. Pe când nunta? Serios vorbind, hai să discutăm despre luna aia specială de la voi din casă. În luna aceea s-a culcat de două ori cu altă femeie, a venit pe urmă acasă și a dormit în același pat cu tine. Îți ascundea cu vrednicie secretul de fiecare dată când se uita în ochii tăi. Și, hai să nu uităm că acest gentilom n-a mărturisit din proprie inițiativă—Fifi Distrugătoarea De Cupluri a făcut dezvăluirea în locul lui. Așadar, dacă ar fi fost

după el, luna asta de înșelăciune s-ar fi transformat în două luni, sau trei luni sau ... o eternitate. Au souzele lui vreun sens? Ei bine, rămâne la latitudinea ta. Poți să crezi că se va schimba. Dar în ceea ce mă privește, minciunea, înșelăciunea și ascunzișurile sunt complet contrare comportamentului unui bărbat care vrea să fie cu tine.

Să înșeli e urât. Dar să nu știi de ce ți-ai înșelat partenera e și mai urât. Dacă nu-ți ajunge un steag roșu, ce părere ai de două? N-are rost să ai o relație cu un bărbat care nu știe pe ce lume trăiește.

Justificarea „M-am îngrășat”

Dragă Greg,

De vreo doi ani aveam o relație cu un tip și eram convinsă că lucrurile merg foarte bine. Odată, după ce s-a întors acasă dintr-o vizită la părinți mi-a zis că s-a culcat cu una pe care a întâlnit-o într-un bar. Am fost devastată și l-am întrebat de ce a făcut-o. Mi-a zis că m-am îngrășat și din pricina asta nu-l mai atrăgeam prea mult. Nu prea știu ce să cred. Are dreptate. Am pus pe mine cam zece kilograme. Oare să mă despart de el sau să încep să merg la sală?

Beth

Dragă Zece Kilograme,

Îți recomand să scapi mai degrabă de cele 80 de kilograme aflate sub forma ratatului care-și zice prietenul tău, decât de cele zece ale tale. Tocmai te-a înșelat și te-a făcut și grasă. Câte *shake-uri* de lipsă de încredere în sine poate să înghită o persoană? Faptul că s-a folosit de greutatea ta drept scuză e și răutăcios și fără sens. Dacă are o problemă în ceea ce privește relația voastră, ar fi trebuit să o discute cu tine, nu să-și plaseze hormonii în altă parte. Și apropo, cum o să reacționeze oare dacă rămâi însărcinată sau îmbătrânești sau îți apar câteva riduri? Sau dacă îți vopsești părul într-o culoare care lui nu-i place? Fă-i vânt nenorocitului sau vin la tine acasă și mă ocup eu de el.

Justificarea „Are un apetit sexual mai mare decât al meu”

Dragă Greg,

Mă văd cu tipul ăsta de un an. Am aflat de la un prieten că se culcă cu cineva cunoscut. Am dat cărțile pe față și mi-a zis că se culcă cu alta pentru că nu primește suficient sex de la mine. Are dreptate. Uneori n-am chef să facem sex când vrea el. Nu se întâmplă mereu, dar cu siguranță vrea de mai multe ori decât mine. Așa că, într-un fel, are dreptate. Ar trebui oare să-l iert și să fac un efort sexual suplimentar?

Lorraine

Dragă Efort Suplimentar,

Singurul efort suplimentar pe care ar trebui să-l faci e să-l scoți restul de lucruri din casă. Nu există nici un fel de souză pentru faptul că te-a înșelat. Punct. Există atâtea modalități de rezolvare a acestei probleme triviale a apetitelor sexuale diferite. În mod normal, se începe cu o discuție matură în care ambele părți sunt de acord să încerce să găsească o rezolvare reciproc avantajoasă—și care nu înseamnă că el poate să se culce cu *cineva cunoscut*! Nu numai că n-are nici un respect pentru relația voastră, dar n-are nici suficient respect pentru sine, atât cât să vrea să fie într-o relație adevărată. Așadar, nici măcar nu se mai pune problema dacă el vrea să fie cu tine sau nu. În cazul ăsta, tu ar trebui să nu mai vrei să fi cu el.

Tipii ăștia doi despre care tocmai am discutat sunt realmente buni. Și-au trădat relațiile și și-au umilit iubitele. După care au aruncat toată vina asupra lor, știind prea bine că, așa demoralizate cum sunt, vor fi mai mult decât inclinate să le înghită bali-vernele. Dacă există ceva care nu merge într-o relație, iată o idee bună pentru fiecare: discutați. Nu lăsați nici un bărbat să vă învinuiască pentru propriile infidelități. Niciodată.

Justificarea „Dar măcar o știa de mai demult”

Dragă Greg,

Mă întâlnesc cu tipul ăsta de aproape un an. Suntem îndrăgostiți și ne înțelegem foarte bine. Recent s-a întâlnit cu fosta lui nevastă, pe care n-a mai văzut-o de vreun

an. (Ea l-a părăsit pentru altcineva.) Sunt divorțați de doi ani. S-au culcat împreună. Sunt foarte supărată și vreau să mă despart de el. Vrea însă să îl iert pentru că n-a fost vorba de cineva nou; s-a culcat doar cu „exa.” Îmi promite că nu se va mai întâmpla niciodată—l-au potopit doar vechi sentimente și nu s-a putut controla. Aș vrea să-l iert—s-a întâmplat o singură dată—numai că simt că totul e pierdut. Poate să fie cu adevărat îndrăgostit de mine și să-mi facă una ca asta?

Joyce

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Totul E Pierdut,

Oare cine a decis să pună „ex” în „sex”? Adică, vrei să-mi spui că scuza pe care a găsit-o pentru această escapadă în trecutul lui sexual e faptul că ea e fosta lui nevastă? Asta înseamnă că se poate culca cu tipa care-i curăță dinții? Ce zici însă de tipa care îl dezvoltă pozele? Să sperăm oă nu se duce la întâlnirea de douăzeci de ani de la absolvirea liceului. Îți zic din nou, n-are nici o importanță dacă încă e îndrăgostit de tine. Ți-a dat o dovadă clară despre ce importanță are pentru el relația voastră. Marea întrebare e, poți tu oare să mai fii încă îndrăgostită de el?

Nu poți să învinuiești un bărbat că are sentimente. Dacă iubești pe cineva, și după ce te desparti tot mai rămâne ceva acolo. Și Slavă Domnului că rămâne! Dar aceste rămășițe nu înseamnă că poți să dai frâu liber hormonilor. Asta presupune ca tipul tău să fie

singur cu aleasa lui, pe care să o dezbrace, să o sărute și cu care să facă toate acele lucruri care se întâmplă în timpul unui act sexual. Trăiască sentimentele! Dar măcar să și le țină în pantaloni.

E AȘA DE SIMPLU

Dacă ești într-o relație monogamă, stabilită de comun acord, și partenerul te înșală, înseamnă că s-a decis să disprețuiască în mod evident o decizie luată împreună. Mai mult, a ales să o facă pe la spatele tău, folosindu-se de minciuni și secrete.

Hai să spunem adulterului pe nume: e de fapt o totală trădare a încrederii. Cei care înșală sunt persoane cu o groază de probleme, pe care au ales să le rezolve pe spinarea timpului și a sentimentelor tale. Unii vor încerca să-și găsească scuze, alții nici atât, iar alții chiar vor încerca să arunce vina pe tine. Nimeni nu te poate învăța ce să faci într-o situație atât de complicată și de dureroasă. Însă, la urma urmei, trebuie să te întrebi: asta e ceea ce ai sperat să ți se întâmple într-o relație?

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

De-a lungul timpului, mi s-a întâmplat să aud de la doi bărbați că s-au culcat cu altcineva, chiar la începutul relației noastre. (Odată, chiar am visat despre *asta* și când l-am confruntat s-a speriat teribil). Oricum, în ambele situații, bărbații respectivi au vrut ca eu să știu că nu pot să am încredere în ei. Nici nu demaraserăm bine relația și ei se și îngrămădeau la ieșirea de urgență.

Perioada de început a oricărei relații, când doi oameni devin un cuplu, e foarte fragilă și delicată. Nu există nimic comparabil cu „M-am culcat cu altcineva” care să rupă mai puternic din rădăcină o legătură care abia înflorește. Eu personal n-aș putea niciodată să trec peste așa ceva. Așa că e un subiect foarte dificil pentru mine. Cu toate astea, dacă îmi folosesc imaginația, îmi dau seama că la început liniile nu sunt foarte clar trasate și regulile nu sunt ferm stabilite. Poate să fie ultima aventură înaintea unui angajament final. Dacă se întâmplă foarte devreme într-o relație, poate fi greu să-ți dai seama dacă tipul vrea numai să depășească o experiență, și atunci e vorba doar de-o aventură, sau dacă e pur și simplu un mare porc. Așa stau lucrurile când ai doar o legătură incipientă cu cineva—ai experiențe intime cu cineva pe care la urma urmei nu-l cunoști foarte bine. Habar n-ai ce fel de cod de onoare are, sau ce fel de rutină cu femeile. Cel mai bine te bazezi pe instinct, pe cât de mult ții tu la el și pe ce are el de spus. Nu pot decât să mă gândesc la cât de groaznic este să ai *această* discuție chiar la început, când totul ar trebui să fie roz și drăguț și când oamenii se comportă, chipurile, cel mai bine. Dacă nu altceva, îmi doresc să ne fie tuturor mai bine. Pe cuvânt.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Liz

O prietenă mi-a povestit despre o întâlnire fixată cu un tip pe care îl plăcea foarte tare: tipul i-a tras țeapă și n-a venit. După care a sunat-o, implorând-o să-l ierte, găsind tot felul de scuze. Ea însă i-a dat papucii, spunându-i că de la ea nu primește decât o șansă, pe care el deja a irosit-o.

Îți imaginezi ce i-ar fi făcut această feneieie unui partener care ar fi înșelat o?

P.S. S-ar putea spune că n-a făcut decât să-i dea o șansă următorului tip, care n-a irosit-o, dimpotrivă a luat-o de nevastă și acum o tratează ca pe o regină.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Adele, 26 de ani

Aveam o relație cu un tip pe care îl plăceam tare mult și care era într-o formație locală foarte la modă. După câteva săptămâni mi-a mărturisit că se culcase cu o tipă după unul dintre spectacolele formației. Din păcate, acum câțiva ani aș fi fost atât de disperată să am o relație cu un tip dintr-o formație, încât m-aș fi prefăcut că nimic nu s-a întâmplat și aș fi uitat până și faptul că mi-a spus. De data asta însă, i-am zis că n-am nimic împotriva; că are dreptul să facă tot ce pofteste. Numai că pe mine n-o să mă mai vadă niciodată. A fost super!

100% din tipii incluși în sondaj au răspuns că n-i e înăccident faptul că se culcă cu cineva. (Dar mulț au vrut să știe dacă acești accident se poate petrece cu adevărat și cum să facă să fim implicați într-un astfel de accident.)

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Nu are nici o scuză dacă te înșală. Mai zic o dată: Nu are nici o scuză dacă te înșală. Acum e rândul tău să spui: Nu are nici o scuză dacă mă înșală.
 - ✓ Greșelile altora nu sunt responsabilitatea ta.
 - ✓ Adulterul e adulter. N-are importanță de câte ori sau cu cine s-a produs.
 - ✓ Adulterul devine mai ușor pe parcurs. E greu doar prima dată, când persoana implicată simte o undă de moralitate și vina de a fi înșelat încrederea celui alt.
 - ✓ Cei care înșală n-au parte de noroc. (Pentru că sunt de doi bani.)
 - ✓ Cine înșală, se înșală pe sine pentru că nu apucă să mai fie cu tine.
-

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Iată care sunt cele cinci soluții propuse de noi pentru ce ar fi putut face iubitul tău dacă era nemulțumit de relație (După cum vei observa, soluția de a se culca cu altcineva nu e inclusă):

1. Să discute despre asta.
2. Să scrie despre asta.
3. Să cânte despre asta.
4. Să-ți trimită un email despre asta.
5. Să pună în scenă un teatru de păpuși despre asta.

Acum gândește-te la cinci soluții personale. (Știm că le-am ales pe cele mai simple, dar cu siguranță că mai sunt încă cinci pe care să le poți găsi singură.)

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Citește-le, distrează-te și dă-i papucii nenorocitului. Normal că nu-ți pot spune eu ce să faci. Decât că trebuie să-i dai papucii.

nu te vrea dacă vrea să fie cu tine numai când e beat

*Dacă te place, o să vrea să te vadă
când are mintea limpede*

E foarte mișto să bei și să te întâlnești cu cineva. Cui nu-i place să aducă băutură la petrecerile care se lasă cu giugiuleli? Băutura te face să capeți curaj și, sincer vorbind, curajul e ca adrenalina, te ajută să-ți dai drumul la gură.

Toate bune și frumoase, atâta timp cât nu confunzi spargerea gheții cu intimitatea adevărată. Beția sau drogurile alterează percepția și te pot îndepărta de sentimentele reale. Fii pe fază, căci dacă Domnul Sugativă are nevoie de sticlă să-și facă nițel curaj de fiecare dată când se pune problema intimității, atunci problema e mult mai complicată decât pare.

Justificarea „Îmi place așa cum e”

Dragă Greg,

Ești un fraier. Ți-am zis de iubitul meu, regizorul de clipuri muzicale? Îi place teribil să bea. Are un job foarte greu și are nevoie să se relaxeze. Iar când e beat, devine foarte tandru și-mi spune o groază de lucruri minunate. E super! Unii oameni au nevoie de băutură ca să capete curaj și să-și arate sentimentele, iar eu nu cred că-i ceva în neregulă cu asta! De fapt, cred că e OK să bei serios după serviciu. E mișto. E ca și cum ai petrece într-una. Tipul are de lucru cât cuprinde, dar e pur și simplu genul de „băiat rău.” Îmi place genul ăsta. E incitant. Iar dacă ție nu-ți place, înseamnă că ești prea scortos.

Nikki

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Nikki,

Of, Nikki, Nikki. Știu că ai impresia că e „super mișto”. Și mai știu că te dai în vânt după stilul alcoolic-alunecos pe care îl are când se află în vreun bar și îți spune printre aburii băuturii „Iubito, ești atât de frumoasă” sau când îți zice atât de drăguț „Te iubesc atât de mult, ești cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată”, în timp ce te cuprinde un pic cam tare cu brațul. Îmi dau prea bine seama câtă căldură sufletească îți aduc aceste proclamații bahice, îmbibate de sudoare și de dragoste eternă. Draga mea Nikki, ar fi trebuit să știi ohestia asta până acum: N-ai cum să crezi tot ce îți spune un tip la beție. Ascultă-l pe un

fost băiat rău: „Băieții răi” sunt răi pentru că au complexe, de exemplu foarte puțină încredere în sine, foarte multă furie ascunsă, foarte mult dispreț față de propria persoană, nici un fel de încredere într-o relație plină de iubire, însă e drept, super haine și o super mașină. Exact genul tău de bărbat, nu?

Doamnele mele, nu lăsați dorința de a fi iubite și de a avea parte de afecțiune să vă întunece judecata (precum un pahar mare de whisky). Dacă ați avut norocul de a nu fi avut o relație—fie ea matrimonială sau de „concubinaj”—sau de a proveni dintr-o familie care să fi fost tulburată de această profundă și dureroasă problemă a alcoolului, iar acum se întâmplă să vă vedeți cu un tip care bea îngrozitor de mult, aveți mare grijă. Nu mentați doar un iubit tandru și atent, ci mai degrabă un iubit treaz, tandru și atent.

Justificarea „Măcar nu consumă dintr'alea grele”

Dragă Greg,

Iubitul meu e avocat și fumează iarbă în fiecare seară. Și când fumează, se poartă și vorbește absolut normal. Mă gândesc că e un pic ciudat că el e tot timpul „exuberant” iar eu nu, cu toate astea se pare că nu ne afectează relația în nici un fel. Prietenii îmi spun că e aiurea să mă văd cu un drogat. Însă atâta vreme cât nu se comportă ca un drogat, ce importanță are? Nu-mi imaginez că există vreo legătură între chestia asta și faptul că el vrea să fie cu mine sau nu. Am dreptate?

Shirley

Dragă Exuberanță,

Eroare! Hai să avem o scurtă lecție de educație medicală și să vedem ce influență are „iarba” asupra creierului. „Iarba” îți face creierul să se miște mai încet și te face mai puțin conectat la mediul înconjurător și mai introvertit. Îți amorțește simțurile și îți întunecă și afectează percepția realității. Așadar, dacă tipul e mereu „torpilat” când sunteți împreună, cu certitudine că îi place mai mult să te perceapă diminuat. Ai o relație cu cineva care nu se bucură de prezența ta în adevăratul sens al cuvântului. E ca și cum aș spune că te place mai mult când te afli în camera cealaltă. Ceea ce nu înseamnă că nu te vrea. Înseamnă că vrea mai mult „iarbă” decât pe tine. Apropos, dacă îl prinde poliția cu „iarba”, e foarte probabil că își va pierde dreptul de a profesa, întrucât infractorii nu pot fi implioși în justiție. În concluzie, nu ești de una singură, pentru că îl place „iarba” chiar mai mult decât propria slujbă!

Nu te lăsa păcălită. Nu-l lăsa pe individul care nu se prăbușește beat și nu se scapă pe el în pantaloni, să scape basma curată doar pentru faptul că e mai drăguț când își trotilează mințile de fiecare dată când este cu tine, fie el și de o manieră mai elegantă și mai liniștită. Se cheamă tot ebrietate, tot un soi de ieșire de urgență, altfel spus tot nu e suficient de bun pentru tine.

E AȘA DE SIMPLU

Uneori viața e incredibil de dificilă și dureroasă. Dacă ești în căutarea unui partener alături de care să-ți petreci restul zilelor, e bine să alegi pe cineva care să facă față la drum lung în deplinătatea facultăților mintale.

Notă în plus pentru doamne: Dacă se întâmplă să observați că fumați sau beți mai mult în timp ce aveți o relație cu Dl. Chefliu, aveți grijă. Nu e o situație de genul „dacă nu-i poți da de capăt, mai bine te îmbeți până cazi sub masă.” Dacă și voi vă îmbătați, asta nu înseamnă că *el* o să vă pară mai puțin beat.

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Nu știu de ce, dar m-am întâlnit la viața mea cu o groază de alcoolici. Sau, cum aș fi spus atunci, „indivizi cărora le place să bea mult.” Habar n-am de ce. N-am alcoolici în familie. Nu-mi prea place să beau. Pur și simplu, am avut mereu impresia că sunt „de gașcă.” Mi-a plăcut teribil când iubitul meu, beat mort, s-a cățărat pe turnul de apă la nunta unui prieten și și-a afișat părțile intime în fața tuturor. Mi s-a părut super amuzant. Și chiar și după aia, când același tip, trotilat de băutură, a aprins o cutie de pocnitori în propria bucătărie doar ca să mă facă să râd. Adorabil. Și, mai ales, a fost extrem de amuzant când iubitul meu a dispărut pentru o săptămână după care, după mii de telefoane, am aflat că se mutase înapoi cu fosta prietenă.

Fără îndoială că alcoolici au în comun nenumărate trăsături de personalitate pe care eu le găsesc atrăgătoare. Toți bețivii cu care m-am văzut erau spontani, amuzanți, pasionali, inteligenți,

creativi, indisponibili sentimental, iresponsabili, insensibili, necinsteți și ușor abuzivi. Cât de mult mi-au plăcut toți!

Și atunci, care-i problema aici? Știu și eu?. Dacă alcoolul n-ar avea atât de mare importanță în fazele de început ale unei relații... Primul sărut, prima noapte de dragoste ... mare parte din relații nici nu s-ar întâmpla fără câteva pahare de vin la început. Nu văd nimic rău în asta. M-am văzut și cu persoane care se lăsaseră de hăutură și, Dumnezeuule, cât de greu a fost să trecem peste faza de început fără câteva pahare de încurajare. Ei bine, e greu. Dar și frumos în același timp. Dar amorul se face mai ușor înțeles când suntem treji

Așa încât trebuie cu toții să înțelegem diferența dintre câteva pahare pentru relaxare și abuzul permanent. OK. Am înțeles. Și Greg vrea să fie sigur că nu ne încurcăm cu nici unul dintre alcoolicii sau drogații pe care i-am putea întâlni vreodată. Eu zic că e spre binele nostru, nu?

OK, Greg. O să fim cuminți. Promitem.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Liz

Cunosc un om de afaceri de succes, care obișnuia să se drogheze în fiecare seară, și uneori chiar și în fiecare dimineață. Se vedea în acea perioadă cu femei cărora nu le plăcea acest obicei și, ca atare, încerca să se lase. Într-o zi a dat peste femeia visurilor lui, care nu i-a acceptat sub nici o formă viciul. S-a lăsat instantaneu și acum își petrece zilele treaz și e foarte fericit.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Nessa, 38 de ani

Am început o relație cu un tip pe care îl plac foarte mult. Ne-am întâlnit la o petrecere, eram amândoi beți atunci și ne-am cuplat oarecum. După care am început să ne vedem, iar eu eram atât de emoționată în preajma lui (pentru că îmi plăcea foarte mult), încât am început să beau mai mult decât de obicei. Și lui îi place să bea, astfel încât mă gândeam să țin pasul cu el. Într-un final, mi-am dat seama că ne îmbătam de fiecare dată când ne vedeam. În mod normal, mi-aș fi ținut gura și aș fi așteptat să văd cum se termină lucrurile, numai că de data asta mi-am luat inima în dinți și am spus ce aveam pe suflet. M-a ascultat și a fost de acord să avem o întâlnire în care să nu bem nimic. A fost ciudat la început, dar apoi ne-am simțit extraordinar! Sunt atât de bucuroasă că am avut curajul să spun ce gândesc!

100% din bărbații însușiți în sondaj au declarat că nu au vomitat niciodată în patul unei femei pe care o iubeau cu adevărat. (Se pare că indivizii de genul acesta nici nu știu cum să se bucure de viață.)

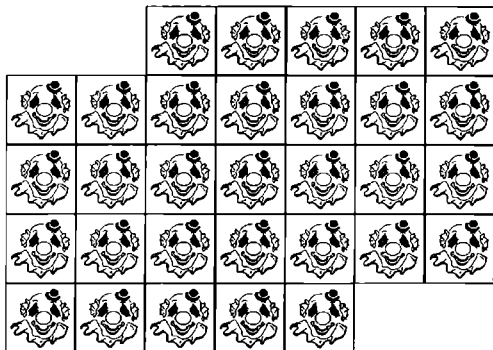
Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Nu se pune, dacă nu ți-o spune când e treaz. Un „Te iubesc” (sau orice declarație asemănătoare) emis sub influența oricărei substanțe mai puternice decât sucul de mere nu ține nici în instanță și nici în viață.
- ✓ Nici alcoolul și nici drogurile nu sunt calea către sufletul cuiva. Altminteri, oamenii nu și-ar zdrobi de țeastă cutii goale de bere și nu și-ar băga degetele în foc doar ca să vadă dacă simt ceva.
- ✓ Dacă vrea să te vadă sau să-ți vorbească sau să se culce cu tine doar când e în stare de ebrietate, nu e dragoste—e sport.
- ✓ Băieții răi sunt, de fapt, răi.
- ✓ Meriți să fii cu cineva care nu are nevoie să se trotileze ca să fie în preajma ta.

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

De obicei, toată lumea bea în fazele de început ale unei relații. Ar putea fi dificil să-ți dai seama că, de fapt, nici măcar nu ți-ai văzut tipul treaz. Ca după aia să încerci să te prinzi dacă asta e o problemă (pentru tine). Așa încât ne-am gândit să-ți dăruim un calendar. (Pui tu singură datele în el.) Colorează nasul clovnului corespunzător cu fiecare zi în care îl vezi beat. (A se include: iarba, anabolizantele, calmantele, Oxycontinul, Xanaxul sau prea mult Red Bull.) Numai tu poți decide ce ți se pare prea mult sau prea puțin. Doar că, în acest fel, vei avea obiceiurile clovnului în fața ochilor, negru pe alb.

L M M J V S D

nu te vrea dacă nu are de gând să te ia de nevastă

Iubirea bate frica de responsabilitate

Ține minte doar atât: fiecare dintre tipii cu care ai avut o relație și care a declarat sus și tare că nu vrea să se căsătorească sau că nu crede în căsătorie sau că are „probleme” cu căsătoria, într-o bună zi tot se va căsători. Doar că nu cu tine. Și asta pentru că nu-ți spune, de fapt, că nu vrea să se căsătorească. Îți spune că nu vrea să se căsătorească *cu tine*. Nu-i nimic în neregulă să vrei să te căsătorești. Nu trebuie să-ți fie rușine sau să te simți neajutorată ori „încuiată” doar fiindcă îți dorești asta. Așa că ai grijă ca de la bun început să alegi un tip care să-ți împărtășească planurile de viitor, altminteri, vezi-ți repede de drum. Planurile mari cer fapte mari

Justificarea „Stă prost cu banii”

Dragă Greg,

Am un iubit cu care locuiesc de trei ani de zile. Sunt pe cale să împlinesc treizeci și nouă de ani și am început să aduc vorba de planuri de lungă durată, ca de exemplu căsătoria. El pare destul de deschis, numai că schimbă imediat subiectul, amintindu-mi cât de prost stă cu banii. Lucrează pe cont propriu în domeniul investițiilor financiare și în ultimii doi ani a pierdut o grămadă de bani, mulți clienți, cu alte cuvinte afacerea i s-a cam dus pe apa sâmbetei. Îmi spune că e sub o presiune enormă. Sunt eu nerezonabilă doar pentru că vreau să știu încotro se îndreaptă relația noastră? Te rog, dă-mi de știre.

Barbara

DT 1 A BIROUL LUI GREG

Dragă Oală Sub Presiune,

Doamne ferește să spui cava! Fii foarte, foarte tăcută. Poate că n-ar fi rău să te muți în altă parte cât timp el trece prin perioada asta atât de dificilă. Nu uita că el e Cel mai Important Om Din Lume și că afacerea i se duce de răpă, ceea ce înseamnă totul pentru toți. Ce naiba e în capul tau, cucoană? Normal că ar trebui să știi încotro se îndreaptă lucrurile. Nu dai nici un ban pe tine și pe timpul tău? Cu siguranță că cei trei ani pe care i-ai investit în această relație îți dau dreptul să-ți cunoști viitorul. Orice specialist în investiții, care-și cunoaște meseria, mi-ar da dreptate. Toată lumea a pierdut bani în ultimii doi ani;

a fost o cădere la bursă și economia s-a dus naibii, dar cu toate acestea, imaginează-ți, o grămadă de oameni au reușit să se căsătorească. Dacă sunteți amândoi trecuți bine de treizeci de ani și aveți o relație de trei ani de zile, iar el nu te imploră să-l fi soție, poate că vrei să ții cont de pontul ăsta: Domnul Dow Jones nu te vrea cu adevărat.

Din punct de vedere financiar, nu există niciodată un moment perfect să te căsătorești, decât dacă ești Shaquille O'Neal sau Ray Romano. Doar că oamenii reușesc cumva să se descurce. Dacă tipul tău se folosește de bani drept scuză ca să nu te ia de nevastă, atunci relația voastră e nesigură, nu contul lui din bancă.

Justificarea „Sărmanul Băiat Bogat se teme teribil”

Dragă Greg,

Iubitul meu e destul de bogat, nu chiar ca Donald Trump, dar are bani din familie și mai e și un om de afaceri de succes pe cont propriu. Are impresia că de când se știe femeile l-au văzut ca pe un loz câștigător. A fost suficient să fie într-o relație de doar câteva luni ca să simtă „secură” căsătoriei deasupra capului. Eu nu sunt așa. Muncesc. Mă întrețin singură. Nu iau niciodată bani de la el. Am treizeci și cinci de ani și relația noastră durează de trei ani. De doi ani stăm împreună. Nu discutăm niciodată despre căsătorie. Absolut niciodată. Din câte am înțeles de la el, se pare că întotdeauna a rupt imediat relația cu tipele care au adus vorba de căsătorie. Trebuie însă să-și fi dat seama că

eu sunt diferită. Știu că tipii cu bani sunt ciudați, așa că încerc să fiu înțelegătoare. Oare e așa de puternică frica asta că, vai, cineva ar profita de tine? Sau ar trebui să-l suspectez că nu mă vrea cu adevărat?

Arlene

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Faci Toți Bani Și Habar N-ai

Uau! Care va să zică, dacă ai prea mulți bani tot nu e bine, căci poate fi o justificare ca să nu te căsătorești. Oare ce-o să vă mai dea prin cap, nebunaticilor? Mai zic o dată, chiar cu risoul de a mă repeta: Ai dreptul să faci planuri de viitor și mai ai dreptul să știi dacă relația pe care o ai te va aduce mai aproape de îndeplinirea acestor planuri sau dimpotrivă. Nici o sumă de bani de pe lume nu poate să-ți ia asta. Dacă nici măcar nu poți să discuți despre acest subiect de frică să nu se despartă de tine, atunci tipul ăsta nu are numai mulți bani, ci și multă putere. În ceea ce mă privește, chestia asta mă calcă pe nervi, pentru că nimeni n-ar trebui să fie atât de norocos. Nu te lăsa intimidată de averea lui sau de nefericirile lui relații anterioare. Află dacă Dl. Saci De Bani vrea să fie cu tine pe termen lung și nu mai înghiți nici una din scuzele Sărmanului Bălat Bogat.

Personal, consider că, dacă trebuie să stai și să te gândești cum să abordezi subiectul căsătoriei cu cineva cu care ești într-o relație intimă de ceva vreme, atunci nu-i a bună. Majoritatea tipilor sau, hai să zicem, majoritatea tipilor cu care aș vreau eu să te vezi, se vor asigura cât de repede posibil că știi prea bine ce

planuri au. Iar dacă nu se întâmplă așa, pune l imediat în fața tuturor acestor sentimente confuze și conflictuale. După care, de îndată ce ești pregătită, găsește-ți pe cineva care își face griji în privința sentimentelor tale.

Dilema „Oare asta-i o justificare?”

Dragă Greg,

Am treizeci și trei de ani și locuiesc cu tipul ăsta de doi ani. Suntem îndrăgostiți, se poartă minunat cu mine, ne înțelegem perfect. Nu are nici o problemă să intre într-o relație serioasă cu mine—doar că nu vrea să se căsătorească. S-a însurat de tânăr și a divorțat la scurt timp. Îmi spune că nu vrea să distrugă o relație foarte frumoasă. Mi se pare o nebunie să mă despart de el doar pentru că nu vrea să mă ia de nevastă. Avem o viață împreună și suntem foarte fericiți. Vrea chiar să avem copil. Doar că nu vrea să se căsătorească. Nu știu ce să mai zic, dar nu cred că nu mă vrea cu adevărat. Cred că pur și simplu nu vrea să se mai căsătorească.

Lindsey

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Doamnă De Facto,

O fi controversată ideea asta, dar eu o s-o spun oricum. Indiferent de cât de traumatizant poate fi un divorț (și știu prea bine că poate căpăta valențe de tragedie greacă), persoana cu care ai de gând să-ți petreci restul zilelor și cu care

intenționezi să ai copii, trebuie să te iubească suficient ca să treacă peste această experiență dacă căsătoria este importantă pentru tine. Numai tu poți hotărî dacă acest aspect este decisiv în relația dintre voi. Nu e de căderea mea să-mi dau cu părerea, mai ales dacă ești fericită și aveți o relație frumoasă împreună. Tu trebuie să decizi. Eu n-am divorțat niciodată, recunosc, dar m-aș însura cu nevastă-mea oriunde pe glob, dacă asta e ceea ce îți dorește. După capul meu foarte convențional, un pas înainte e la fel ca și un pas înapoi.

Căsătoria e o tradiție care ne-a fost oarecum impusă și ca atare, este foarte criticată. Dar indiferent de această stare de fapt, dacă partenerul tău este atât de contra căsătoriei pe cât ești tu de pro, asigură-te că nu mai sunt și alte impedimente pe lângă lipsa lui de încredere în această instituție

Veșnica justificare legată de vârstă: „Nu mă simt pregătit”

Dragă Greg,

Am o relație cu tipul ăsta de la douăzeci și trei de ani. Acum am douăzeci și opt. Am început să discutăm despre căsătorie acum doi ani și mi-a spus că nu e pregătit. Așa că ne-am mutat împreună ca să-l ajut să se „pregătească.” Am discutat apoi recent și am primit același răspuns. Mi-a adus aminte că suntem tineri și că avem toată viața înaintea noastră și că nu-i nevoie să ne grăbim. Are dreptate pe undeva. Am doar douăzeci și opt de ani, iar lumea se căsătorește mult mai târziu în

zilele noastre. Iar uneori bărbații se maturizează mai încet decât femeile. Așa că vreau să fiu înțeleghătoare, numai că nu pot să-mi dau seama câtă vreme trebuie să mai aștept. Oare are nevoie de mai mult timp sau nu vrea să se însoare cu mine?

Danielle

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Mireasă În Așteptare,

Are dreptate domnul. De ce să vă grăbiți? Au trecut abia cinci ani. O să te cunoască mult mai bine după zece. Și aveți tot timpul din lume, nu? Știi cum vine, asta în caz că după zece ani se decide că încă nu e pregătit. Nu-mi place că trebuie să-ți spun asta, dar uite de ce simte că-l grăbești: Nu e încă sigur dacă tu ești aleasa. Mda, draguța mea, știu că nu-i ușor să auzi asta, dar mai bine s-o auzi acum decât peste zece ani. Așadar poți rămâne cu el, continuând să dai proba pentru rolul nevastei norocoase, sau poți să cauți pe altcineva oare nu are nevoie de o decadă sau chiar de două ca să-și dea seama că tu ești cel mai bun lucru oare i s-a întâmplat.

Nu sunt pregătit. E cea mai folosită justificare din lume și nu știu cum se face că funcționează de fiecare dată. Femeile adoră să stea după fundul bărbaților. Probabil că vă place foarte tare, din moment ce vă petreceți majoritatea timpului făcând asta. Chestie care mie mi se pare ironică, având în vedere că voi sunteți cele cu ceasul biologic care ticăie. Uite cum vine treaba, toată lumea știe cuplul acela care e într-o relație de cinci ani .

opt ani, și tot nu s-au căsătorit. Respectivul cuplu nu sfârșește niciodată bine. Așa că lasă așteptarea și găsește-ți un tip care abia așteaptă să te iubească.

Justificarea „Are nevoie doar de un model de viață mai bun”

Dragă Greg,

Ești complet pe dinafară. Iubitul meu, îl știi, regizorul de clipuri muzicale? Zice că nu crede în căsătorie. Dar eu știu că e din cauza nebunei de maică-sa (e total dementă, Greg) și a mariajului psihopat al părinților lui. Nu-l bag nicicum în seamă, pentru că știu că într-o bună zi o să-și dea seama că n-am nici o legătură cu maică-sa și, până la urmă, o să mă ceară de nevastă. În plus, nici eu nu sunt acum pregătită să mă mărit.

Nikki

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Nikki,

Ce păcat că nu ești pregătită să-l iei de bărbat pe Dl. Spielberg Clip Muzical, nu aveți voi toate cărămizile unei case de piatră minunate și de durată?! Serios vorbind, mă dau în vânt după tipii care le spun fără urmă de echivoc iubitelor că nu cred în căsătorie. Nu că ar încerca să facă vreo aluzie. Fii atentă, Nikki. Singura ceremonie la care are de gând tipul ăsta să participe sunt premiile MTV. Cu toate astea, ești liberă să-i tot amintești că nu ești maică-sa. De fapt, asigură-te că-l

cicălești în această privință în mod cât se poate de repetat. O să-i facă mare plăcere.

E mare lucru în viața unui tip să întâlnească în sfârșit femeia cu care să vrea să-și petreacă tot restul zilelor. Și dacă e într-adevăr sigur că asta e ceea ce vrea, e foarte posibil să nu-i declare imediat că îi repugnă idea de a-și petrece viețile împreună în mod oficial. Zic și eu.

E AȘA DE SIMPLU

Care-i rușinea aia atât de mare, urâtă și îngrozitoare, doamnele mele? E normal să vrei să vă măritați. Și e și mai normal să vă întrebați iubiții dacă se văd căsătoriți sau, mai degrabă, dacă se văd căsătoriți cu voi. Permiteți-mi să vă reamintesc: Există pe lume o groază de bărbați care își doresc să se căsătorească și care chiar se căsătoresc; tot din acest motiv există și o groază de florării, preoți și fabricanți de flori de nuntă.

P.S.: Nu vă pierdeți timpul și sufletul cu nici un tip care vă face să vă puneți întrebări cu privire la *orice* are legătură cu sentimentele lui pentru voi.

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

O grămadă de lume crede despre căsătorie că e o tâmpenie. O grămadă de femei, bărbați, filosofi, antropologi, psihologi, feministe și oameni de știință—cu toții cred că, din diverse motive,

căsătoria este o instituție învechită, destinată eșecului. E suficient să arunci o întrebare oriunde și sigur o să dai peste cineva bucuros să-ți spună ceva negativ despre căsătorie.

Deci există toate *astea*. Dar oare despre așa ceva discutăm noi aici? Nu prea cred. Părerea mea e că bărbații uneori își doresc ca noi să credem că asta e subiectul dezbaterei. Dar să fie clar! Chestiunea în discuție este numai următoarea: Își găsește el oare scuze dintre cele mai jalnice, care să justifice faptul că nu vede un viitor împreună cu tine?

Asta e întrebarea dificilă. Iar femeile sunt deștepte. Dacă ar putea să tacă din gură și să nu mai dea ascultare justificărilor, sau să nu mai creadă în ce și-ar dori să fie adevărat ori în ceea ce speră că le spune el, și dacă și-ar băga mințile în cap, atunci sunt convinsă că femeile ar ști întotdeauna cum stau, de fapt, lucrurile. Ar ști întotdeauna care e diferența dintre un tip care chiar are probleme cu ideea de căsătorie, dar care le este profund dedicat lor și relației, și un gogoman.

Dar iată de ce treaba asta e atât de complicată. E foarte ușor să te simți stupid doar pentru că vrei să te măriți, în special când ești cu cineva care nu vrea același lucru. Vreau să spun, dacă voi doi sunteți atât de fericiți împreună—de ce să dai foc la casă? E ca și cum ați fi căsătoriți, deci care-i problema? Ce-ți pasă ce zic cei din familie—doar nu locuiți în aceeași casă? Și dacă toți prietenii tăi se căsătoresc, asta înseamnă că trebuie s o faci și tu? Pe bune, sună ca și cum nici nu-ți pasă cu cine te căsătorești. Vrei pur și simplu să se întâmple.

Astea sunt argumente foarte bune. Și hai să spunem lucrurilor pe nume, căsătoria n-a primit multe laude în ultimii patruzeci de ani. Iar unor femei *prea puțin* le pasă cu cine se

căsătoresc, vor pur și simplu să se mărite. Din nou, nu despre asta este vorba. Înainte de a te băga în marea dezbatere socio-politico-antropologică despre căsătorie ca și contract financiar de modă veche, bla, bla, bla, pune-ți câteva întrebări foarte serioase. Întrebări la care numai tu poți răspunde, și asta în acele momente de maximă și rațională luciditate: Te simți cu adevărat iubită? Simți că îți este devotat trup și suflet? Simți că are vreo îndoială în ceea ce privește viitorul vostru împreună? Dacă răspunsul la aceste întrebări este „da-da-nu”, atunci hai să înceapă dezbaterea, pentru că s-ar putea să aibă și el dreptate. Dar dacă simți că îți ascunde mereu ceva, sau că aloci o grămadă de energie încercând să te schimbi într-o persoană care consideri că îl va face mai fericit, atunci desparte te de el și mergi mai departe. Nu-l lăsa să te facă să te simți prost doar pentru că vrei să te simți iubită

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Liz

Am o prietenă al cărei iubit tocmai s-a mutat la capătul celălalt al țării doar ca să locuiască împreună cu ea. Eram cu toții la un pahar. Ne-am apucat să vorbim despre căsătorie și dânsul s-a lansat într-o super tiradă, declamând cum nu crede el în mariaj. Crescuse într-un mediu în care există o presiune nebunească pentru căsătorie, și tot ce văzuse erau mariaje nesănătoase și nefericite. Prietena mea a fost surprinsă de puternica lui reacție și oarecum supărată. Nici ea nu era disperată să se mărite, dar crezuse întotdeauna că va avea această opțiune. S-a gândit pe urmă foarte serios și și-a dat seama că tot ce-și dorea era să fie împreună cu acest bărbat, care își schimbase întreaga viață doar ca să

fie cu ea. Așa că s-a obișnuit cu gândul că nu se va mărita nicio dată. Un an mai târziu, el a cerut-o de nevastă pentru că și-a dat seama că era îndrăgostit de ea și pentru că știa că ea își dorea să se mărite.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Sandy, 33 de ani

Aveam o relație cu tipul ăsta de un an și jumătate. Discutaserăm de câteva ori despre căsătorie. Într-o bună zi mi-am dat seama că eu eram cea care declanșa întotdeauna toate aceste discuții despre căsătorie. „Sigur”, îmi răspundea întotdeauna, „ești sufletul meu pereche. Sunt înnebunit după tine. Te iubesc mai mult decât am iubit pe oricine altcineva, bla, bla, bla.” Când l-am întrebat în față, „Vrei să mă iei de nevastă?” mi-a zis, „Da, mi-ar plăcea.” După care, mi-am dat seama că, de fapt, nu-l auzisem niciodată spunând cuvintele: „Vreau să mă căsătoresc cu tine.” În ziua în care am avut această revelație, i-am dat efectiv papucii. Nu-i nevoie să vă mai povestesc cât de fericită sunt acum, întâlnindu-mă cu tipi care în prima săptămână îmi zic: „Uau, nu pot să cred că nu ești măritată. Ești minunată!”

100% dintre tipii incluși în sondaj ne-au spus că n-au nici o problemă să se însoare cu femeia de care sunt convinși că este dragostea vieții lor. Unul din tipii a spus: „Că căpșoman are o problemă să se însoare cu dragostea vieții lui?”

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ „Nu vrea să se însoare” și „Nu vrea să se însoare cu mine” sunt două lucruri complet diferite. Asigură-te în ce categorie se încadrează dânsul.
- ✓ Dacă aveți păreri diferite în ceea ce privește căsătoria, mai există oare și alte aspecte asupra cărora nu vă înțelegeți? E timpul să faci un mic inventar.
- ✓ Dacă simți că te grăbești, atunci ce mai aștepti?
- ✓ Nikki e nebună.
- ✓ Există un tip pe lumea asta care vrea să te ia de nevastă.

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Te rog scrie mai jos cât timp ți-a luat să începi să te gândești că e posibil să vrei să te căsătorești cu tipul cu care te vezi acum.

Mai scrie cât timp ți-a luat să știi sigur.

Citește răspunsurile și apreciază dacă timpul pe care l-ai scris ți se pare rezonabil

După care, recunoaște că nu are nici o scuză acceptabilă să nu-și fi dat seama și el la rândul său de asta.

nu te vrea dacă se desparte de tine

*„Nu vreau să mă văd cu tine”
nu are nici o altă semnificație*

Oricine vrea să fie iubit și dorit, în special de către persoana care tocmai i-a dat papucii. Înțeleg. Ce poate fi mai frumos decât să auzi vocea tristă și melancolică a bărbatului care tocmai ți-a spus că nu te mai vrea în viața lui, șoptindu-ți de la celălalt capăt al firului „Mi-e atât de dor de tine”? E ca o confirmare. E extraordinar. E irezistibil. Numai că trebuie să rezisti. Dacă nu te sună să te anunțe că a închiriat o remorcă special ca să-ți încarce toate lucrurile și să le mute înapoi la el acasă, atunci n-ai decât să-ți imaginezi că nu ești decât un colac de salvare de care se agață ca să scape de sentimentele de singurătate și separare cu care nu e în stare să se lupte de unul singur.

Justificarea „Dar îi este dor de mine”

Dragă Greg,

Eu și iubitul meu suntem împreună de doi ani. De un an de zile locuim în aceeași casă. Am început să ne certăm și să avem tot felul de probleme. A rupt-o cu mine acum trei săptămâni și eu m-am mutat în altă parte. Bineînțeles că sunt devastată. Numai că mă sună tot timpul. Are chef de vorbă. Mă întreabă de prieteni și vrea să știe ce face familia mea. Vrea să țină pasul cu micile detalii din viața mea, ca și cum am fi încă împreună. Toți prietenii îmi spun că n-ar mai trebui să vorbesc cu el, dar eu cred că îi este dor de mine și îmi place să știu asta. Și mie mi-e dor de el. Simt că, dacă păstrez legătura, atunci o să-și reamintească ce persoană minunată sunt și, până la urmă, o să-și dea seama că ar trebui să fim din nou împreună. Ce părere ai?

Brenda

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Amintiri Fumurii În Acuarelă,

Ce bine îmi pare că lui îi place să țină pasul cu Ai Fost Odată Ca Niciodată. Cine n-are nevoie de un partener de conversații telefonice, mai ales când e vorba de un nou telefon și un nou apartament? Lasă apelul în așteptare, duduie dragă, și ascultă aici: Un bărbat care vrea ca relația să meargă e în stare să mute munții din loc ca să o păstreze pe femela pe care o iubește. Singurul motiv pentru care nu te sună să-ți spună că te iubește și că te vrea înapoi ar trebui să fie faptul că își face apariția la

noua ta adresă ca s-o faci personal. Dacă nu încearcă să-ți sucească mințile cu întâlniri romantice, flori și poezie, ar trebui să fie doar pentru oă e prea prins cu manualele de terapie a cuplului și cu reconsiderarea modalităților menite să îl aducă din nou pe calea cea bună. Dacă nu face nimic din cele de mai sus, poate că te iubeste, poate că îl este dor de tine, dar, până la urmă, nu te vrea cu adevărat. Nu-i mai răspunde la telefon și lasă-l să-și dea seama pe bune cum arată viața fără tine.

Nu fi flatață de faptul că îi este dor de tine. Așa și trebuie. Ești foarte deprimată. Cu toate acestea, el e în continuare aceeași persoană care tocmai s-a despărțit de tine. Nu uita, singurul motiv din pricina căruia îi este dor de tine, este pentru că în fiecare zi alege să nu fie cu tine.

Justificarea „Dar chiar elimină tensiunea dintre noi”

Dragă Greg,

Mă vedeam cu tipul ăsta de o lună. S-a despărțit de mine, zicându-mi că nu simțea că poate fi ceva serios între noi. Am înțeles și n-am făcut nici o dramă din asta. A mai vrut să știe dacă putem să mai petrecem timp împreună, ca prietenî. Bineînțeles că am fost de acord. Acum ne întâlnim, ieșim împreună, după care ne întoarcem la el acasă și facem sex, la fel ca înainte. (Numai că acum suntem „despărțiți.”) E foarte, foarte draguț și îmi place să mă culc cu el. Și mai cred că îi place de mine, din moment ce nu se poate abține să nu fie cu mine.

Și mai cred că e oarecum fain—toată tensiunea a dispărut și ne simțim extraordinar împreună. M-am hotărât să cred că e perfect în regulă și, ca atare, n-o să-i atrag atenția că, de fapt, avem o relație. Cu excepția faptului că ne-am despărțit.

Cheryl Lynn

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Despărțirea-i Floare La Ureche,

Pe onoarea mea, tipul ăsta-i genial. Iese în oraș cu tine, are o relație cu tine, se desparte de tine, după care continuă să se culce cu tine, chestie care îl absolvă pur și simplu de toate responsabilitățile față de sentimentele tale. La urma urmei, nu mai sunteți oficial împreună. E genial! E diabolic! El ar trebui să scrie o carte, nu noi! De fapt, pun pariu că tipul ăsta și-ar putea organiza propriul cult, dacă și-ar pune mintea. Și lasă-mă să ghicesc, ai fi, de asemenea, fericită să faci parte din el. Ca să clarific, pe tipul ăsta nu „îl interesezi atât de mult, încât nu se poate abține să nu fie cu tine.” Pentru că uite ce nu face un bărbat care nu poate trăi fără tine: Nu se desparte de tine. E ridicol cât de tare nu ține tipul ăsta la tine. Singura modalitate de a-ți da seama cât de mult ți-l tu la tine e să scapi cât mai repede de el.

Când vrei cu adevărat să fii cu cineva, e foarte tentant să te mulțumești cu puțin, extrem de puțin—fie și numai cu o firimitură palidă și jalnică. Doamnele mele, vă rog, țineți vă privirea ațintită asupra premiului. Țineți minte întotdeauna ce scop v-ați

propus și vă rog, nu vă mulțumiți cu mai puțin. Dacă nu puteți să o faceți pentru voi, faceți-o pentru restul lumii: Soiul ăsta de tip există tocmai pentru că sunt o groază de femei pe lumea asta care le permit să existe

Justificarea „Așa face toată lumea”

Dragă Greg,

Mda. Sexul de despărțire. A fost fierbinte. Emoționant. Uluitor. Mă simt ca sub tortură, îl iubesc și nu mă pot opri. Credeam că sexul de despărțire e permis, numai că acum sunt prinsă până peste cap. Ajutor!

Ileen

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Dacă Știi Prea Bine Cum Vine Treaba, Ce Cauți La El Acasă?

Dragă fată. Lasă-i jucăria în pace, îmbracă-te și du-te direct acasă la prietena ta cea mai bună. Nu căuta nici o souză să rămâi. Să nu crezi că din pricina acestei nebunii fierbinți înseamnă că sunteți meniți să fiți împreună. Da, sexul de despărțire pare o idee bună, pentru că, la urma urmei, e mișto să te culci cu cineva pe care îl știi. Și e și mai mișto să faci sex cu cineva pentru care ai aceste sentimente *dramatice*. Face ca totul să fie, ei bine, *dramatic*. Numai că acum știi. Totul devine confuz și te face să te simți ca naiba, pentru că, recunoaște, ești femeie, și femeile nu pot separa sexul de sentimente. (De câte ori o să mă tot faci să spun asta? Par un măgar!) Așa că nu mai

trebuie să faci aceeași greșeală vreodată. Ai priceput? Nu te vrea. Nu vrea decât să dea curs acelei idei proaste care se ascunde în spatele unei idei bune și care este sexul de despărțire. Am încheiat *transmisia*.

Nu subestima puterea sexului, nici măcar când e vorba de cineva cu care o faci de foarte multă vreme. Mai ales când e vorba de cineva cu care o faci de foarte multă vreme. Despărțirea înseamnă că nu o să mai vezi acea persoană din nou, ceea ce înseamnă că nu o s-o mai vezi nici dezbrăcată. Probabil că e tentant să uiti această perlă de înțelepciune, însă nu uita, tot sex de despărțire se cheamă. Nu-i va schimba nimeni numele în „O-Dumnezeule-sexul-a-fost-atât-de-minunat-încât-ne-am-împăcat-și-am-trăit-fericiți-până-la-adânci-bătrâneți.”

Justificarea „Dar apoi vrea să fim din nou împreună”

Dragă Greg,

Am un iubit care se tot desparte de mine. Și mă tot sună și mă imploră să mă împac cu el, spunându-mi de fiecare dată că îi este atât de dor de mine și că a făcut o greșeală îngrozitoare. A făcut asta deja de trei ori până acum, din șase în șase luni. Nu pot să suport ce se întâmplă, dar mă tot împac cu el pentru că îl iubesc. Îmi spun mereu că trebuie să mă vrea cu adevărat, dacă se întoarce întotdeauna la mine—am dreptate?

Christina

Dragă Du-te Vino,

E amuzant cum tu ai notat de câte ori ți s-a întors târându-se în genunchi lubitul, în timp ce eu am notat de câte ori ți-a spus că nu mai vrea să te mai vadă vreodată. Amândoi am ajuns la cifra trei, însă eu pun banii pe masă și-ți spun că numărătoarea despărțirilor nu s-a încheiat încă. Fiindcă, din păcate, iată cu ce se ocupă lubitul tău în perioada când relația voastră ia câte o pauză: amușină împrejur în speranța că va găsi ceva mai bun, și când asta nu se întâmplă, se simte singur și revine „acasă.” N-are legătură cu faptul că te vrea cu adevărat. E pentru că nu vrea să fie singur. Nu-l acorda șansa de a se despărți de tine pentru a patra oară. (Dumnezeule, până și gândul la această posibilitate sună sub demnitatea ta, nu?) Resetează-ți cifra maximă de despărțiri la unu și mergi mai departe.

Decizia de a fi din nou împreună cu cineva este complicată și dificilă. Ține minte însă, că persoana cu care te vei împăca este aceeași persoană care, nu cu multă vreme în urmă, a privit drept în ochii tăi frumoși, în deplină cunoștință de cauză a ceea ce ești și a tuturor calităților tale, și ți-a spus că nu mai are nevoie de compania ta. Dacă nu cumva drăguțul tău a fost recent răpit de niște extraterestri care i-au înlocuit creierul cu al unui tip care te vrea cu adevărat, fii pregătită să ieși în considerare varianta că mizerabilul se simte un pic singur.

Justificarea „Dar sunt așa o dulceată”

Dragă Greg,

M-am despărțit de iubitul meu acum o săptămână. (De fapt, el s-a despărțit de mine.) Pleacă din oraș ca să își viziteze mama, care va fi operată, și m-am oferit să am grijă de cele două pisici ale lui, pe care le iubesc. A acceptat. Cred că a fost foarte impresionat și mișcat că fac față atât de bine situației. Prietenii îmi spun că sunt o fraieră, însă eu cred că sunt răutăcioși. Am fost trei ani de zile împreună—și nu înseamnă acum că n-am să mai țin la el sau la pisicile lui (care sunt adorabile).

Dana

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Pisicoaso,

Nici măcar nu încerca. Sunt cu ochii pe tine. Dacă după trei ani de zile nu și-a dat seama că tu ești femeia care o să-l aducă raial pe pământ, două cutii de conservă cu mâncare de pisici n-au nici o șansă. Deci, ce părere ai ca, după ce malcă-sa trece cu bine prin operație și dânsul se întoarce în oraș, să-l extirpi chirurgical din *propria-ți viață*? Dă-i înapoi ohelle de la casă și notează-l numărul hotelului de pisici care are cele mai drăguțe reclame în Pagini Aurii. Orice acțiuni care depășesc aceste limite n-o să te reinstaleze pe post de lubită. Eventual, pe post de menajeră.

Nu face confuzie între statutul de persoană generoasă și statutul de preș. Generoasă înseamnă să te retragi cu capul sus, cu grație și cu demnitate. Preșul înseamnă să-l duci cu mașina la dentist ca să-i pună o plombă.

Justificarea „Nu accept că m-a părăsit”

Dragă Greg,

OK, deci iubitul meu regizor de clipuri m-a părăsit, fiindcă e un nenorocit, numai că acum am o parte din lucrurile lui la mine în apartament, pe care nu am de gând să i le mai dau înapoi, pentru că știu că o să se răzgândească, și-l sun încontinuu, doar-doar o să-l fac să se răzgândească, chestie care știu că o să se întâmple, pentru că știu că mă iubește cu adevărat și că nu astea i-au fost intențiile, dar tot ce vrea e să-i dau înapoi porcăria aia de Palm Pilot. Un tip nu ar fi spus toate lucrurile alea drăguțe pe care mi le-a spus el mie și nici nu m-ar fi dus la toate petrecerile alea faine la care m-a dus el și nici nu m-ar fi prezentat tuturor prietenilor lui drăguți, după care brusc să se răzgândească. Nimeni nu place pe cineva atât de tare într-o zi, după care a doua zi se trezește că nu mai are chef să fie cu acea persoană. Sunt complet devastată pentru că îl iubeam foarte, foarte tare. Probabil că nu mă crezi, Greg, dar chiar îl iubeam și iubeam faptul că eram cu el, iar acum nici măcar nu mă mai pot da jos din pat din cauză că am plâns atât de mult. E doar într-o pasă proastă și nu am de gând să-l iau în serios.

Nikki

Dragă Nikki,

Îmi pare rău că te-a părăsit. Nu pot să zic oă nu am prevăzut că așa se va întâmpla, dar nu-l acum momentul să mă umflu în pene. Ce trebuie să faci imediat e să o lași mai moale cu istericalele. Faptul că-l suni în disperare și oă îi ții lucrurile gaj nu e în nici un caz cea mai bună metodă de recăștigare a unui bărbat. De fapt, e cea mai bună metodă să-l declanșezi răspunsul la următoarea întrebare: „Ce naiba am văzut la capra asta isterică?” Ce s-a întâmplat cu femeia aceea super hotărâtă și încrezătoare? A fost oare redusă la a fi o simplă nebună? În nici un caz, așa că Nikki dragă, încetează. Uneori oamenii se răzgândesc, uneori întâlnesc pe altcineva, uneori se opresc din băutură (ei bea cam mult) și uneori se întâmplă să fie vorba de un terchea-berchea fără de care ești mult mai bine (nu că vreau eu să judec). Nu contează, pentru că nu-l poți face să se răzgândească. Of, Nikki, te rog, fii decentă, pentru că ceea ce-o să te bântuie cu adevărat mai târziu nu e faptul că l-ai pierdut pe super-bețivanul-care-nu-dorea-să-se-însoare-vreodată-și-care-era-prea-ocupat-și-prea-suficient-sieși, ci felul în care te-ai comportat în perioada acestei despărțiri. Ai cuvântul meu de onoare.

Doamnele mele, am o singură regulă simplă pentru voi: Fiți întotdeauna rafinate. Niciodată bune. OK, de fapt sunt două reguli simple, dar credeți-mă pe cuvânt, n-o să vă pară niciodată rău că le-ați urmat. Dacă nu din alte motive, fie măcar pentru că n-o să aveți acele amintiri neplăcute în care i-ați tăiat hainele în jumătate sau în care i-ați abandonat câțelul pe marginea drumului.

E AȘA DE SIMPLU

Un tip îți spune că nu vrea să fie cu tine. Uneori acel tip își dă seama că a făcut cea mai mare greșală din viața lui. Iar alții nu-și dă seama. Oricum ar fi, *oricum ar fi*, singura ta sarcină este să îți continui viața, și încă repede. Oricând se poate întâmpla ca el să încerce să alerge după tine prin cartier. Și dacă se întâmplă, ține minte cum o să sune poezia: „Hai să ne împăcăm”, „Hai să ne apucăm de terapie”, „Hai să încercăm încă o dată”, „Mi-e dor de tine. Am făcut o greșală. Vreau să fiu cu tine.” Și mai ține minte cum nu o să sune această poezie: „Vrei să-mi plimbi câinele?”, „Am sunat doar să verific”, „Vrei să vezi filmul cutare?”, „Mergi cu mine la nunta vărului Georgică?”

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Of, știi cum e când ai pe cineva pe care îl iubești și cu care să vrei fii împreună, și căruia să-i cunoști familia și prietenii, și fiecare bucățică de trup, și pe care să-l vezi dezbrăcat în fiecare zi, și pentru care simți ce n-ai mai simțit niciodată, și cu care simți că întreaga-ți viață s-a schimbat în mai bine, și cu care aduni ore și zile și săptămâni de amintiri fericite, și împreună cu care crezi că o să-ți petreci restul vieții, și despre care, după aceea, afli că nici măcar nu mai vrea să te vadă ... a doua zi.

Așadar, e oare chiar atât de rău să aștepti o licărire, o rază, un mic semn de speranță din partea lui care să indice că poate e încercat de remușcări? Că poate i-au venit mințile la cap și și-a dat seama că tu ești cel mai bun lucru care i s-a întâmplat vreodată, că nimeni niciodată nu va fi atât de minunată cu el așa

cum ai fost tu, că nu va găsi pe altcineva cu care să aibă o legătură sufletească atât de profundă și care să-l înțeleagă atât de bine ca tine? E chiar atât de rău să continui să vorbești cu el, să-l vezi, să-i faci prăjituri, să-i cumperi cadouri, să-i faci CD-uri cu muzică, să-i hrănești peștii, să vorbești cu părinții lui, să-i suni prietenii, să-i spargi căsuța vocală ... glumesc. Serios vorbind, e chiar atât de greșit să ai față de despărțire o atitudine rafinată, matură, iubitoare, conform. căreia păstrezi contactul și vorbești și rămâneți prieteni, iar ocazional chiar mergeți la film? Și oare ar fi atât de îngrozitor dacă rezultatul acestui comportament matur și rafinat ar fi că lui îi vin mințile acasă și-și dă seama că tu ești cel mai bun lucru care i s-a întâmplat vreodată? Ar fi oare atât de îngrozitor?

Nu cred. Cred că e un plan isteț și ingenios care scoate la iveală o excelentă îmbinare între voință și maturitate. Nu pot să cred că în toată istoria omenirii și a despărțirilor n-a funcționat niciodată. Ce e în neregulă cu acești bărbați?

Fie. Din câte am auzit, se presupune că despărțirile nu sunt nimic mai mult decât despărțiri. Pauze. Pauze lungi și dureroase. Fără discuții, fără întâlniri, fără atingeri ... ține-ți mâinile acasă. Relația s-a sfârșit. Jumătate din oamenii pe care îi cunosc se mută după o despărțire și, din punctul meu de vedere, mi se pare perfect logic. Repet, în mare parte cunoaștem cu toții care e realitatea. Nu trebuie să te culci cu tipul care ți-a frânt inima acum o săptămână. Perfect. Dar ce-ar trebui să facem în schimb? Cum să ne umplem timpul, dacă nu încercând să-l recăștigăm (asta în timp ce încercăm să ne convingem prietenii de contrariu), ha?

Bine. Data viitoare când voi fi pusă într-o asemenea situație voi plânge. Voi sta în pat și voi aștepta. Dacă pot, o să mă duc la

sală. O să-mi sun toți prietenii și o să-i încarc cu nenorocirile mele. O să dorm până nu mai pot. O să plâng. O să mă duc mai des la psiholog. O să-mi iau un câțel O să fac tot ce-mi stă în putință ca până la urmă să fiu în stare să merg mai departe.

Bine. Fie cum spui tu, Greg. Încă mai cred că planul meu poate funcționa.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Liz

Știu un cuplu care a avut o relație mulți ani de zile, după care s-a despărțit. Aveau foarte mulți prieteni comuni și a fost greu pentru toată lumea. Cinci ani mai târziu au reluat relația, iar acum au un mariaj fericit. În timpul perioadei de despărțire n-au fost nici un fel de telefoane sau întâlniri sau amicitii. Nu s-au torturat, confuzat sau rănit unul pe celălalt între timp. Și-a văzut fiecare de viața lui, s-au realizat separat și numai după aceea și-au dat seama, mult mai târziu, că pot fi împreună din nou.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Callie, 26 de ani

I-am spus recent fostului meu prieten că am început să mă văd cu altcineva. Eram despărțiți de șase luni. Acum, nu mai pot scăpa de el! Mă sună, îmi tot aduce aminte că trebuie să iau corespondența, mă roagă să mergem împreună la film. N-am de gând să mint, îmi place că-mi dă atenție. Dar, ghici ce? Acum înțeleg că nimic din toate astea nu e pe bune. Nu îmi cere să ne împăcăm. E pur și simplu gelos. La un moment dat comportamentul lui mi-ar fi dat speranță, acum doar mă face să râd. Bărbații sunt atât de previzibili.

100% din bărbații incluși în sondaj au răspuns că atunci când s-au despărțit de cineva, a însemnat întotdeauna că nu mai dorau să se întâlnească cu persoana respectivă.

(Unul din lipsi chiar a întrebat, „Cum să ai parte de super sex de despărțire. Dacă nu te despărți?” Să nu care cumva să te vezi cu lipsii ăsta!)

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Nu poți să scapi de despărțire doar cu vorba. Nu e o dezbatere. O despărțire este o acțiune unilaterală și nu una democratică.
- ✓ Sexul de despărțire tot despărțiți înseamnă că sunteți.
- ✓ Taie-i toate punțile. Lasă-l să-ți ducă dorul.
- ✓ Nu are nevoie să i se reamintească cât ești de minunată.
- ✓ Poate avea și singur grijă de pisica lui.
- ✓ „Rafinata” nu „sparge mesageria vocală.”
- ✓ Există undeva pe lume un tip care va fi foarte fericit că nu te-ai împăcat cu fostul tău prieten de rahat.

Super Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Of, Doamne! E atât de ciudat. Am găsit bilețelul ăsta pe podea în timp ce scriam această carte. E din partea viitorului tău iubit. Nu-i o coincidență ciudată?

Salutare Supergagico,

Abia aștept să ulți de tipul ăla cu care erai. Mi se pare că e un mare ticălos. Sper că o să se întâmple repede. Ești prea sexy ca să rămâi singură multă vreme.

Vino să mă găsești. Sunt aici și te aștept.

Al Tău Viitor

nu te vrea dacă dă bir cu fugiții

*Uneori e nevoie să ajungi la
o concluzie de una singură*

A plecat. Uite-așa. A dispărut pur și simplu. Ei bine, nu-i nici un mesaj contradictoriu aici. A vrut să fie cât se poate de clar că nu te vrea și nu ți-a lăsat nici măcar câteva rânduri pe un Post-it. S-ar putea ca, de data asta, să nu te mai repezi să-i găsești scuze pentru comportamentul pe care l-a avut. E atât de dureros, încât e imposibil să nu fi rănită sau furioasă. Numai că, din pricina asta, s-ar putea să fii tentată să-ți găsești ție niscaiva scuze. Ai motive întemeiate să vrei atât de mult să elucidezi Misterul Maru Dispariții. Însă toate aceste scuze, indiferent cât de justificate ar fi, nu-ți sunt de nici un folos pe termen lung. Pentru că singura parte a poveștii dintre voi, pe care merită să o ții minte, este că el nu a mai vrut să fie cu tine. Și că nici măcar n-a avut curajul să ți-o spună în față. Am încheiat discuția.

Justificarea „Poate c-a murit”

Dragă Greg,

Am avut o aventură de scurtă durată cu un francez foarte drăguț. A fost foarte mișto și am avut chiar impresia că a fost mai mult decât o aventură. El s-a întors în Franța și am început să ne scriem e-mailuri. A fost foarte drăguț și romantic. Apoi, dintr-odată, după unul din e-mailurile mele, nu mi-a mai scris. Au trecut deja două săptămâni. Greg, mă gândesc să nu i se fi întâmplat ceva. Sau poate nu a primit ultimul meu e-mail. Poate că i-am scris ceva care l-a deranjat. Nu pot să suport gândul că nu o să mai știu niciodată nimic de el. Ar fi prea mult pentru mine. N-aș putea oare să-i mai scriu o dată, să mai fac o singură încercare de a relua legătura cu el?

Nora

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă *French Fry*,

Sigur că poți să-i mai trimiți încă un e-mail, dacă vrei să-i dai ocazia de a te mai respinge o dată. E oare posibil să fi fost lovit de un oamion cu *French fries* și zace acum în spital, acesta fiind și motivul pentru care a dispărut? Da. Cu toate astea, trebuie să-ți spun că legea probabilităților spune că e și mai posibil să fi întâlnit pe altcineva sau să-și fi dat seama că relația de la distanță nu e pentru el, sau pur și simplu să nu fi tu femeia visurilor sale. Dacă ai chef să-i scrii și să-i ceri să-ți mai trântască încă o dată ușa în nas, și asta în virtutea aceluia procent de 0,0001% ca telefonul să-l fi murit complet sau ca e-mailul să

i se fi blocat (din pricina cărui fapt a pierdut toate datele tale de contact), n-ai decât. Să nu spui însă că nu ți-am spus.

Nu-i nimic mai rău decât să nu primești nici un răspuns, indiferent dacă e vorba de prietenie, afaceri sau, mai ales, relații amoroase. Dar vestea cea proastă este că lipsa unui răspuns este un răspuns în sine. Chiar dacă nu ți-a scris un bilet de bun rămas, tăcerea lui este un „ne mai vedem noi” asurzitor. Singurul motiv pentru care ți-ai scrie din nou este ca să-i dai șansa să ți-o spună și mai tare, eventual pe litere. Ai uitat oare? Ești mult prea ocupată și mult prea căutată ca să ai timp de asta.

Justificarea „Dar pot măcar să țin la el?”

Dragă Greg,

Aveam o relație serioasă cu un tip, care dura cam de trei luni de zile, când, brusc, a dispărut. Zile întregi n-am avut nici o veste de la el. Am fost îngrijorată, așa că l-am sunat pe prietenul lui cel mai bun, care mi-a spus că iubitul meu s-a împăcat cu fosta lui prietenă și s-a mutat cu ea. M-am prins că nu vrea să fie cu mine, dar nu am oare dreptul să aflu cum a putut să-mi facă una ca asta? N-am oare dreptul să nu-l las să scape basma curată?

Renee

Dragă Las-o-Baltă Renee,

Sigur. Numai că ghici o. El știe prea bine că o să fi super oftlicată. E un mare ticălos, nu și idiot. Și-a făcut planul în cap dinainte. Toemai de-ala a și dispărut. Ce nu știe însă, e cât de repede poți să treci tu și peste relația cu el, și peste comportamentul josnic pe care l-a avut. O să-i arăți asta rupând complet legătura cu el și cu prietenii lui, pentru totdeauna.

P.S.: Și nu va soapa în nici un caz basma curată. Oriunde s-ar duce, rămâne același mare ticălos.

Pe termen scurt, ar putea fi o soluție bună să-l suni și să țiți la el. Dar pe termen lung, ți-ai dori să nu-i fi acordat atât de multă importanță și să-i arăți că ți-a distrus viața. Sau măcar ziua. Lasă pe altcineva să cheltuiască această energie cu el. S-ar putea să ai sentimentul că-l lași să scape „basma curată.” Crede-mă însă, nu-i vei spune nimic nou. Și ai lucruri mai bune de făcut cu timpul tău.

Justificarea „Dar vreau doar un răspuns”

Dragă Greg,

Eu și prietenul meu cu care am o relație de șase luni am plecat într-o călătorie în California. Ne-am simțit extraordinar împreună. După ce ne-am întors, el a plecat la Boston să-și viziteze familia. Când l-am sunat să văd ce mai face, mama lui mi-a spus că a plecat în Florida să-și viziteze prietenul. N-am mai auzit nimic de el de atunci. Sunt devastată. Simt că singurul mod în care îmi pot onora sentimentele și relația dintre noi

este să vorbesc cu el și să aflu ce s-a întâmplat. Ce-i în neregulă cu asta?

Liza

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Ai O Poamă Acră,

Ai merita să afli ce s-a întâmplat? Răspunsul e da. Din ferire însă pentru tine, pot să-ți spun chiar eu ce s-a întâmplat. Ai avut o relație cu *cel mai mare ticălos din lume*. Ce oare ar putea el să-ți spună, astfel încât să se facă în sfârșit lumină în capul tău și să exclami „Aaa, *ăsta-i* motivul pentru care prietenul meu m-a lăsat fără nici un cuvânt și a plecat în Florida și s-a făcut nevăzut?” Nimic din ce-ar putea să-ți spună n-o să te satisfacă. Ceea ce te va satisface însă cu adevărat este să nu mai irosești nicio o fărâma de energie pe fundul lui. Ai o poamă acră. Arunc-o! Poamele acre nu fac două parale.

P.S.: Dacă trec vreodată prin Florida, îi rup picioarele.

Uneori, comportamentul unei persoane este atât de abominabil, încât nici nu-ți lasă loc de îndoială cu privire la ce ai de făcut. Cea mai mare greșală pe care ai făcut-o chiar de la bun început, a fost să ai o relație cu persoana respectivă. Cea mai rapidă cale de îndreptare a acestei greșeli este să înveți din ea, să mergi mai departe și să alegi cu mai multă chibzuință pe viitor. Și încă repede, până nu irosești prea mult din prețiosul tău timp.

E AȘA DE SIMPLU

Momentul când cineva dispare este cu atât mai dureros, cu cât trebuie să accepți posibilitatea că persoana pe care ai iubit-o te-a părăsit probabil cu multă vreme înainte să-și ia haina și s-o tulească. Partea cea mai grea vine abia atunci când îți dai seama că, într-un fel, te-a mințit încă înainte de momentul dispariției. Nu te întreba cu ce-ai greșit sau ce-ar fi trebuit să faci ca lucrurile să fie altfel. Nu-ți irosi prețioasa inimă și mintea, încercând să afli de ce-a făcut ce-a făcut. Sau gândindu-te la toate lucrurile pe care le-a spus înainte și întrebându-te ce a fost adevăr și ce a fost minciună. Singurul lucru pe care trebuie să-l știi este, de fapt, o veste bună: A dispărut de pe firmament. Aleluia! Ne-om mai vedea când o zbură porcul, lerchea-berchea!

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Of, fir-ar să fie. Situația asta e *imposibilă*. A dispărut. *Dintr-odată*, nu te mai sună, nu-ți mai scrie sau nu mai vrea să te vadă. Erați în ceea ce numeai tu „un fel de relație.” Simțeau că ceea ce există între voi merită o cât de mică explicație în cazul în care unul dintre voi se hotărăște să rupă relația. În schimb, tot ce primești e tăcere. Nu tu explicație, nu tu la revedere. Doar o dispariție. Când e vorba de o relație, nu e nimic mai rău, *nimic mai rău*, decât durerea aceea pe care o simți în stomac atunci când se pare că tipul cu care te vedeai și pe care începuseși să-l cunoști, s-a decis să te lase cu ochii în soare, fără ca măcar să vrea să aibă o discuție cu tine. *Nu e nimic mai rău.*

Așa că, la început te simți rănită. După care te simți neajutorată, dar total neajutorată. Faptul că a dat bir cu fugiții te face să te simți ca și cum n-ai avea nici un fel de valoare, nici un fel de însemnătate pentru el. S-ar putea să fii și șocată. Probabil că nu s-a mai comportat în felul acesta niciodată. Ceea ce mai face să fii și incredibil de dezamăgită. „Pe bune? Brusc, trebuie să nu-l mai plac? Brusc, trebuie să cred că e un nenorocit? Asta a însemnat toată relația noastră? Trebuie să existe vreo explicație rezonabilă.” Ca atare, începi să-i acorzi acestui individ o mare parte din timpul și energia ta, fabricând scuze care să-l fi determinat să dispară (e ocupat, e ocupat ... sau poate e ocupat), încă sperând că o să-i vină mintea la cap și că măcar îți va trimite un e-mail. Apoi începi să reanalizezi tot ce-ai spus sau ai făcut sau ai scris, și care ar fi putut constitui motivul plecării lui. Care să fi fost oare lucrul acela atât de deplasat sau pretențios pe care tu l-ai spus, de n-a avut încotro și a trebuit să-și ia tălpășița? Te învinuiești pentru un aparent pas greșit. „Of, dacă m-aș fi comportat mai bine! Ar fi fost încă al meu!” Sau ți-e pur și simplu teamă că zace mort undeva pe stradă. Cum oare altfel să dispară așa, din senin?

Care va să zică, vrei să-l suni și să-i spui ceva. Sau să-i scrii. Fie ești furioasă, fie ești rănită, fie încă mai sperii că e totuși în comă la spital. Însă indiferent de starea pe care o ai, tot mai crezi că e dreptul tău să îi pi la el sau să afli ce s-a întâmplat. Ce-i mai rău decât să nu știi cum stau lucrurile? Nimic. Decât probabil să nu apuci să-i spui vreo două.

Greg ar spune că cea mai bună răzbunare într-o situație ca asta nu e furia, ci indiferența emoțională, și cât mai repede posibil. Greg ar spune că deja știm răspunsul. Tipul în cauză n-a mai

vrut să-ți fie în preajmă și n-a avut suficientă bărbăție să ți-o spună în față. Nu-i de-ajuns răspunsul ăsta? Cam ăsta ar fi momentul în care eu, una, i-aș spune lui Greg: „Nu, de fapt nu e. În mod sigur, acest răspuns nu-i suficient de bun. Vreau să știu *de ce*.” După care, Greg ar spune: „Pe bune? Chiar vrei să auzi de la el până în cel mai mic detaliu care sunt motivele care l au determinat să nu mai vrea să te vadă vreodată?”

Nu pot să-l sufăr pe Greg.

Despărțirile sunt oribile. Însă din punctul meu de vedere, ceea ce e cu adevărat îngrozitor, e să simți că nici măcar nu ai meritat o despărțire adevărată. Repet, e firesc să vrei să faci ceva în privința asta. Numai că Greg vrea ca acel „ceva” să fie legat de viitor și nu de trecut. Pentru mine (și pentru multă lume), lipsa unui final e imposibil de acceptat, așa că înțeleg de ce e atât de greu să nu-i dai un telefon ticălosului. Cu toate astea, sunt sigură că Greg e din nou gata să livreze o predică (e un „super știe-tot”) care să demonstreze că ar fi bine ca, înainte să dai acest telefon sau să scrii acest email, să vizualizezi măcar mental situația în ansamblu. Te va face oare asta să te simți mai bine? Chiar crezi că va schimba în vreun fel ce simte el în legătură cu ce-a făcut sau în legătură cu tine? E oare *singurul* lucru care crezi că te va ajuta să mergi mai departe? Căci dacă este, atunci la naiba cu Greg—dă-i tipului un telefon. Totuși, cred că speranța se reduce (cel puțin, în ceea ce mă privește) la faptul că, dacă un tip nu mai vrea să comunice cu mine și nu are nici bunele maniere și nici curajul să mi-o spună în față, atunci mi-a dat deja toate informațiile de care aveam nevoie. E cea mai grea soluție de pus în practică. Însă îmi plac la nebunie tipele care pot face asta. Mult noroc, nouă toate!

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Greg

Cu toată părerea de rău, trebuie să recunosc că i-am făcut faza cu „dispărutul” unei tipe, în trecutul meu de burlac. Un an mai târziu, am văzut-o pe acea femeie pe stradă, în fața unei cafenele. Arăta nemaipomenit și era de mână cu un tip foarte bine. Mi-am dat seama că mă aflu la ani lumină distanță de gândurile ei și că probabil i-am ieșit din cap la două minute după ce am încetat să o mai sun. *Viața ei părea mult mai demnă decât comportamentul meu.*

GREG, M-AM PRINS! Scrie Nora, 41 de ani

Bine, Greg, n-am să-i dau nici un e-mail franțuzului. Promit.

100% dintre bărbații sunați în sondaj și care „seau dat dispăruți” din viața unei femei au declarat că, la vremea respectivă, erau foarte conștienți că făceau un lucru rău, însă chiar dacă femeia respectivă i-ar fi sunat și ar fi încercat să vorbească cu ei, tot nu s-ar fi răzgândit.

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ E posibil să zacă pe un pat de spital, bolnav de amnezie, dar e încă și mai posibil să nu-l mai interesezi.
- ✓ Lipsa unui răspuns e răspunsul pe care îl cauți.
- ✓ Nu-i da șansa sa te respingă din nou.
- ✓ Las-o pe maică-sa să țipe la el. Tu ești prea ocupată.
- ✓ Nu e nici un mister—a plecat și nu era suficient de bun pentru tine.

Super folositorul nostru caiet de exerciții

Am fi avut un exercițiu pregătit, dacă am fi considerat că tipul ăsta merită efortul, dar nu merită. Așa că ia-ți o după-amiază liberă, ieși în oraș și distrează-te.

Cu drag, prietenii tăi de la *tu îl vrei, el nu te vrea*, Greg și Liz

OK, dacă asta nu-i de-ajuns...

E cea mai veche șmecherie de pe fața pământului, însă e singura concesie pe care ți-o facem. Scris-i tipului o scrisoare foarte, foarte lungă și întreabă-l fiecare chestie la care simți că ai nevoie de un răspuns. Spune-i tot ceea ce vrei să-i spui. Fă-l în toate felurile. Spune-i ceva răutăcios despre maică-sa. După care—ai ghicit—pur și simplu, rupe scrisoarea în bucățele.

Ăsta-i timpul maxim pe care ți-l permitem să-l acorzi acestui nemernic.

nu te vrea dacă e însurat (sau alte variațiuni aberante pe tema indisponibilității)

Iubirea fără libertate, nu e iubire adevărată

Chiar dacă sună controversat, o să spun totuși lucrurilor pe nume. Indiferent cât de puternice și adevărate ar fi sentimentele tale pentru cineva, dacă acea persoană nu poate să răspundă iubirii tale din plin și cu toată onestitatea, atunci sentimentele tale n au nici o valoare. Sigur că o să ți se pară profunde, intense, fabuloase și mărețe. E posibil „să nu mai fi simțit în felul ăsta niciodată.” Dar cui îi pasă? Dacă persoana pe care o „iubești” (ai observat prezența ghilimelelor obraznice) nu este liberă să-și petreacă timpul gândindu-se la tine și fiind împreună cu tine, atunci nu e iubire adevărată.

Justificarea „Dar nevastă-sa e așa o scorpie”

Dragă Greg,

Am o relație cu șeful meu, care e însurat. Am ținut relația cât se poate de secretă, ca nimeni să nu afle ce e între noi. Îl iubesc foarte, foarte tare și el mă iubește la rândul său. Știu că e greșit să ai o relație cu un bărbat însurat, numai că nevastă-sa se poartă oribil cu el. Îl face în toate felurile și îi spune că e idiot. Nu mai fac deloc sex. El îmi spune că sunt singurul lucru care îl mai ține pe picioare. Cum să-l părăsesc când trece prin momente atât de grele și când îl iubesc atât de mult?

Blaire

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Top Secret,

Pe bune? Chiar avem noi discuția asta? Chiar trebuie să-ți explic de ce nu trebuie să ai o relație cu un bărbat însurat? Bine, fie: uite care-i secretul cu șeful tău. E însurat și are o aventură, chestie care mie îmi spune multe. În primul rând, n-are nici o problemă să fie necinstit (Ce drăguț!). În al doilea rând, l se pare în regulă să-și înșele nevasta (Super!). În al treilea rând, n-are nici un fel de respect pentru mariajul lui (De vis!). În al patrulea rând, și în ceea ce te privește direct și personal, n-are nici un respect față de tine, pentru că ceea ce primești tu de la el sunt doar firimituri—timp furat, acoperit de rușine. (Exact ceea ce, ca femeie, ai visat întotdeauna, nu?) Și pentru că te-ai încuroat cu cineva de la serviciu, cui crezi că l se va cere să plece când

se va termina romanța sau când aceasta îl va pune în primejdie slujba sau/și mariajul? Ție. Și a cui reputație de persoană serioasă în mediul de afaceri va fi compromisă? Ai ghicit-o pe asta? Ce fată bună! Indiferent cât de dificil îi este mariajul sau cât de oribil se poartă nevastă-sa cu el, în mod evident, nu e chiar atât de rău, dacă nu vrea să pună capăt situației. O legătură adevărată nu se trăiește în secret. Du-te și caută-ți una pe care să o poți trăi în văzul lumii.

Știu că lucrurile par mult mai ușoare când ai o aventură cu un tip a cărui nevastă e o vrăjitoare isterică, răutăcioasă, care împoașcă cu insulte. Nu contează cum e relația lor sau cum stau lucrurile între ei—tu rămâi acea persoană care îl ajută pe un bărbat să-și înșele nevasta. Hai să ne punem de acord: ești mai presus de atât.

Justificarea „Dar el chiar e un om bun”

Dragă Greg,

Nu mi-am imaginat niciodată că o să mă aflu într-o situație ca asta. Știu că nu trebuie să ai o relație cu un bărbat însurat, dar asta este. L-am întâlnit la o conferință în alt oraș și am sfârșit prin a ne întâlni, din motive de afaceri, în orașul în care locuiesc. Ne-am îndrăgostit și am dat dintr-una în alta. Ne vedem de fiecare dată când se află în oraș, ceea ce se întâmplă destul de des. Mi-ar fi ușor să mă gândesc la toate lucrurile rele pe care ar trebui să le am în minte într-o astfel de situație, numai că el e un om draguț și bun.

N-a mai făcut nici el așa ceva niciodată. Și niciodată nu spune un cuvânt rău despre nevastă-sa. Suntem doar foarte îndrăgostiți. Am treizeci și șase de ani și niciodată până acum n-am mai simțit ceva atât de profund. Și el îmi spune același lucru. Îmi vorbește despre faptul că ar vrea să-și lase soția, însă are doi copii mici și divorțul ar fi foarte greu de suportat pentru ei. Situația îl torturează pur și simplu. Mă simt oribil, dar cu toate acestea simt, la rândul meu, că merit să trăiesc o astfel de dragoste. Iar dacă o simt atât de puternică, înseamnă că e adevărată și merită să fie. Greg, nu e vorba de banala aventură cu un bărbat însurat. E vorba de mine. Și simt că e ceva complet special.

Belinda

Dragă Roată De Rezervă

DE LA BIROUL LUI GREG

Ești o fată isteasă! Bravo ție pentru că știi că meriți o iubire puternică și profundă. Numai că eu cred că ar trebui să ai această poveste de iubire cu cineva care este de fapt *ai tău*. Sunt o grămadă de tipi pe lumea asta. De ce să nu ai unul numai ai tău? Normal, fără îndoială că iubirea uneori dispare sau oamenii se căsătoresc cu cine nu trebuie, îi copleșește pasiunea sau fac alegeri greșite; toate astea pot provoca o aventură. Uite o eventuală soluție pentru tine și Domnul Verighetă: încetați să vă mai vedeți; lasă-l să-și dea seama ce se întâmplă cu viața lui. Dacă sfârșește prin a rămâne cu nevastă-sa, atunci tu ai fost acea femeie care a avut o aventură cu un bărbat care nu avea în nici un caz de gând să-și lase nevasta. Dacă se hotărăște să

**Asta, atunci poți să începi o viață nouă cu el, care să nu fie
plătită pe rușine.**

Asta nu-i o glumă și n am nici cea mai mică intenție să fiu superficial (chiar dacă în scrisoarea de mai sus am fost, oarecum). Vrei iubire, și vrei să fii iubită, și crezi că în sfârșit ai găsit ceea ce cauți. Dar el e înșurat. Te rog, încearcă să nu treci cu vederea acest fapt. E înșurat cu altcineva. Știu că tu ești diferită și că situația în sine e diferită, dar el tot înșurat rămâne. Dacă există numai un singur lucru pe care sub nici o formă nu poți să îl ignori pe parcursul întregii tale vieți, te rog, asigură-te că asta e acela. Miza este pur și simplu prea mare pentru toți cei implicați.

Justificarea „Ar trebui doar să aștept să treacă”

Dragă Greg,

Am început o relație cu un tip care e foarte haios și drăguț, o adevărată gură de aer proaspăt. Mă sună când promite că o s-o facă, vine cu mașina de destul de departe numai ca să mă scoată în oraș, și ne simțim foarte bine împreună. Singura problemă e că trece printr-o luptă destul de urâtă pentru custodia copiilor și nu vorbește decât despre asta. Pe bune. Chiar și când îl implor să se oprească, tot nu se poate abține să nu aducă vorba despre nevastă-sa și despre cât de mult o urăște, despre cât e de mincinoasă și despre cum o să o „facă una cu pământul.” Înțeleg că trece printr-o perioadă dificilă și nu vreau să stric ce e între noi, doar pentru că se întâmplă ca momentul să nu fie foarte oportun.

Ar trebui oare să fii înțelegătoare și să-l ascult cum bate câmpii despre toate astea?

Pam

Dragă Mama Răniților,

DE LA B ROUL LUI GREG

Uau! Care va să zică, e halos, drăguț, o adevărată gură de aer proaspăt, dar nu se poate abține să nu sculpte fiere și să nu vorbească despre fosta lui nevastă. Ce mai partidă! Doamnele mele, vorbesc serios. Îmi pare foarte rău că în vremurile astea e atât de greu să găsești un tip decent, încât sunteți în stare să înghițiți toate gogoșile din partea unui individ punctual, capabil să dea un telefon și să conducă mașina. E o situație tristă și nu știu ce mai rămâne de făcut. Cât despre tine, mi se pare că nu prea există șanse să fie interesat de persoana ta prea curând, fie măcar din pricina faptului că nu ai loc în căpățâna lui mică și furioasă. Uite ce zic eu: Nu-mi sună ca și când ți-ar fi dat suficiente motive să asști în continuare la acest *one-man-show* al lui, intitulat „Vreau să-mi omor nevasta.” Dacă l se face dor de tine, n-are decât să se adune și să te sune când își limpezește mințile. Între timp, tu ai lucruri mult mai bune de făcut cu timpul tău, inolusiv să ieși în oraș și să-ți cumperi un bilet la un spectacol de teatru mai bun decât cel oferit de el.

Repet, n-are cum să fie de bun augur faptul că trebuie să te gândești la relația ta la modul „ar trebui doar să aștept să se mai limpezească apele.” El nu e o acțiune la bursă în care se presupune

că trebuie să investești. El e o persoană care trebuie să fie suficient de disponibilă emoțional, astfel încât să poată vorbi cu tine, să te poată vedea și, eventual, să se îndrăgostească de tine până peste cap. Ți-l și motivezi pentru care se întâlnește cu tine. Și dacă chiar trebuie să-i ceri minimum minimum, măcar să aibă decența de a fi o companie plăcută.

E AȘA DE SIMPLU

Da. Vei întâlni nenumărați bărbați în diferite stadii de recuperare după relațiile anterioare. Dacă te vrea cu adevărat, o să depășească rapid toate problemele pe care le are și o să se asigure că nu te va pierde. Sau o să-ți arate în mod cât se poate de clar ce sentimente are pentru tine, așa încât să nu existe nici un mister, și o să-ți spună în față că nu se simte pregătit pentru o relație. După care, cel puțin o să știi că atunci când o să fie pregătit, o să se repeadă să te găsească. *Nu poți fi uitată atât de ușor.*

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

Pentru că e vorba despre tine—și nu despre cineva despre care ai citit sau ai auzit sau pe care l-ai văzut la televizor. E vorba despre tine și e greu. Și meriți să fii fericită, la fel ca nevasta sau prietena lui. Iar uneori oamenii se căsătoresc înainte să întâlnească, de fapt, persoana cu care sunt mențiți să fie. Sau căsătoriile lor mor și nu mai rămâne nimic din ele. Și dacă nu sunt căsătoriți, ci cumva complet tulburați într-un anumit moment de altcineva, ei bine, majoritatea bărbaților ies dintr-o relație ca să

între în alta ... și atunci, în speranța unei vieți minunate, de ce să nu aștepti ca el să și-o scoată pe „fosta” din cap?

În ambele situații cuvântul de ordine este „așteptare.” Tu trebuie să fii cea cu așteptatul—care-și pune timpul pe tavă, care-și mușcă limba, care-și înăbușe dorințele. E atât de special acest tip. Merită să stai după fundul lui, să-ți pui viața în așteptare, să nu primești ceea ce dorești—asta în timp ce el nu se grăbește deloc să-i dea situației de capăt. E în halul ăsta de special. Iar tu, bineînțeles, nu ești deloc.

Acum, se întâmplă ca eu să fiu foarte pricepută la a-mi pune timpul pe tavă și la a cerc foarte puțin și la a fi fericită cu încă și mai puțin decât primesc. Personal, nu am avut o relație cu un bărbat înșurat, dar sunt expertă în ceea ce privește tipii indisponibili sentimental. Trebuie să fiu cinstită—e cât se poate de nobil, romantic și dramatic să fii cuprinsă de dorință și amărăciune, și să știi că bărbatul pe care îl iubești, din diferite motive, nu poate fi acum al tău. Și ești dispusă să îl aștepti, pentru că sentimentele pe care le ai pentru el sunt atât de mărețe și de profunde. (Bineînțeles că acum bănuiesc că sentimentele pe care le-am avut pentru toți acești bărbați au fost atât de mărețe și de profunde tocmai *pentru* că ei nu puteau să fie ai mei, numai că n-aș putea să dovedesc asta în instanță). Dacă și tu însă, din comoditate, te complaci în această situație, și nimic din ceea ce ți-ar spune această carte sau prietenii sau terapeutul nu poate schimba situația, atunci sper că, într-un final, vei ajunge ca și mine să te plictisești să tot fie așa.

Uneori, tot ajutorul psihologic din lume nu poate face nimic. Uneori, plictiseala te scoate din impas. Te saturi să ai întotdeauna mai puțin decât pare să aibă restul lumii, mai puțin decât ceea ce-ți dorești tu. Începi să te gândești că poate chiar meriți

ceva mai bun, nu pentru că ai învățat să te iubești pe tine însăși sau pentru că ai slăbit atât de mult sau pentru că ai vizionat acel episod grozav din *Totul despre Sex*, ci doar pentru că te-ai plictisit. Te-ai plictisit să ai parte iar și iar și iar și iar de aceleași situații nefericite. Cred că asta e ceea ce mi s-a întâmplat mie. Sper ca ție să ți se întâmple mult mai repede.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Liz

Prietena mea a întâlnit un tip care se despărțise de prietena lui cu două săptămâni în urmă, după ce locuise împreună cu aceasta timp de trei ani. Ea a crezut că vor avea o relație pasageră, care să-l ajute să se refacă după marea despărțire. Și el a crezut la fel. Cu toate acestea, chiar dacă ar fi putut folosi scuza că nu este încă pregătit, pentru că „tocmai ieșise din altă relație”, n-a făcut-o. Pentru că o vroia cu adevărat, n-a lăsat-o niciodată să aibă impresia că era indisponibil pentru ea. Acum au o relație serioasă.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Janine, 43 de ani

Recent am întâlnit pe Internet un tip a cărui soție decedase în urmă cu trei luni. Am ieșit în oraș de câteva ori și mi-a fost clar că nu era încă pregătit să aibă o relație. Suferea profund și mare parte din timp mi-a vorbit despre cât de minunată fusese soția lui. Am fost tentată să am grijă de el, să-l consolez și să-l îngrijesc în perioada asta atât de dificilă pentru el. Îmi plăcea și chiar aveam fantezii despre felul în care ar putea să fie atunci când se va simți „mai bine.” După care, mi-am dat seama că nu doream să fiu cu cineva pe care să fie nevoie să-l „însănătoșesc” pentru a avea o

relație. I-am spus că nu mă simțeam în largul meu să mă întâlnesc cu el la atât de scurtă vreme după moartea soției sale, dar că ușa rămânea în continuare deschisă și că mi-ar plăcea să-l revăd odată ce a trecut suficient timp. După care am reintrat pe Internet și mi-am continuat cautarea.

Un prieten de-al meu a fost la o prietenă înaltă și la o tipă care a menționat că se vedea și cu un bărbat înșurat. I-a spus imediat că nu va mai fi o altă întâlnire, pentru că dacă ea nu avea suficient respect pentru propria persoană încât să intre într-o relație serioasă, de ce-ar avea el?

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ E însurat.
- ✓ Dacă nu e al tău în întregime, atunci e încă al ei.
- ✓ Există pe lume bărbați singuri foarte de treabă și iubitori
Găsește-ți unul și ieși în oraș cu el.
- ✓ Dacă un tip o bârfește pe fosta lui nevastă sau plânge după
fosta prietenă, încearcă să găsești pe altcineva cu care să te
duci la film
- ✓ E însurat.
- ✓ Nu fi tu acea fată.
- ✓ Nu ești atât de ușor de uitat. Lasă-l pe el să te găsească, când
e pregătit.

Super-Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Fă o listă cu toate lucrurile pe care le vrei sau le-ai vrut din totdeauna la un bărbat. Ai cinci rânduri la dispoziție. Așteptăm...

1.

2.

3.

4.

5.

Acum uită-te la lista pe care ai făcut-o. Ai inclus cumva „căsătorit” sau „indisponibil sentimental”?

Mda, exact cum bănuiam noi. Ești mult prea rafinată și deșteaptă pentru asta.

**nu te vrea
dacă se poartă ca un porc
insensibil, ca un super
ciudat sau dacă te umilește**

*Dacă iubești pe cineva cu adevărat, vrei să faci
persoana iubită fericită*

„Are în el atâta bunătate! Serios. Mi-aș dori doar să nu-mi mai spună tot timpul să tac din gură.” Mda, asta e o problema. Nu încerca să o ignori. Știu că „mai are și alte minunate calități.” Țsta a fost și motivul pentru care te-ai îndrăgostit de el. Știu că nu te-ai putea îndrăgosti de un nenorocit. Dar uite care-î șmecheria. Uită-l cu tot cu calitățile lui. Uită-i până și defectele. Uită de toate scuzele și promisiunile lui. Pune-ți numai o singură întrebare. Te face fericită? Oamenii sunt complicați. Sunt o amestecătură de calități adorabile și disfuncționalități. Tocmai de aceea sunt și al naibii de contradictorii. Tocmai de aceea a încerca să-i înțelegi e

pierdere de vreme. Te face fericită? Și nu mă refer doar uneori, ocazional, nu foarte des, „dar binele încă învinge răul.” Prin ceea ce face în fiecare zi, îți arată cât se poate de clar că fericirea ta e importantă pentru el? Dacă răspunsul este nu, rupe orice legătură cu el și caută-ți un bărbat de o mai înaltă „prețuire.”

Justificarea „Dar chiar încearcă să fie mai bun”

Dragă Greg,

Iubitul meu e egoist. Îmi spune că mă iubește și mă include în viața lui; suntem apropiați de familiile noastre și, în multe privințe, e un om foarte bun. Locuim însă împreună de patru ani de zile și nu mă ajută nicio dată cu treburile casei, nu face nici un efort să ieșim undeva drăguț în oraș, nu acordă prea mare importanță zilei mele de naștere, nu-mi aduce niciodată flori, nu scoate câțelul la plimbare, îmi face foarte rar complimente, nu-mi mulțumește când pregătesc o cină gustoasă pentru el și prietenii lui, nu e prea afectuos și nu vrea să mergem într-o vacanță frumoasă. Vorbim despre toate astea mereu și-mi jură că încearcă să se schimbe, numai că schimbările lui sunt aproape imperceptibile.

Întrebarea este, poate să mă iubească atât de mult pe cât îmi spune, și în același timp să fie așa delăsător?

Paula

Dragă Nelăsătoareo,

Cred că îți bați joc de mine. Ia-ți scrisoarea, ține-o sus și citește-o cu voce tare pentru tine și o prietenă de-a ta. Dacă nu te prinzi singură care-i răspunsul, cheamă poliția—culva, nu spun cui, i s-a furat creierul.

P.S.: Răspunsul la întrebarea ta este, evident, nu. Oamenii care sunt îndrăgostiți unul de celălalt încearcă în general să se comporte drăguț. Unii chiar găsesc o satisfacție specială în a-și trata frumos partenerul sau partenera și în a le face viața mai bună. E posibil să creadă că te iubește și poate chiar așa și e. *Numai că o face foarte prost.* Și rezultatul e identic, ca și atunci când, pur și simplu, nu l-ai interesa.

Încearcă să nu petreci patru ani de zile într-o relație, ca să îți dai seama într-o bună zi că tipul cu care ești e un mare ricalos egoist. Mai mult ca sigur că Nelu Purcelu a încercat să-ți arate cine e de fapt chiar din prima zi.

Justificarea „E numai felul în care a fost crescut”

Dragă Greg,

Iubitul pe care îl am de un an de zile e perfect în fiecare privință. Numai că s-a întâmplat să crească într-o familie dezmembrată, cu un singur frate și o mamă cam sărită de pe fix. Eu fac parte dintr-o familie foarte mare, unită și iubitoare. Nu vrea sub nici o formă să petreacă timp cu familia mea și, atunci când se ivește ocazia, preferă să stea întotdeauna acasă decât să

meargă să îi viziteze. Iar când îl iau cu mine la mese de familie, e bosumflat și neprietenos. Când discutăm despre asta, îmi spune că nu le prea are cu reuniunile de familie. E greu să-mi imaginez că va trebui să împart viitorul cu o astfel de persoană, dar în același timp, nu e oare mai important felul în care ne înțelegem împreună noi doi? Mă gândesc că, până la urmă, o să se obișnuiască cu familia mea și o să-și revină, ce părere ai? Sunt niște oameni foarte drăguți.

Enid

Dragă Duminică în Familie,

DE LA BIROUL LUI GREG

Prietenul tău, deci, e perfect din toate punctele de vedere, numai că nu prea le are cu reuniunile de familie. Uau! Asta e o excepție cam mare. Normal, are o scuză destul de bună să fie egoist. (Pentru că, de fapt, despre asta este vorba.) O grămadă de oameni nu au în fruntea listei lor de preferințe „timpul petrecut cu familia partenerului/partenerei.” Dar oare nu speri ca, într-o bună zi, să-l incluzi și pe el în această familie? De fapt, pe timpuri (nu știu exact când a fost asta, dar știi tu la ce mă refer), familia ta ar fi trebuit să fie de acord cu el chiar înainte să te întâlnească. Așa că nu renunța la familie pentru tipul ăsta. Dacă ar fi fost cu adevărat interesat de persoana ta și dacă ar fi plănuit pe bune să-ți fie mereu în preajmă, atunci ar fi încercat să cânte un pic în struna familiei tale ori de câte ori i-ar fi întâlnit—și, probabil, le-ar fi făcut și un mic tort.

Nu-i nevoie să se dea în vânt după colecția ta de CD-uri. Nici să i placă pantofii tăi. Dar orice tip matur și de calitate ar face bine să facă o încercare de a-ți îndrăgi prietenii și familia—mai ales atunci când sunt minunați.

Justificarea „N-o să fie întotdeauna așa”

Dragă Greg,

Am o relație cu un tip de la medicină. Muncește mult, e foarte obosit, își iese repede din fire. Țipă la mine dacă îl trezesc din greșeală și, recent, s-a răstit la mine pentru că i s-a părut că îl deranjam în timp ce studia pentru un examen important. Chestia e că știu că situația asta e temporară, pentru că studiază medicina. Nu era așa la început, când tocmai începuserăm să ne vedem și el nu era încă la facultate. Era foarte drăguț și atent. Câteodată se simte prost și își cere scuze și îmi spune sub ce presiune se află. Știu că el, cel adevărat, o să revină, Greg.

Denise

P.S.: În plus, întotdeauna mi-am dorit să mă mărit cu un doctor!

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Cine Țipă Țăla Este,

Puțin îmi pasă dacă studiază oa să devină viitorul Mesia. Nu există nici o justificare să țiți la altoineva, niciodată, decât dacă strigi: „ATENȚIE ! VINE AUTOBUZUL!” Și nici temporar nu e.

Cel care țipă au probleme de temperament și necesită ajutor. Cel care țipă au impresia că au dreptul să ție. Hei, frumoasă, vrei să fii voi cuplul acela? Știi tu—cuplul acela în care bărbatul țipă mereu la nevasta lui? Și, mai bine, vrei ca el să fie tatăl acela? Nici nu-mi închipuiam că asta vrei. Nu aștepta ca Mr. Hyde să se transforme înapoi în Mr. Jekyll. Du-te și găsește un bărbat care știe ce înseamnă să ai grijă de altcineva.

Justificarea „Contează numai ce e între noi”

Dragă Greg,

Îmi iubesc prietenul. Locuim împreună și se poartă foarte bine cu mine. Mă ia în vacanțe foarte costisitoare și îmi cumpără cadouri tare drăguțe și inspirate. Mă simt foarte în siguranță cu el. Prietenii mei nu-l prea suportă, pentru că mă cam ia peste picior când ieșim împreună. Face mișto de mine, pentru că nu am studiat la o școală din Ivy League, și îi place să scoată în evidență când se întâmplă să fac vreo greșală de exprimare sau când spun ceva incorect. Adoră să se contrazică cu mine în fața altor persoane și face mare caz de faptul că nu știu cât ar trebui despre ceea ce se petrece în lume. Nu-mi pasă, presupun că asta vine din nesiguranță. Nu se poartă așa când suntem singuri. Pe cuvântul meu. Așa că, de ce mi-ar păsa? Nu contează oare numai felul în care se comportă când suntem singuri?

Nina

Dragă Rezistență Incorporată,

El pare perfect, dacă îți plac oamenii de proastă calitate. De ce oare ai vrea să fii cu cineva care te face să te simți inferioară, doar ca să se simtă el superior? Mai ales în fața prietenilor tăi! Ce școală din Ivy League are cursuri de eficiență a umilirii în public? Pentru că asta e diploma pe care acest tip a obținut-o după terminarea facultății, dacă are impresia că faptul că te insultă în fața prietenilor tăi îl face să fie altceva decât un idiot. Și de ce să îți pese că te tratează mai bine când sunteți singuri? Pentru că mie mi se pare că abia așteaptă să te scoată în public, doar ca să te umilească. Fă-l vânt increzutului! Și ia-ți licența într-un Bărbat Cu Care Să Poți Ieși Împreună Cu Prietenii.

Justificarea „Încearcă doar să mă ajute”

Dragă Greg,

Iubitul meu înțelege cu adevărat prin ce trec. Întotdeauna am avut probleme cu greutatea și m-am luptat cu ea de când mă știu. El e înnebunit după mersul la sală și e foarte atent la ce mănâncă. Îmi spune ce pot să mănânc și ce nu. Dacă vreau să trișez, îmi spune că o să mi se pună direct pe fundul meu cel gras. Mă anunță când mă îngraș, dar și atunci când arăt bine și fac progrese. Mi se pare grozav că dă dovadă de atâta înțelegere față de problemele mele. Prietenii îmi spun că e rău cu mine. Eu nu sunt de acord. Tu ce părere ai, Greg?

Nadia

Dragă Numără Caloriile,

Tipul ăsta nu pare să fie antrenorul tău personal, ci mai degrabă *bull terrier*-ul tău. Iar ca să îți aduc aminte, titulatura sa este de fapt doar aceea de iubit personal. Numai că el e un *bull terrier* personal isteț. Știe că nu te simți prea bine în pielea ta și se repede să profite de situația asta. *Bull terrier*-ii sar pe cei mai slabi decât ei. Chiar și cei care ridică greutatea în fiecare zi. E timpul să-ți folosești bicepsii și tendoanele—ca să fugi de el și să nu te mai întorci niciodată.

Am să le comentez pe ultimele trei împreună. Există foarte multe tipuri de comportament care pot fi considerate abuzive, fără să implice lovituri în cap sau peste ceafă. Implică însă faptul că țipă la tine, te umilește în public sau te face să te simți grasă și neatrăgătoare. E foarte greu să simți că meriți să fii iubită, când există cineva care se străduiește din răspuț să te facă să simți că nu ești buna de nimic. S-ar putea să nu ți se pară potrivit să ți se spună că trebuie să renunți la aceste relații. Dar, faptul că știi că ești mai bună decât ele, e un început. Ești mai bună decât aceste relații.

Justificarea „Dar acum joc în Liga Profesionistă”

Dragă Greg,

Am fost la trei întâlniri cu un tip care e o partidă grozavă. E jurnalist și are o viață nemaipomenită—călătorește, are parte de aventuri și povestește lucruri extraordinare despre toate astea. Mai e și foarte haios.

Îmi face complimente și cred că mă place, pentru că tot vrea să ne întâlnim. Îmi spune întotdeauna că se simte foarte bine cu mine. Însă, de fapt, în cele trei întâlniri pe care le-am avut până acum, nu mi-a pus nici măcar o singură întrebare despre mine. Cu siguranță că îl interesez, altfel de ce ar vrea să se tot întâlnească cu mine și de ce mi-ar spune cât de bine arăt? Poate că așa stau lucrurile cu oamenii interesanți. E o super partidă, Greg!

Ronda

Dragă Audiență Hipnotizată

DE LA BIROUL LUI GREG

Ești atât de norocoasă să fii cu un tip așa de interesant. Ai șansa să-l vezi cum se masturbează verbal în fața ta. Tare de tot chestia. În mod clar, e la fel de impresionat de propria persoană ca și tine. Detest că trebuie să-ți spun asta, dar nu-l interesezi; îl interesează doar cum arăți când îl asculți. Când mi-am întâlnit nevasta, tot ce-am vrut să fac a fost să-i pun întrebări. Cum altfel aș fi putut să știu cât mai multe despre ea? Normal că mi-a plăcut să-i povestesc și despre mine—am vrut să o impresionez cu povestirile mele de succes—dar a fost un schimb echitabil, deoarece eu eram convins că ea era partida. Când doi oameni devin apropiați, sunt disperati să obțină cât mai multe informații unul despre celălalt, o fărâcă din viața pe care nu o petrec împreună, o privire în trecut, o bucațică din gândurile lor, totul în speranța de a-și intra pe sub piele. Tipul ăsta mi se pare un megaloman. Cel puțin, ar trebui să te întrebe ce fel de lenjerie intimă porți.

Nu uita că tu ești partida. Iar ei sunt cei care trebuie să pună mâna pe tine. Nu ei sunt peștișori cei gustoși care urmează să fie savurați la grătar în sos de lămâie. Tu ești. Adică, știi ce vreau să spun.

Justificarea „E doar în căutarea propriului Eu”

Dragă Greg,

Iubitul meu e fără serviciu de doi ani de zile. E un tip foarte drăguț și minunat, numai că nu știu ce are de gând să facă cu viața lui. Mai lucrează uneori ca DJ, dar în general eu îl întrețin. (Lucrez și mă ajută puțin și familia.) Știu că își dorește foarte mult să fie cu mine—numai că ar trebui să-și dea seama ce vrea de la viață, nu? Sau poate e doar deprimat?

Julie

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Punguță Cu Doi Bani,

Deci, nu înțeleg. Îi lași bani pe bufet dimineața? Sau îl plătești pentru oă face diverse lucruri prin casă? Ascultă aici, Punguță Cu Doi Bani. O fi el interesat de tine și de persoana ta, numai că nu pare să fie foarte interesat de el și de persoana lui, altminteri nu te-ar fi lăsat să-l întreții vreme de doi ani. Ca atare, trăind pe spinarea ta, seamănă perfect cu un personaj care nu e prea interesat de tine. Un bărbat care e interesat și de tine și de el, va încerca să se adune cât de repede posibil.

Ceea ce înseamnă, în primul rând, primirea unui salariu. Și fii atentă: Adeseori, acești tipi, de îndată ce-și fac ordine în viață, se simt atât de bine în propria piele, încât au senzația că trebuie să-și găsească o nouă relație. (La urma urmei, nici o fată de calitate nu i-ar fi suportat toate capriciile atâta amar de vreme.) Așa că, eu zic să-l lași să-și găsească propria cale—însă nu pe banii tăi. După care, vom vedea dacă Domnul DJ se va întoarce la tine în pas de dans.

Oamenii trec prin momente grele tot timpul. Însă conform zicalei, atunci când viața devine grea, greul nu-l rezolvi cerând cinci sute de dolari cu împrumut pentru a achita nota de plata de la cârciuma din colț. Singura chestie de care trebuie să te îngrijești este să-ți găsești pe cineva care nu se va simți niciodată atât de comod, încât să trăiască pe spinarea ta și a banilor familiei tale.

Justificarea „Poate e doar un mic capriciu de-al lui”

Dragă Greg,

Am întâlnit un tip care e foarte sensibil și drăguț. Singura problemă e că nu-i place să fie afectuos fizic. Îmi spune că nu-i place să fie atins. Sexul e foarte fierbinte, numai că nu prea mă mângâie. În rest, e o persoană minunată, așa că mi se pare un neajuns atât de mic. Crezi că faptul că nu-și dorește momente de tandrețe și nu îi place să fie atins e un semn că nu prea îl interesează persoana mea? Înseamnă oare că are probleme cu

intimitatea? Nu vreau să-l las din pricina asta, deși îmi place afecțiunea fizică.

Frida

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Flămândă După Afecțiune,

Trebuie să-ți spun că devin un pic cam suspicios când vine vorba de cineva pe care nu-l interesează una dintre cele mai mari plăceri din lume. Ce altceva nu-i mai place oare și tu nu știi? Cățelușii? Bebelușii? Faptul de-a avea un suflet? Iar dacă ție îți place să fii afectuoasă, și pe bună dreptate, atunci de ce să te izolezi în zona „nu pune mâna” cu Domnul Disconfort? Da, e adevărat că unii bărbați au greutate în a fi afectuoși fizic, dar de aici și până a nu le plăcea? E greu de priceput. Posibil să vrea să fie cu tine, deși mie mi se pare că sunteți complet incompatibili. Eu zic să mergi mai departe; găsește-ți pe cineva oăruia să-i placă aceleași lucruri ca și ție. Îți urez o viață lungă și frumoasă, cu nenumărate ciupituri jucăușe de fund.

O să întâlnești persoane cărora nu le place să fie atinse sau sărutate sau cărora nu le place sexul. Poți petrece o groază de timp încercând să îi lecuești sau întrebându-te dacă să pui la inimă aceste probleme. Sau poți să îți dai seama că lor, pur și simplu, nu le place să facă lucrurile pe care tu le consideri absolut esențiale pentru a te bucura de viață, așa că mai bine găsește-ți pe cineva cu care să ai toate astea în comun.

Justificarea rară și exotică „Îi este teamă să doarmă în același pat cu mine”

Dragă Greg,

De un an de zile am o relație cu un tip care nu poate să doarmă în același pat cu mine. După ce facem sex, care e întotdeauna plăcut și satisfăcător, simte nevoia să se culce pe canapea. Îmi spune că pur și simplu „nu suportă.” În rest, totul e în regulă cu relația noastră. Mă gândesc că are doar niște probleme cu intimitatea și că trebuie să am răbdare. E oare un semn că nu mă prea vrea sau pot să trec peste asta?

Gloria

DE LA BIROUL LUI GREG

Dragă Iubitoare De Ciudați,

Uite ce mi-ar plăcea mie să fac: Pun banii jos că, de fapt, nimic nu e în regulă în relația ta cu ciudatul. Zici că n-a dormit în același pat cu tine de un an de zile? Păi, ăsta-l un ciudat care trebuie să fie aruncat urgent de pe canapeaua ta de iubitoare de ciudați, asta după ce primește un picior în fund de la oizma ta iubitoare de ciudați. Faptul că îți și pasă ce gândește acest ciudat despre tine e, de fapt, dovada că lumea a luat-o razna. Trage cortina în spectacolul de circe cu ciudați. Te rog mult.

Dacă ai viața socială, o să dai peste o mulțime de ciudați și nemernici. E la fel de sigur ca moartea și taxele. Singura chestie asupra căreia vei avea totuși control este câtă vreme le dai voie

acestor domni să ocupe un loc în viața ta. În caz că nu ești sigură, ar trebui să fie cam zece minute din momentul în care își dau prima oară arama pe față și manifestă un comportament complet inacceptabil (sau își arată coada de șopărlă). Zece minute sunt arhisuficiente ca să te îmbraci și să îi ștergi numărul din memoria telefonului.

E AȘA DE SIMPLU

E ca diferența dintre un excentric și un nebun. Un „excentric” va purta uneori o haină de catifea. „Nebunul” va dori să facă sex cu tine numai cu haina respectivă pe el. E o diferență între tachinare și abuz. Tachinarea e ceva în genul: „A sunat Björk. Vrea rochia înapoi.” Abuzul este: „Maaaamă, ce *grasă* te-ai făcut!” Iar cea mai mare diferență o faceți voi. Voi, toate, sunteți mai bune decât tratamentul pe care îl primiți de la acești indivizi.

IATĂ DE CE TREABA ASTA E ATÂT DE COMPLICATĂ, scrie Liz

M-am tot chinuit să fac aluzie la cele ce urmează în rubrica „Iată de ce treaba asta e atât de complicată”, dar acum o să spun lucrurilor pe nume: Nu sunt atât de mulți bărbați de calitate în preajmă. Statisticile o dovedesc, s-au scris cărți și articole care verifică teoria, iar femeile ar fi fericite să depună mărturie sub jurământ despre asta cândva. Și încă ceva: sunt mai multe femei de calitate pe lume decât bărbați. Pun pariu că ai mai auzit sau spus asta. Ah, era să uit, mai e încă o chestie: O grămadă de bărbați își doresc femei tinere, ceea ce înseamnă că, pe măsură

ce înaintezi în vârstă, sunt încă și mai puțini bărbați care vor vrea să fie cu tine. Așadar, hai să-l chemăm pe Greg la noi acasă și să-i spunem să aducă un calculator mititel de buzunar, și să ne spună el cum anume, în virtutea calculelor matematice, o să sfărșim toate în brațele unui bărbat pe care să-l iubim și care să ne iubească, într-o atracție pasională reciprocă, și care să ne trateze ca pe niște regine.

Exact. E puțin probabil. Așa că, da, pare logic, rezonabil și extrem de practic pentru toate femeile extraordinare, inteligente, sănătoase, haioase și bune de pretutindeni să înceapă să se gândească la a-și mai reduce așteptările. Nu știu alții cum sunt, dar eu nu suport să fiu singură. Urăsc să merg de una singură la petreceri. Urăsc să dorm singură. Urăsc să mă trezesc singură. Urăsc să știu că fiecare treabă plicticoasă pe care o să o fac vreodată, o s-o fac singură. Urăsc să nu fac sex. Urăsc să gătesc și să fac cumpărături pentru o singură persoană. Urăsc să merg la nunți. Urăsc să mă întrebe lumea de ce sunt încă singură. Urăsc să nu mă întrebe lumea de ce sunt încă singură. Urăsc să mă gândesc la posibilitatea de a deveni o mamă singură, pentru că sunt singură. M-am făcut înțeleasă?

Normal că nu cred că ar trebui să avem o relație cu cineva care are un comportament abuziv. Dar abuzul poate avea înfățișări subtile. Domnul Nepotrivit are multe fațete. Iar indivizii ăștia despre care discutăm nu sunt doar niște nenorociți. Uneori, pot fi chiar drăguți. În ceea ce mă privește, sunt multe zile în care cred că e mai bine să fiu cu cineva pe care prietenii tăi nu-l suferă, dar care te poate ajuta să cari cumpărăturile, decât să fiu singură. Am zis-o. Situația asta e foarte dificilă pentru mine. E atât de dificilă, încât cred că Greg trebuie să preia comanda. E prea dificilă. Sunt

profund pragmatică, așa încât, având în vedere rezultatele pur statistice, n-am nici cea mai vagă idee ce să spun. Știu că trebuie să ne iubim pe noi însene, că trebuie să credem că merităm fericire și că trebuie să rămânem optimiste. Mai știu că e trist să fii singură. Greg, chiar vrei să spui că trebuie să rămânem singure și pretențioase și să nu ne așezăm (respectiv, să nu ne așezăm la casa noastră) până când nu întâlnim persoana potrivită? Mă simt foarte, foarte singură. N-ai decât să te descurci tu cu asta. Eu n-am idee cum s-o fac.

GREG RĂSPUNDE:

Se pare că am atins miezul întregii probleme, nu-i așa? Nu-i foarte amuzant când ajungem la epicentrul dureros și singuratic. Îmi dau seama că problema e mult mai profundă, dincolo de simplul fapt că pur și simplu nu te vrea. Am petrecut multe nopți împreună cu prietene înlăcrimate (inclusiv cu soră-mea), încercând să le fac să creadă că sunt mai bune decât acei bărbați care le distrug viețile. O să încerc, așadar, să răspund acestei probleme cum mă pricep mai bine.

Multă lume nu suportă singurătatea sau să fie singuri. Înțeleg, înțeleg, înțeleg. Dar cu toate acestea, trebuie să spun că, într-adevăr, convingerea mea adevărată este că a fi cu cineva care te face să te simți mai puțin decât ești sau care nu respectă ceea ce ești, e încă și mai rău.

Statisticile sunt sumbre. Dar nu te folosi de statistici ca să fii deprimată sau speriată. N-ai ce să faci cu aceste statistici decât să te îngrozești și tu, și prietenele tale. Așa că vin și zic: „La naiba

cu statisticile!” E viața ta—cum îndrăznești să nu ai încredere în ea! Singura poveste care m-a ajutat vreodată pe mine, Greg Behrendt, să-mi trăiesc viața cu succes a fost povestea încrederii; cred că viața va fi OK până la urmă. Mai mult decât atât, cred că nu ai altă șansă decât să crezi asta. Scriu această carte, iar femeile o vor citi, deoarece cu toți am obosit să acționăm din perspectiva fricii. Vreau să cred că ești mai bună decât toate porcăriile pe care le-ai înghițit atâția ani de la toți acești bărbați. Ei bine, ești. Ești o ființă extraordinară și sexy, care merită să fie iubită, iar singura cale prin care poți da curs acestei idei este să ai respect pentru propria ta persoană. Asta înseamnă cel puțin că ar trebui să-ți descotorosești universul de indivizi nedemni de tine și să îți stabilești un standard de excelență în viața de zi cu zi.

Hai să începem cu această statistică: Ești minunată. Fii curajoasă, dulceața mea! Știu că te poți simți singură. Știu că poți tânji atât de tare după companie, sex și dragoste, încât să ajungi să simți durere fizică. Dar cred cu toată convingerea că singura modalitate de a afla că există ceva bun pe lume, este ca mai întâi să crezi că există ceva bun pe lume. Deocamdată, o să cred eu în locul tău până te simți tu pregătită.

UITE CUM AR TREBUI SĂ FIE, scrie Greg

Prietenei mele Amy îi este frică cumplit de clovni, așa încât soțul ei, Russell, face tot posibilul ca ea nici să nu vadă, nici să nu fie aproape de unul. Sarcina asta nu pare să fie dificilă sau să solicite un prea mare sacrificiu personal, până nu încerci pe bune să eviți toți clovni din lume. Of, nu e atât de ușor pe cât pare. O să fii uimită de câți clovni există pe fața pământului. Cu toate

acestea, Russell o face pentru că, după zece ani de căsnicie, încă mai vrea să-și protejeze soția de lucrurile care o sperie.

GREG, M-AM PRINS! Scrie Georgia, 33 de ani

Am avut o relație cu un tip care nu era deloc drăguț cu prietenii mei. Abia dacă zâmbea sau îi privea în ochi atunci când se întâlnea cu ei. Iar dacă purta o conversație cu aceștia, nu-i întreba nimic despre ei. Iar uneori, când discutau prietenii mei cu el, îi lăsa baltă în mijlocul frazei. Nu-mi spunea că nu-i sunt pe plac, ci pur și simplu se comporta în acest fel. OK, recunosc. Nu m-am despărțit de el din pricina asta. S-a despărțit el de mine. Privind înapoi, sunt fericită că nu sunt cu o astfel de persoană. Vreau să fiu cu cineva care e șarmant și care îmi iubește prietenii. Vreau să ies în oraș cu cineva despre care a doua zi prietenii să-mi spună la telefon: „Dumnezeule, e minunat!”

Un prieten de-al meu refuză să se despartă de logodnica lui pentru că îi este teamă. (Da, suntem o specie rășinată.) De fiecare dată când îl rog să termine odată cu bălcu-lui, dămese aceeași replică: „Greg, aslopt marea ceartă. Aștept pur și simp!... marea ceartă.” Între timp, o tot ia peste picior, îi face faze, o înțepă, sperând să declanșeze „marea ceartă” și să termine poveștea. Nu e drăguț ce se întâmplă, dar sper să te sperie măcar puțin.

100% din bărbații incluși în sondaj au declarat că nu au încercat niciodată să tortureze o fată de care erau cu adevărat interesați. Ei bine, e și asta un record.

Ce ar fi trebuit să înveți în acest capitol

- ✓ Viața e suficient de dificilă și fără să alegi pe cineva dificil cu care să o împarți.
- ✓ Meriți să fii cu cineva care e tot timpul drăguț cu tine. (Și tu trebuie să fii drăguță cu el.)
- ✓ Nu există niciodată un motiv de a țipa la cineva, cu excepția situației când se află într-un pericol iminent.
- ✓ Ciudații trebuie să rămână la circ, și nu în apartamentul tău.
- ✓ Ai deja o gaură acolo unde trebuie. Nu ai nevoie și de o gaură în suflet.
- ✓ Fă loc în viața ta pentru lucrurile minunate pe care le meriți.
- ✓ Ai încredere. Ce altă șansă există?

Super-Folositorul nostru Caiet de Exerciții

Dacă ai o relație despre care bănuiești că nu e bună pentru tine, dar nu ești sigură, fă acest exercițiu simplu:

la un reportofon Înregistrează pe casetă povestea relației tale. După care ascult-o. Imaginează-ți că cea mai bună prietenă a ta din lume spune această poveste în locul tău. Nu vrei să-i fie mai bine?

Dacă îți este imposibil să crezi că meriți mai mult, încearcă măcar să ascuți ce-ți spune unul dintre prietenii tăi care crede că meriți mai mult ... suficient de mult, încât să poți ieși din această relație.

nu da crezare acestor povești

Sigur. Sunt tot felul de povești. Tipi după care mai întâi se țin scai fata, pentru ca în cele din urmă să devină iubirea vieții lor, tipul care o tratează ca naiba vreme de câțiva ani pe fata cu care se culcă ocazional, dar ea are răbdare cu el și acum individul e un tată și un soț devotat; tipul care nu-i dă un telefon fetei cu care s-a culcat timp de o lună, după care o sună și apoi trăiesc fericiți până la adânci bătrâneți; tipa care se culcă cu bărbatul înșurat, cu care până la urmă se căsătorește și slârșește prin a avea un mariaj îndelungat și fericit.

Nu vrem să dai ascultare acestor povești. Aceste povești nu-ți sunt de nici un folos. Aceste povești fac excepție de la regulă. Am vrea ca tu să te consideri regula. Faptul că te-ai considerat excepția, te-a și băgat în toată încurcătura asta. Spune-le prietenilor tăi să nu-ți mai toarne asemenea povești. Ori de câte ori auzi o asemenea poveste, o poveste în care o femeie a fost tratată rău, dar care până la urmă s-a terminat cu bine, pune-ți mâinile la urechi și fă „la-la-la-la-la!”

Ești excepțională, dar nu ești și excepția!!

și acum, ce-ți rămâne de făcut?

OK. Tocmai am făcut harcea-parcea viața ta personală. Recunoaștem. Dacă toate femeile din această carte au dat ascultare acestor răspunsuri, atunci înseamnă că în momentul ăsta avem o recoltă nouă de femei singure. Și, de aceea, considerăm că e de datoria noastră să discutăm ce trebuie făcut *după* despărțire.

Nu suntem nici psihiatri și nici foarte lacrimogeni (în special, Liz), așa că n-o să discutăm despre lumânări sau băi cu spumă sau cum să vă trimiteți flori singure. Însă credem că putem să-ți cerem ca măcar să încerci să vezi, chiar și un pic de tot, cât e de bine să scapi dintr-o relație în care erai cu cineva care, de fapt, nu te vroia. Poți măcar să încerci un sentiment de eliberare? Dacă stai bine să te gândești, găsitul tuturor acelor scuze și încercarea de a „înțelege pe cineva” cere foarte multă energie. Adu-ți aminte când a fost ultima oară când te-ai gândit la ceva cu mult mai benefic decât obsesia pe care ai făcut-o pentru el. Da, despărțirile sunt dureroase, chiar și când e vorba de cineva cu care te-ai întâlnit

doar de câteva ori. E posibil să fi fost foarte încântată de el și să-ți fi făcut nenumărate planuri de viitor. Dar cât de puternică te simți pentru că ai avut mintea suficient de limpede să-ți spui: „Eu îl vroiam, dar el nu m-a vrut.” Poți să-ți imaginezi viitorul acestei fete? Numic nu-1 va putea sta în cale!

Acum, există un milion de lucruri pe care poți să le faci după o despărțire, ce vei face însă în această perioadă—yoga, cursuri de încredere în sine, poate chiar și crima de om—e numai treaba ta. De fapt și de drept, va trebui să simți durerea, va trebui să treci prin ea și va trebui să treci peste ea. Tot ce putem noi să facem prin această carte este să te ajutăm să procedezi diferit pe viitor. Primul lucru pe care ți-l recomandăm este să-ți stabilești niște standarde.

Redefinește-ți standardele

Normal, o să-mi spui „Dar eu am anumite standarde.” Ei bine, tocmai standardele tale te-au împins către această carte, așa încât hai să le evaluăm. Hai să stabilim un nivel de demnitate pentru tine și existența ta. Hai să te punem pe tine să comanzi cum se va întâmpla data viitoare. (Iar tu vii și întrebi: „Dar dacă n-o să fie o dată viitoare?” Iar noi îți răspundem: „Depozitează încercătura aia de gânduri negre pe vasul care stă să se scufunde. Pentru că vasul ăla e pe cale să se izbească de Insula Amărăciunii și noi nu vrem să te știm pe el.”)

Standard se cheamă nivelul pe care ți-l stabilești singură cu privire la ceea ce vrei sau nu vrei să tolerezi. Tu ești cea care decide cum se vor desfășura lucrurile. Poți acum să construiești persoana care vrei să fii în viitor, precum și standardele pe care vrei să le adopți. Notează-ți undeva aceste noi standarde, ca nu

cumva să le uiți vreodată, indiferent cât de drăguț este el sau câtă vreme a trecut de când nu ai mai făcut sex. (OK, recunoaștem, unele din exercițiile noastre au fost un pic copilărești, dar asta e cât se poate de serios.) Asigură-te că știi ce reprezinți și în ce crezi.

Si, pentru că în mod clar suntem convinși că avem mai multă minte decât tine (că doar am convins o editură mare să ne publice cartea), o să-ți facem câteva sugestii standard.

SUGESTII STANDARD

Nu voi ieși la o întâlnire cu un bărbat dacă nu m-a invitat el mai întâi.

Nu voi ieși la întâlnire cu un bărbat care mă lasă să aștept să mă sune.

Nu voi avea o relație cu un bărbat care nu e sigur că vrea să albe o relație cu mine.

Nu voi avea o relație cu un bărbat care mă face să mă simt nedorită sexual.

Nu voi avea o relație cu un bărbat care abuzează de băutură sau droguri și mă face să mă simt inconfortabil.

Nu voi fi cu un bărbat căruia îi este frică să vorbească despre viitorul nostru.

Nu-mi voi pierde timpul prețios sub nici o formă cu un bărbat care deja m-a respins.

Nu voi avea o relație cu un bărbat însurat.

Nu voi fi cu un bărbat care nu e în mod sigur o persoană bună, blândă și lubitoare.

tu îl vrei, el nu te vrea

Acum e rândul tău. Numai tu știi care-ți sunt standardele pe care nu le-ai stabilit. Scrie-le pe ceva. Și nu le uita.

SUPER-FOLOSITOARELE MELE STANDARDE PE CARE NU LE VOI UITA CU NICI UN CHIP SAU ABANDONA VREODATĂ, INDIFERENT CE PĂRERE AM DESPRE EL.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

Glosar

Acum că ți-ai stabilit standardele, vrem să ne asigurăm că te vei ține de ele. Oamenii vorbesc despre cum să fii atentă la semnalele de alarmă, dar nu îți spun întotdeauna cum să le depistezi. Tocmai de aceea am pus cap la cap un glosar foarte util care cuprinde cele mai folosite pretexte atunci când bărbații vor, de fapt, să-ți spună „Nu te vreau.”

CUVINTE ȘI FRAZE APARENT INOCENTE CARE POT AVEA SEMNIFICAȚIE MACHIAVELICĂ

	Ce ar trebui să însemne:	Ce înseamnă în realitate:
		
Ocupat	De astăzi sunt Președinte al Statelor Unite.	Nu te vreau.
		
Nu sunt pregătit	Nu-mi găsesc pantalonii	Nu te vreau.
		
Nu le am cu familia	Nu vreau să am o relație cu maică-ta.	Nu te vreau.
		

Întrebări și răspunsuri cu Greg

Știu că, pentru unele femei, o parte dintre aceste idei sunt noi și, ca atare, greu de înghițit. Și tocmai din cauza asta cred că Greg ne datorează niscaiva explicații, ca să fim siguri că nu rămâne nimeni cu idei greșite. OK, recunosc—n-ar strica să-l pun pe Greg să explice anumite lucruri ... mie mai întâi. Câteva din ideile astea sunt chiar greu de digerat.

—Liz

1) Pe bune, Greg, chiar ești sigur că nu pot să invit eu un tip în oraș? Bărbații zic că îi intimidez. Ar trebui să mi se permită să-l ajut puțin.

Majontatea lucrurilor mărește pe care le dorim de la viață ne intimidează. De aceea e viața atât de interesantă. Chiar ai timp pentru un tip care este atât de intimidat de tine, încât nu e nici măcar în stare să te invite la o cafea?

- 2) Greg, chiar ești convins că sunt pe lume atât de mulți tipi mișto, încât să-mi permit să dau cu piciorul tuturor acestor indivizi nu tocmai perfecți?

Nu prea știu cum să răspund la această întrebare, altfel decât prin a spune că e mult mai bine să fii într-o relație bună decât într-o relație proastă, și n-ai cum să ai parte vreodată de o relație bună, dacă rămâi cu Dl. Mitocan Mitocănescu. Numai tu poți ști dacă relația pe care o ai este suficient de bună pentru tine. Un bun indiciu că s-ar putea să nu fie, e faptul că stai cu Dl. Mitocănescu numai pentru că ți-e frică să fii singură.

- 3) Și dacă prefer mai degrabă să fii cu cineva care să nu mă prea vrea decât să fii singură?

M-am prins. Poți să te simți ca naiba și să fii singură. Sau poți să te simți ca naiba și să ai pe cineva cu care măcar să-ți petreci vacanțele. M-am prins. Pare o afacere bună, cu excepția faptului că singurele opțiuni pe care ți le acorzi presupun să te simți ca naiba. Rămânând cu un tip care nu te vrea, te asiguri că nu vei găsi niciodată unul cu care să îți fie bine. Eu zic, și n-ar trebui să fie o surpriză pentru nimeni, mai bine asumă-ți acum riscul de a nu avea pe cineva alături de care să petreci Crăciunul, riscul de a fi singură o vreme, dar cel puțin vei ști că faci toate astea pentru a primi o mult mai mare răsplată în cele din urmă.

- 4) Greg, chiar crezi că există așa de mulți tipi care sunt în stare să fie atât de iubitori pe cât crezi tu că merit?

Da. Cred. Cred. Cred. Altminteri, nu aș mai fi scris această carte.

- 5) **Greg, în carte scrii că n-ar trebui să vorbesc cu fostul meu prieten, decât dacă mă imploră să ne împăcăm. Apoi, tot tu spui că ar trebui să fiu suspicioasă cu un tip care vrea să se împace cu mine, după ce tot el a rupt relația. Care-i treaba?**

Ei bine, în primul rând vreau să faci diferența între un fost iubit căruia doar îi este dor de tine și are nevoie să se liniștească, și un bărbat care își dă seama că a făcut o greșală și vrea în mod serios să se împace cu tine. Dar chiar și atunci, consider că trebuie să procedezi cu mare grijă și să-i chestionezi motivele la modul cel mai serios. Și în mod clar vreau să știi că stai departe de un individ care se desparte în mod regulat de tine.

- 6) **Crezi că o relație poate transforma un om rău într-un om bun?**

Nu prea-mi vine să-i spun asta cuiva care probabil tocmai a ieșit dintr-o situație nefericită și se așteaptă ca eu să o confirm. Cred că totul e posibil. Cu toate acestea, experiența proprie m-a învățat că majoritatea oamenilor nu se schimbă, iar cei pe care i-am văzut că s-au schimbat, au făcut-o numai atunci când au întâlnit parteneri noi.

- 7) **Și dacă se pare că sunt atrasă de tipi care nu mă vor cu adevărat?**

OK, deci ai chestia asta care te face cumva să-i miroși pe acei bărbați care vor sfârși prin a fi emoțional indisponibili pentru tine. Putem vorbi despre motivul pentru care ți se întâmplă asta și despre ce anume ți face pe acești bărbați să îți pară atrăgători. Dar ce putem rezolva imediat este durata

timpului pe care-l acorzi acestor indivizi, de îndată ce îți dai seama cum stau de fapt lucrurile. O grămadă de bărbați, buni sau răi, vor intra la un moment dat în viața ta. Controlul însă îți aparține în ceea ce-i privește pe cei pe care îi alegi și în care îți investești timpul. Începând chiar din acest moment.

- 8) **Hai, pe bune, Greg. Recunoaște. Uneori există motive reale și sincere pentru care un tip care mă place nu poate să intre într-o relație serioasă cu mine. Nu întotdeauna e din cauză că nu mă vrea.**

Poate că există astfel de bărbați. Poate că nu. Dar singurul lucru pe care ar trebui să-l ții minte este următorul: Dl. Nu Poate Să Intre Într-o Relație Serioasă este același cu Dl. Pur Și Simplu Nu Te Vrea. Ambii indivizi nu-și doresc să fie cu tine. Unul dintre ei s-ar putea să-ți spună că nu poate să fie cu tine, dar rezultatul e același. N-are de gând să fie cu tine. Nu lăsa propriile lui complicații personale să te bulverseze și să te facă să stai după fundul lui. Nu e capabil să fie cu adevărat interesat de tine. Și meriți mai mult

- 9) **Mi se pare că îți face o plăcere deosebită în a privi femeile în lenjeria lor intimă. Care-i treaba?**

Nu cred că e nimic mai sexy decât o femeie în lenjeria ei intimă. Dă-mă în judecată!

Încheierea lui Greg

Nu-ți irosi farmecul

Într-o seară, stăteam de vorbă cu o fată pe care am întâlnit-o în Austin, Texas, și care suferea de banalul sindrom „tu îl vrei, el nu te vrea.” Întâlnise un tip la serviciu, care din prima clipă se dăduse foarte tare la ea. Au făcut sex chiar de la prima întâlnire, după care el a dispărut. Cam asta ar fi, la modul figurat. De fapt, el n-a plecat nicăieri și au continuat să se vadă, numai că tipul nu mai era cel pe care îl întâlnise ea inițial. Fusesse înlocuit de un individ care nu putea să o privească în ochi, era morocănos și obosit tot timpul, nu prea mai avea chef să se culce cu ea decât beat, și niciodată nu făcea planuri oficiale să o vadă. Ah, și îi spusese că ea e cea mai minunată fată pe care a întâlnit-o vreodată, că nu simțise niciodată în acel fel, și (ai ghicit) că era speriat. Am vrut să fac cunoștință cu el ca să-l pun într-o cușcă de sticlă și să-l plimb în jurul lumii, cu un semn atârnat de gât, care să zică. ASTA E TIPUL DESPRE CARE V-AM TOT AVERTIZAT. ȚINEȚI-VĂ DEPARTE DE CUȘCĂ! Am fost foarte încântat să-i

dezvălui proaspăt ticluitul concept „tu îl vrei, el nu te vrea.” „O să cadă pe spate, exact ca tîpele din *Totul despre Sex* și o să apuce calea unei realități noi și fericite”, m-am gândit eu. Totuși, pe măsură ce îmi expuneam înțelepciunea, am simțit o oareșicare tensiune.

„De unde știi că o să găsesc pe altcineva?” m-a întrebat ea.

„Nu știu. Pur și simplu, nu văd motivul pentru care ai rămâne într-o relație care pare să îți facă rău și care e sub așteptările tale. Ești o tipă super mișto și, evident, foarte drăguță...”

„Nici nu mă cunoști!” aproape mi-a strigat în față, întrerupându-mă la jumătatea propoziției. „De unde știi că poate să-mi fie mai bine? Abia m-ai cunoscut. Și ce îți pasă ție la urma urmei?”

Uau! M-a avut din plin la faza asta. Am fost șocat preț de o secundă, după care mi-am amintit de ce fac eu toate astea și i-am spus exact ce ți-aș spune și ție acum: „N-am nevoie să te cunosc ca să știu că ar trebui măcar să gîndești în acest fel despre tine.” Și de ce îmi pasă? Sau, mai bine zis, cine sunt eu să dau altora sfaturi? Sunt un fost burlac care s-a folosit de aceleași scuze jalnice, așa că știu exact ce le poate mintea acestor indivizi. Când am întâlnit-o pe soția mea, Amiira, am devenit un alt bărbat, un bărbat care venea la întâlniri, se ținea de cuvînt, și asta cu bucurie, pentru că eu unul cred în verbul „a iubi”, mai degrabă decât în substantivul „iubire.” Cred în a-i arăta—permanent prin ceea ce fac—femeii pe care o iubesc că o iubesc. De ce îmi pasă de tine? Pentru că am o soră și multe femei prietene, la care țin foarte mult, în ciuda încăpățănării lor de a recunoaște semnalele de alarmă ale unei relații putrede. Pentru că am o soră minunată și atât de multe prietene *extraordnare*, care tot nu au

puterea de a crede că merită mai mult și că vor găsi pe cineva mai bun numai după ce scapă de balastul unui pretendent nepotrivit. Pentru că am o soră *incredibilă* și atât de multe prietene *geniale*, care încă nu vor să accepte faptul că dragostea adevărată e înălțătoare, plină de bucurie și inspirație, că îți ia mințile și că niciodată n-ar trebui să se mulțumească cu mai puțin. Relațiile de rahat te fac să te simți de rahat, și nu de asta te afli pe acest pământ.

E foarte amuzant să primești câteva sfaturi și un răspuns spiritual la scrisorile tale, dar în esență, conceptul „tu îl vrei, el nu te vrea” poate avea un efect magic și transcendent. Nu-l lua ca pe o veste proastă, dacă te ajută să te eliberezi de o relație care e sub meritele tale. Amândoi știm că numai tu singură te poți elibera. Nu pretind că știu cum să te vindec. Dar știu cum să te ajut să identifice problema. Știu că meriți să ai relații minunate și o viață și mai și. Știu că ești frumoasă și că undeva în adâncul sufletului știi și tu același lucru, altminteri nu ai citi această carte. Cred că viața e un superb dar trecător, așa că nu-ți irosi farmecul. Dacă citești toate acestea, înseamnă că vrei ceva mai bun. Dacă citești toate acestea, înseamnă că și eu vreau ceva mai bun pentru tine.

—Greg

Încheierea lui Liz

Greg poate fi extrem de enervant

Greg poate fi extrem de enervant. Înțeleg. Lucrez cu el. Chiar și în timp ce am scris această carte, a reușit să-mi spulbere toate visele și speranțele pe care le am avut eu cu privire la bărbații cu care mă întâlneam. Se pare că nimeni nu e suficient de bun pentru Greg. E imposibil să-i faci pe plac lui Greg, cu pretențiile lui înalte în ceea ce privește comportamentul bărbaților. Oare cine se crede Greg? Și ce dacă tipul meu mă sună luni în loc de duminică, după cum a promis că o face? Ce-i în neregulă cu asta, Greg? Doamne... E numai o singură zi. Cu standardele tale imposibil de înalte, dragă Greg, o să am o întâlnire din opt în opt ani.

Mai e și foarte categoric. Nu trăiește deloc în zona gri. Așa ca mine. De fapt, am cumpărat o proprietate în comun și m-am mutat în zona gri. E alegerea potrivită pentru mine (chiar dacă întreținerea e foarte piperată). Teoretic, habar n-am ce-aș face, dacă soțul meu, cu care aș fi măritată de cincisprezece ani și cu care aș avea trei copii, m-ar înșela. Greg știe. El e categoric.

De asemenea, eu sunt pesimistă și optimismul debordant al lui Greg e foarte iritant. Mă enervează, când îmi spune că e convins că oricine—dacă crede cu adevărat în asta și este cu sufletul deschis—își va găsi o persoană bună pe care s-o iubească. Eu nu cred că asta-i adevărat. Eu cred că unele dintre aceste persoane care sunt singure și gata să primească iubirea în viața lor, se vor îmbolnăvi de cancer și vor muri sau vor fi lovite de o mașină sau nu vor afla niciodată iubirea alături de un bărbat bun și probabil se vor mulțumi cu ce se nimerește. (Tocmai de asta nu sunt eu cea care răspunde la toate aceste întrebări.)

Mai știi și că mă simt foarte singură câteodată. Iar Greg e împreună cu nevastă-sa de mai bine de cinci ani. Habar n-are cum e să te simți singur, atunci când ești singur. Ușor pentru el să stea cu burta-n sus la soare și să-mi spună mie să mă tot sucesc până găsesc și eu raza aceea de soare care să mă facă să strălucesc. Are cu cine-și petrece toate zilele de Ziua Îndrăgostiților până la sfârșitul vieții.

Dar cred că are dreptate—de multe ori—și asta e cea mai enervantă chestie dintre toate. Greg e fratele mai mare pe care cu toate, noi femeile, ar trebui să-l avem în viețile noastre (și în mintea noastră). El are pretenția ca bărbații să ne trateze mai bine decât le-o cerem noi. Am fost condiționate să ne așteptăm la atât de puțin, ni s-a tot spus să nu avem pretenții, să nu părem posesive. Dar oare ce s-ar întâmpla, dacă toate femeile de pe fața pământului l-ar asculta pe Greg—dacă toate ar începe să insiste ca bărbații să se țină de cuvânt, să ne trateze cu respect, să ne copleșească cu măsura necesară de dragoste și afecțiune? Cred că ar fi mult mai mulți bărbați bine crescuți pe această lume. Asta-i tot ce am de spus.

În ceea ce privește viziunea lui Greg despre lume, ei bine, pot să vă dau argumente incredibil de solide, confirmate de statistici, grafice și diagrame, din care să rezulte că propriul meu pesimism e, de fapt, cea mai realistă viziune din câte există. Dar oare, o să mă facă asta mai fericită? Țsta e punctul în care mă aflu eu acum, la patruzeci și unu de ani, încă singură. Care sunt punctele de vedere și atitudinile care mă vor face mai fericită? Sunt deja suficient de inteligentă. Lucrul de care am nevoie acum este o doză constantă de fericire.

Dacă citești această carte, probabil că ești una din acele persoane care și-a petrecut prea mult timp cu bărbați care au oferit prea puțin—ceea ce înseamnă că ai avea oarecare nevoie să auzi în minte vocea lui Greg. Oare ce femeie n-ar avea nevoie de un bărbat care să-i șoptească la ureche și să-i aducă aminte că e inteligentă și neprețuită, că e superbă și că merită să primească tot ce și-a dorit vreodată? Cu siguranță, nu numai una. Însă lumea în care trăim ne transmite suficiente mesaje care susțin contrariul. Probabil, acesta-i și motivul pentru care Greg strigă atât de tare, în speranța că o să acopere celelalte zgomote.

Sper că această carte ți-a fost de folos. Sper că te-a făcut să râzi nițel, când te-ai regăsit în anumite situații. Și mai sper că o să găsești o iubire grozavă, sănătoasă și care să-ți schimbe viața, exact așa cum ți-ai imaginat.

Vor apărea probabil și surprize pe parcurs, dar va fi mai distractiv.

—Liz

DESPRE AUTORI

Actorul de comedie **Greg Behrendt** a fost consultant al serialului *Totul despre Sex* timp de trei serii consecutive. *Show-ul* său personal de comedie de mare succes a fost vizionat pe HBO în cadrul emisiunii *Comedy Central Presents...* și a cunoscutelor *show-uri* prezentate de *Jay Leno*, *David Letterman* și *Conan O'Brien*. Greg locuiește în Los Angeles alături de soția și fiica sa.

Liz Tuccillo a fost scenaristă executivă a serialului câștigător al premiului Emmy de pe HBO, *Totul despre Sex*. Liz a mai scris, de asemenea, și pentru *Off Broadway*. În prezent locuiește la New York, unde are o viață socială activă.

Greg spune:

Da, sigur, bărbații spun că sunt ocupați. Mai spun că n-au avut o clipă de răgaz într-o zi cumplit de încărcată ca să pună mâna pe telefon să te sune. Așa o *nebunie* a fost! Aiurea! Odată cu apariția celularelor cu butoane de formare rapidă a numerelor e aproape imposibil să nu te poată suna. Câteodată mi se întâmplă să sun persoane cu telefonul în buzunarul pantalonilor, fără ca măcar să-mi dau seama. Dacă mie mi-ar plăcea cineva cu adevărat, atunci acea persoană ar fi raza de soare a unei zile oribil de încărcate. Și acea zi n-ar fi câtusi de puțin atât de încărcată, încât să nu-mi fac timp să-i dau un telefon.

Liz spune:

Mi se pare ceva extraordinar că tot ceea ce am eu de făcut este să fiu cât se poate de fericită cu viața mea, să mă simt cât se poate de bine în pielea mea și să duc o viață cât se poate de plină, astfel încât să nu simt niciodată că aștept, de fapt, un tip care să mă invite în oras. Și mai important decât orice, e bine să ne amintim, noi toate, că nu e nevoie să complotăm și să urzim, sau să ne milogim de cineva să ne invite în oras, și asta pentru că suntem fantastice!

www.kondyli.ro

ISBN 973-87335-7-X

9 789738 733572